

Tam Saha

TFF'nin Aylık Futbol Dergisi

● Eylül 2009 ● Sayı: 59

**Rotamız
Güney Afrika,
bu yolun
dönüşü yok!**

Türkiye Futbol Federasyonu

Adına Sahibi:

Mahmut Özgener

Yayın Yönetmeni:

Zeki Çol

Sorumlu Yazışları Müdürü:

Mazlum Uluç

Yazışları:

Bağış Erten

İlker Uğur

Barış Tarık Mutlu

Nihat Özten

Türker Tozar

Gürsel Kuru

Görsel Tasarım:

Hasan Teoman

Baskı:

Elma Basım

Halkalı Caddesi

No: 164 B-4 Blok

Sefaköy/İstanbul

Tel: (212) 697 30 30

Faks: (212) 697 70 70

Yazışma Adresi:

Türkiye Futbol

Federasyonu

Medya İletişim

Departmanı

İstinye Mahallesi

Darüşşafaka Caddesi

No: 45 Kat: 2

34460

Sarıyer/İstanbul

Telefon: (212) 362 22 22

Dahili: 22 70 / 22 71

e-mail: tamsaha@tff.org.tr

Web Sitesi:

http://www.tff.org

YEREL SÜRELİ YAYIN

Para ile satılmaz

Bu sayıya fotoğraf katkısı sağlayan

Vatan ve Türkiye

gazeteleriyle foto muhabiri

dosyalarımız **Haydar Tanışan,**

Eser Erenler, Bahadır Çoşkun,

Mahmut Bürkük, Beytullah Süat,

Süleyman Gültekin, Halid Kayacan,

Fehim Kayacan ve Ali Yedek'e

teşekkür ederiz.

Milli Takımımız, 2010 Dünya Kupası elemelerinde bu ay Estonya ve Bosna-Hersek ile iki kritik maça çıkacak

Güney Afrika yolu, Kiev'de aydınlandı

2010 yılının Haziran ayı, gönlünü futbola kaptırmış herkes tarafından ipe çekiliyor. Dünyanın en büyük futbol organizasyonu, Afrika'nın en güney ucunda, Güney Afrika Cumhuriyeti'nde sahne alacak. Bu dev sahneye çıkacak ülkelerin arasına girebilmek için 6 kıtada, 204 takım arasında müthiş bir yarış yaşanıyor. 24 takımın mücadele edeceği

finallere Güney Afrika ev sahibi sıfatıyla direkt katılacak. Asya'da Avustralya, Japonya, Kuzey Kore ve Güney Kore, Avrupa'da ise Hollanda şimdiden 2010 biletlerini ceplerine koydu bile. Geride kalan 18 takımlık kontenjan için ise mücadele tüm hızıyla sürüyor. Diğer kıtalar bir yana, Milli Takımımızın da içinde bulunduğu Avrupa elemelerinde

53 ülkenin Milli Takımı, 9 grupta 13 Güney Afrika biletini kapabilmek için yola çıkmıştı. Bu takımların pek çoğu yolun yarısına gelindiğinde şanslarını yitirdi. Hollanda ise finalleri şimdiden garantiledi. 9 grubun birincisinin direkt katılacağı finaller için, Milli Takımımızın bulunduğu 5. Grup'ta İspanya matematiksel olmasa da büyük bir avantaj sağladı. Denilebilir ki, grubumuzdaki mücadele play-off'a katılmak amacıyla ikincilik için yapıyor. Şu anda avantajlı olan takım ise 12 puanlı Bosna-Hersek. Milli Takımımız 8 puanla iddiasını sürdürüyor. 7 puanlı Belçika ise önündeki iki takımın tökezlemesini bekliyor. Eylül ayı, Milli Takımımızın gruptaki kaderinin ortaya çıkması yolunda en önemli viraj. Ay-yıldızlılar, iddiası bulunmayan Estonya'nın yanı sıra ikinci sıradaki Bosna-Hersek'le bu ay içinde karşılaşacak. Ekim'de ise deplasmanda Belçika, Türkiye'de de Ermenistan maçları millilerimizi bekliyor. Kalan 4 maça "4 galibiyet" parolasıyla çıkacak olan Milli Takımımız için ilk viraj Kayseri'de 5 Eylül günü oynanacak Estonya maçı. Estonya, FIFA'nın dünya sıralamasında 112. basamakta yer alan, Avrupa klasmanında ise 53 takım arasında 44. sırada bulunan, kâğıt üzerinde zayıf bir rakip. Ancak Milli Takımımızın, 1996'dan bu yana ikisi özel, biri resmi üç maça karşı karşıya geldiği Estonya'ya galibiyeti bulunmuyor. Estonlar, son olarak 15 Ekim 2008 tarihinde oynanan 2010 Dünya Kupası eleme grubu maçında Milli Takımımıza 2 puana mal olan bir direniş gösterdi. 12 Ağustos 2009 günü

oynanan hazırlık maçında, dünyanın 1 numarası Brezilya'ya 45'te Luis Fabiano'dan yedikleri tek golle 1-0 yenilmeleri de oyunun savunma yönündeki dirençlerini ortaya koymak için iyi bir gösterge. Ancak Milli Takımımızın bu direnci kırıp Estonya maçından 3 puanla ayrılmaktan başka çaresi de bulunmuyor. En dişi rakibimiz Bosna-Hersek ise Milli Takımımızın Estonya ile karşılaşacağı 5 Eylül günü Ermenistan deplasmanında olacak. En kritik günde ise takvimler 9 Eylül 2009'u işaret edecek. Milli Takımımız o gün, şimdilik 4 puan önümüzde yer alan Bosna-Hersek ile deplasmanda karşı karşıya gelecek. Eğer 4 puanlık fark o güne kadar sürerse, Milli Takımımızın Bosna-Hersek'ten galibiyetle dönmekten başka bir seçeneği bulunmuyor. Tabii sonrasında da Belçika ve

Dünya sıralamasında 19. sırada yer alan Ukrayna karşısındaki son provada 3-0'lık futbol yüreklere su serpti

Ermenistan maçlarını kazanıp, Bosna-Hersek'in Estonya ve İspanya karşılaşmalarında takılmasını beklemekten... Bu arada Bosna-Hersek'in gruptaki iç saha performansına bir göz atmakta da fayda var. 9 Eylül'deki rakibimiz, evinde oynadığı üç maçı da kazandı. Sırasıyla Estonya'yı 7-0, Ermenistan'ı

4-1, Belçika'yı da 2-1 yenerken 13 gol atıp, kalesinde sadece 2 gol gördü. Ancak 12 Ağustos'taki son hazırlık maçında İran'a evlerinde 3-2 kaybettiklerini de unutmamak gerek. Üstelik bu maçı Dzeko'nun 53 ve 65. dakikalarda attığı gollerle 2-0 öne geçmelerine rağmen 79, 86 ve 90. dakikalarda üç gol yiyerek yenilmeleri, 9 Eylül günü oyun içinde skor ne olursa olsun sonuna kadar umudu kaybetmemek gerektiğini gösteriyor.

Rakiplerimizin performansı bir yana, biz gelelim kendi takımımızın neler yapabileceğine. Çünkü Milli Takımımız, rakibi kim olursa olsun, kendi performansını tam kapasiteyle ortaya koyduğunda neler başarabileceğini bugüne kadar cümle âleme fazlasıyla gösterdi. İşte Ukrayna deplasmanındaki oyun ve elde edilen skor da böyle bir gözdağını işaret ediyor. Şimdi biz 12 Ağustos günü oynanan o maçın hemen öncesine dönelim ve Teknik Direktörümüz Fatih Terim'in sözlerine kulak verelim.

Kalan maçlar

5 Eylül 2009

Türkiye-Estonya
Ermenistan-Bosna Hersek
İspanya-Belçika

9 Eylül 2009

Bosna Hersek-Türkiye
Ermenistan-Belçika
İspanya-Estonya

10 Ekim 2009

Belçika-Türkiye
Estonya-Bosna Hersek
Ermenistan-İspanya

14 Ekim 2009

Türkiye-Ermenistan
Bosna Hersek-İspanya
Estonya-Belçika

5. GRUP PUAN DURUMU

Takımlar	O	G	B	M	A	Y	P
İspanya	6	6	0	0	13	2	18
Bosna-Hersek	6	4	0	2	18	7	12
Türkiye	6	2	2	2	6	5	8
Belçika	6	2	1	3	10	11	7
Estonya	6	1	2	3	5	15	5
Ermenistan	6	0	1	5	3	15	1

Son durumu göreceğiz

Mehmet Aurelio ve Semih Şentürk sakatlıkları nedeniyle kadroya alınmamıştı. Emre Belözoğlu, Mevlüt Erdinç ve Yusuf Şimşek ise nükseden sakatlıkları nedeniyle kadrodan çıkarılmak zorunda kalmıştı. Fatih Terim, “Bu sezon, Dünya Kupası’yla ilgili sonuçlar belli olacak. Bir takım eksiklikler var. Aklımızda olmayan sakatlıklar, daha önceki sakatlıklar var. Her şeye rağmen arkadaşlarımızın son durumlarını görmek ve Milli Takımımızın var olan arkadaşlığı, sistemi ve düzenini tekrar hatırlatmak adına iyi bir hazırlık maçı olacak” diyerek Ukrayna karşılaşmasının önemine vurgu yapıyordu.

Takımda forvet sıkıntısı yaşanıp yaşanmadığıyla ilgili bir soruya da Terim’in cevabı, “Atak oyuncu sıkıntımız olacağını sanmıyorum. Mevlüt geçen yıl iyi bir aşama yapmıştı. Paris Saint Germain’e giderek moral ve prestij kazandı. Halil var, Semih var, ayrıca Tuncay gibi atakta kullanacağımız oyuncular var” oluyordu. Terim, Nihat’la ilgili bir soru üzerine, “İhtiyacımız olduğu zaman Nihat hep vardı, onun ihtiyacı olduğunda da burada olmalıydı ve oldu. Bazı eksiklikleri var ama aramızda olmasını çok istedim. Nihat’ı, ben de Beşiktaş da maçlara kadar hazırlayacağız. Semih’in de inşallah yakın zamanda sakatlığı geçer ve takıma katılır” açıklamasında bulunuyordu.

Fatih Hoca, Nihat ile Tuncay’ın durumlarının birbirlerine benzeyip benzemediği sorusu üzerine de şunları söylüyordu: “Nihat ile Tuncay’ın durumu benziyor ama Nihat’ın halledilmiş bir sorunu var. Eski kulübüne döndü, askerliğini bitirdi. Her geçen gün üzerine koyarak gidiyor. Tuncay ise bir belirsizlik ve kararsızlık yaşıyor. Takımının küme düşmesi, taliplerinin olması, dönecek mi tartışmaları onu düşündürüyor. Bu belirsizliklerin en kısa sürede açıklığa kavuşması, onun için de bizim için de iyi olur.”

İki stoperin uyumu önemli

Milli Takım stoperlerinden Gökhan Zan’ın Galatasaray’a gidişiyile ilgili bir soru üzerine de Terim, “Gökhan böyle bir tercih yaptı, saygı duyulmalı. Sezon başından itibaren devamı oynaması bizim için önemli. İnşallah sakatlanmadan devam eder. Milli Takım’ın iki stoperinin aynı kulüp takımında oynaması avantaj”

diyordu. Bir başka soru ise A Milli Takım kadrosuna ilk kez davet edilen İsmail Köybaşı ile ilgiliydi. Terim, genç oyuncusu için, “İsmail, Ümit Milli Takım oyuncumuz. Tekniği, oyun zekâsı ve çabuk adapte olmasıyla bize fayda sağlayacak. Burada ilk defa bizimle olacak. O heyecanı yatıştırmamız lâzım. Ümitliyim. Beşiktaş da kazanacak, Milli Takım da kazanacak. Diğer genç oyuncularımız da gelmeye devam edecek” yorumunda bulunuyordu. 4 maçı da kazanacağız Fatih Terim, Dünya Kupası grup elemelerinde kalan 4 maçı kazanacaklarına inandığını da söylüyor ve “Grupta aklımızda olmayan sonuçlar yaşandı. Son saniyede yediğimiz İspanya golü bizi 2 puan geriye attı. Yine ümitliyiz, yine inançlıyız. Hiçbir maç oynanmadan kazanılmıyor. Dört maçımızı da kazanma adına hareket edeceğiz ve kazanacağız. Bunu yapacak güçteyiz” diyordu. Hazırlık maçındaki rakibimiz Ukrayna’nın her haliyle ciddi bir ekip olduğunu anlatan Terim, “Ukrayna maçları her zaman, herkes için çok zorlu olmuştur. Ukrayna her zaman önemli bir rakiptir. Dinamo Kiev zamanından beri Ukrayna önemli bir futbol merkezidir. Başta Shevchenko olmak üzere çok önemli futbolcuları var” ifadelerini kullanıyordu.

Farklı bir hücum anlayışı

12 Ağustos akşamı Valeri Lobanovski Stadı’na çıkan Milli Takım’ın forvet ve orta alandaki oyuncu seçimleri, tümü pas yapabilen, top alışverişini başarıyla gerçekleştirebilen bir altılıyı biraraya getirmişti. Savunmanın iki kanadındaki Gökhan Gönül ve Hakan Balta’nın teknik özellikleri de göz önüne alındığında tam

Ukrayna - Türkiye: 0-3

Valeri Lobanovski Stadı - 12 Ağustos 2009

Hakemler

Darko Ceferin, Andrej Kokolj, Milan Kogej (Slovenya)

Ukrayna

Shovkovskyy-Mandziuk, Kucher, Rusol (Chygrynskyy dk. 46), Shevchuk (Shevchenko dk. 46)-Kalinichenko (Gusiev dk. 46), Tymoschuk, Gay (Nazarenko dk. 46)-Homenyuk (Milevski dk. 46), Seleznov (Yarmash dk. 46), Rotan

Türkiye

Volkan Demirel-Gökhan Gönül (Sabri Sarioğlu dk. 80), Gökhan Zan, Servet Çetin, Hakan Balta-Hamit Altıntop, Ayhan Akman (Ceyhun Gülselam dk. 46), Nuri Şahin (Halil Altıntop dk. 82), Arda Turan (İsmail Köybaşı dk. 86)-Nihat Kahveci (Sercan Yıldırım dk. 46), Tuncay Şanlı (Kâzım Kâzım dk. 68), **Goller** Tuncay Şanlı (dk. 58), Servet Çetin (dk. 63), Hamit Altıntop (dk. 65)

Sarı Kartlar

Servet Çetin, Nuri Şahin (Türkiye), Shevchenko (Ukrayna)

8 oyuncuyla iyi pas yapıp topu dolaştırabilen ve oyunu organize edebilen bir takım ortaya çıkmıştı. Bu özellik de ilk dakikalardan itibaren kendini hissettirdi. Oyunun ilk yarısında Ukrayna zaman zaman topa daha fazla oynayan takım gibi görünse de kalemizde tek bir tehlikeli pozisyon üretmiyor, buna karşılık millilerimiz topu kazandıklarında ayağa paslarla organize ataklar geliştiriyordu. Ancak takımın yapısı gereği, bir pivot santrforun yokluğu ceza alanı etkinliğimizi düşük tutuyordu. Bu oyun anlayışında gol atmak, rakip savunmanın arkasına

birakılacak toplara ve uzaktan atılacak şutlara bağlı görünüyordu. Nitekim ilk yarının en önemli tehlikesini Milli Takımımız çizgi halindeki Ukrayna savunmasının arkasına atılan uzun bir pasla yakalıyordu.

Maçın 21. dakikasında Arda’nın derinlemesine kullandığı topa Ukrayna savunmasının arkasında bomboş durumda buluşan Ayhan, kaleciyle karşı karşıya şutunu atıyor, ancak Shovkovskyy’yi geçemiyordu. İlk yarıda Hamit Altıntop’un uzaktan attığı iki şutu da Ukrayna kalecisi güçlükle çeliyor, dönen toplara hamle yapan oyuncumuz olmayınca ilk yarı golsüz sona eriyordu. İkinci yarı başlarken takımımızda iki değişiklik vardı. Ayhan Akman ve Nihat Kahveci, yerlerini genç arkadaşları Ceyhun Gülselam ve Sercan Yıldırım’a bırakıyordu. Ukrayna’da ise Shevchenko, Gusiev ve Milevski gibi ustalar sahadaydı. Ancak ustalık gösteren Ukraynalılar değil, bizim çocuklar olacaktı. Maçın başından itibaren rakip savunmanın arkasına atılan toparla bulunmak istenen gol, 58.

dakikada geliyordu. Sercan Yıldırım’ın Ukrayna defansının arasına attığı topa bir ok gibi fırlayan Tuncay, üzerine gelen kaleciyle buluştugu anda vuruyor, Shovkovskyy’den dönen top bir kez daha Tuncay’a çarparak ağlara gidiyordu.

skoru oluyordu.

Her şey çok etkileyici

Sahada oyuncular konuşmuştu ve maçın ardından konuşma sırası Teknik Direktör Fatih Terim’deydi. Terim, “Etkileyici bir oyun,

Ukraynalılar ne olduğunu anlamadan, 62. dakikada millilerimiz skoru 2-0’a getiriyordu. Organize bir atağımızı savuşturduğunu sanan rakip, sol kanatta topla buluşan Arda’nın ortasını seyrederken, o pozisyonda öne çıkan Servet Çetin, kafasını konuşturuyordu: 2-0. 65’te gelen üçüncü golümüz ise adeta “nasıl hücum edilir” dersi niteliğindeydi. Arda’nın sol kanattan kaçırdığı Nuri Şahin topu ceza sahası içindeki Sercan Yıldırım’a gönderiyor, genç oyuncu kendisi vurmak yerine daha uygun durumdaki Hamit’i görüyor, Hamit de önündeki rakibinden çok klas bir çalımla sıyrılıp golünü atıyordu: 3-0. Bu gol aynı zamanda maçın da

etkileyici bir skor ve etkileyici bir Milli Takım. Bu üçleme bugünün sonucu ve oynanan futbolla örtüşüyor” sözleriyle 90 dakikayı özetliyordu. Bir hazırlık maçı olmasına rağmen oyuncularının konsantrasyonunun yüksek olduğunu belirten Terim, “Oyunun hiçbir bölümünde rakibe fazla pozisyon vermedik. Oyuncularımı kutluyorum” diyordu.

Önder puan maçlarına saklandı

Fatih Terim, geniş kadroya alınan Önder Turacı’nın maç kadrosunda neden bulunmadığıyla ilgili bir soruya da şu cevabı veriyordu: “Önder’in bizimle beraber olmasında, çalışma sistemimizi tanınması adına yarar vardı. Prosedür sürüyor. Bir kanun çıktı ama kararın uygulamaya girmesi bekleniyor. Önümüzdeki maçlarda Önder’e ihtiyacımız olacak. Kanun yayınlanmasına rağmen, UEFA ve FIFA komisyonu bu konu kendine geldiğinde izin verecek. İzin bekliyoruz, bir yanlışlık yapmak istemedik. Bu konuda büyük emeği geçen Sayın Şenes Erzik’e teşekkür ediyorum.”

Nuri ve Ceyhun’a övgü

Mehmet Aurelio’nun yokluğunda Nuri Şahin ve Ceyhun Güselam’ın performanslarından memnun olup olmadığı sorusuna ise Fatih Terim, “Nuri, Borussia Dortmund’da oynamaya başladıktan sonra önemli bir oyuncu olma yolunda ilerliyor. Ceyhun da çok rahatlamış, kontrollü ve güvenli

oynuyor. Aurelio’nun yokluğu bizim için çok önemli. Çünkü orta sahanın yüksek performans gösteren oyuncusu. Umut ediyorum yetişir. Yetişmezse de bu oyuncularımız gerekeni yapar” cevabını veriyordu.

Mikhailichenko, “Çok iyi bir takıma yenildik”

Ukrayna Milli Takımı Teknik Direktörü Oleksi Mikhailichenko ise bu skoru ve bu oyunu beklemediğini söylüyordu. Ukraynalı teknik adam, “Her açıdan zayıftık. Türkiye haklı bir galibiyet aldı. Taraftarlarımızdan skor ve oyun için özür diliyorum. Türkiye’nin iyi bir takım olduğu çoktan belliydi. Özellikle İspanya maçlarını izledim. Defansta agresif bir takım. Sadece forvetler değil bütün takım hücum yapıyor. Takım olarak oynuyorlar. Türk takımının tekniği yüksek ve iyi kısa paslar yapıyorlar” değerlendirmesinde bulunuyordu.

Yazıyı noktalamadan, Ekim ayındaki rakiplerimiz Belçika ve Ermenistan’ın son hazırlık maçlarına değinelim. Belçika, Çek Cumhuriyeti deplasmanında 3-1’le hüsrana uğradı. Verthongen’in 12. dakikada attığı golle öne geçen Belçika, Hubnik (27), Milan Baros (41 penaltıdan) ve Rozehnal’ın (78) gollerine engel olamadı. Ermenistan ise evinde Moldova’ya 4-1 gibi farklı bir skorla kaybetti. Ermenistan’ın tek golünü Arakelyan kaydetti.

Ümitler Ukrayna’da ikinci oldu

Avrupa Şampiyonası elemelerine deplasmanda elde ettiği Serbest İrlanda ve Ermenistan galibiyetleriyle başlayan Ümit Milli Takımımız, Ukrayna’da katıldığı Valeri Lobanovski Turnuvası’nda ikinciliği elde etti. Ev sahibi Ukrayna’nın yanı sıra Almanya ve İran’ın katıldığı turnuvada Ümitlerimizin ilk rakibi Almanya’ydı. Horst Hrubesch yönetimindeki Almanya, U21, U19 ve U17 Avrupa Şampiyonalarının son şampiyonu unvanını taşıyordu ve Valeri Lobanovski Turnuvası’nın da favorisi olarak gösteriliyordu. Sorumluluğunu Oğuz Çetin’in, Teknik Direktörlüğünü Hami Mandıralı’nın yaptığı Ümit Milli Takımımız, böylesine güçlü bir Almanya’ya adeta futbol dersi verdi. 18. dakikada Tevfik Köse’nin penaltıdan attığı golle 1-0 öne geçen Ümitlerimiz, ilk yarıyı bu skorla önde tamamlıyor, ikinci yarıya ise 47. dakikada Aydın Yılmaz’ın golüyle başladıkları sonra 73. dakikada Deniz Yılmaz’la skoru 3-0’a getiriyordu. Almanya adına 75. dakikada Neustadter’in golü maçın skorunu 3-1 olarak belirliyordu. Diğer maçta ise ev sahibi Ukrayna, İran’ı 2-1 yenmiş ve Ümitlerimizin

finaldeki rakibi olmuştu. Teknik Direktör Hami Mandıralı, Almanya maçının ardından yaptığı değerlendirmede, “Avrupa Şampiyonu olmuş Almanya takımını yendik. Futbolcu arkadaşlarımız her zamanki gibi söylediklerimizi sahada uyguladı. Takım olarak birlikte düşündüler, birlikte hareket ettiler ve yakaladıkları pozisyonları değerlendirdiler. Tüm ekibimizi sahaya koydukları performanstan ötürü tebrik ediyorum. Bundan sonraki maçlarımızda da bugün sergilediğimiz kazanma arzusunu devam ettirerek önümüze çıkan tüm rakipleri yenmek istiyoruz”

Türkiye - Almanya: 3-1

Valeri Lobanovski Stadı - 11 Ağustos 2009

Türkiye

Volkan Babacan-Serkan Şahin, Ferhat Bıkmaz (Serkan Kurtuluş dk. 67), Serdar Aziz (Emre Özkan dk. 76), Abdullah Karmil-Aydın Yılmaz (Özgür Çek dk. 59), Jem Paul Karacan (Murat Ceylan dk. 59), Necip Uysal (Ergün Berisha dk. 46), Tevfik Köse (Eren Albayrak dk. 59)-Deniz Yılmaz (Soner Aydoğdu dk. 76), Umut Koçin (Burak Çalık dk. 59)

Almanya

Sippel-Schwaab (Reus dk. 70), Langkamp, Hummels (Bastians dk. 59), Schmelzer (Badstober dk. 59)-Bargfrede (Palkenberg dk. 86), Stindl (Celozzi dk. 70), Marin (Neustadter dk. 59), Müller (Reinartz dk. 86)-Ben Hatira (Holtby dk. 59), Petersen (Hegeier dk. 59)

Goller

Tevfik Köse (dk. 18 penaltıdan), Aydın Yılmaz (dk. 47), Deniz Yılmaz (dk. 73), Neustadter (dk. 75)

Ukrayna - Türkiye: 1-0

Valeri Lobanovski Stadı - 12 Ağustos 2009

Ukrayna

Kanibolotskiy-Selin, Rakitskiy, Lysenko, Kurilov-Morozyuk (Matveyev dk. 90), Zozulya (Fedorchuk dk. 74), Yarmolenko, Fartushnyak-Chesnakov, Konoplyanka (Krivtsov dk. 70)

Türkiye

Sinan Bolat-Serkan Kurtuluş (Serkan Şahin dk. 61), Emre Özkan, Burak Çalık, Abdullah Karmil-Aydın Yılmaz (Necip Uysal dk. 46), Ergün Berisha, Murat Ceylan, Eren Albayrak (Özgür Çek dk. 61)-Umut Koçin (Ferhat Bıkmaz dk. 46), Tevfik Köse

Gol: Mikola Morozyuk (dk. 13 penaltıdan)

diyordu. Final maçı, ilk karşılaşmanın hemen ertesinde oynanacaktı ve Hami Mandıralı, ilk günün yorgun takımında bazı değişikliklere gitmek zorunda kalmıştı. 7 oyuncu değişikliğiyle çıkılan Ukrayna maçında da Ümitlerimiz rakibine oranla üstün bir oyun sergiliyor, ancak 13. dakikada Mikola Morozyuk’un penaltıdan attığı tek gole karşılık veremiyordu. Ukrayna bu galibiyetle turnuvanın birincisi olurken, Ümit Milli Takımımız ikinciliği elde ediyor, İran’ı 1-0 yenen Almanya da üçüncü sırayı alıyordu. Ümit Milli Takım’dan Abdullah Karmil ve Burak Çalık da turnavadaki performansları nedeniyle ayrıca ödüllendiriliyordu.

“Son 25 yılda futbolseverin gönlünde taht kuran, hafızalara kazınan üç takım hangileri?” diye sorsanız, Ajax, Milan, Barcelona üçlüsü açık ara farkla ilk sırayı alır. Bu takımların ilk ikisinde oyuncu, diğerinde ise teknik adam olarak görev almak da bir insanı kolaylıkla bir efsaneye çevirebilir. İşte o efsane şimdi Galatasaray’ın başında. Sadece kazanan değil, iyi futbol oynayan bir takımı ortaya çıkarmak için çaba harcıyor. Futbol felsefesini de “Sıkıcı ve renksiz oyunla kazananlar tarihe yazılır ama hafızalara yazılmaz” diye özetliyor.

Bağış Erten

Bazı insanlar sizi heyecanlandırır. Ağzılarından çıkan her söze adeta ilahi bir kelâmmış gibi dikkat kesilirsiniz. Çünkü onlar başka türlü adamlardır. Mesela ufkunuzu geliştiren tanımlamaları vardır. Ya da hiçbir şey söylemeseler, yaptıklarıyla sizi büyülerler. Farklıdır, üstelik bunu gözünüze sokmadan hissettirirler. Söz konusu olan futbol olduğunda, böyle insanları bulmak pek kolay olmuyor. Klişelere sıkışmış futbol dilimizi, belirli kalıplar içinden çıkamayan futbol kültürümüzü açabilen pek az futbol insanı var. O yüzden yeni gelen her isimden bir de böyle bir beklentimiz oluyor. İstiyoruz ki, futbolumuza sadece oyunun gösterdiklerini değil, kültürlerini de katsınlar. İşte onlardan biri geldi bu yıl; Frank Rijkaard. Şimdi ona dikkat kesildik. Her sözüne bir hafıza kaydı eşliyoruz. İstiyoruz ki, futbolumuzun menzili onun katkılarıyla gelişsin. Rijkaard’la TamSaha adına röportaj yapmaya giderken aklımızda bunlar vardı. O yüzden soruları da hep bu ufkunu bulmak için sorduk. Karşımızda önemli bir futbol adamı duruyordu ve soruları tevazuu ile büyüyen engin

Önemli olan

- Genç bir futbolcu için en iyisi yetiştiği takımda ya da ülkede en az 3-4 sene oynamasıdır. Orada yeteneklerini olgunlaştırır, deneyim kazanır ve mücadeleyi öğrenir. Önce yetenek öne çıkar. Ama o yeteneği nasıl geliştireceğiniz önemlidir. Bu da zaman alır.
- Bir Ajax okulundan bahsediyorsak, bu Cruyff ve Michels sayesinde. Ben her ikisiyle de çalıştım. Örnek alınacak adamlardı. Ama ben onları taklit etmeyi düşünmedim hiç. Çünkü hiçbir teknik adamın taklit edilemeyeceğini düşünüyorum.
- Sacchi’nin Milan’ı oynadığım en iyi takımdı. Bütün maçı rakip sahada geçirirdik neredeyse. Bu sadece iyi oyuncularla kendiliğinden oluşacak bir şey değil. Biz 11 kişiden oluşan tek bir organizma gibi hareket ediyorduk.

hafızalara kazınmak

bilgiyle kibar kibar cevapladı. Röportaja başlamadan önce “Bu tip futbol dışı görevler, yani röportaj, imza dağıtma, halkla ilişkiler faaliyetleri sıkıyor mu sizi?” diye sorduk. Gülümsedi ve “Bu işimizin parçası. Böyle görmek zorundasınız” dedi. Sonra teybi açtık ve Hollandalıyla uzun uzun sohbet ettik.

Genç oyuncu, yetiştiği takımda 3-4 sene kalmalı

▼Milan’a 26 yaşında transfer olmuştunuz. Bugünü düşündüğümüzde bayağı gecikmiş bir

açık olmalısınız. Ben onlardan çok şey öğrendiğimi düşünüyorum. Önce Beenhakker vardı benim için. Beni 17 yaşında A Takıma alan isim oydu. Sonrasında Van Gaal’la çalıştım. Onun futbola yaklaşımı beni çok etkilemiştir. Çalıştığım en iyi teknik adamlardan biridir. Takımdan ve sizden pek çok şey yapmanızı bekler. Onunla bir sürü deneyim kazandığımı düşünüyorum. İtalya’ya transfer olduğumda ise Sacchi ve Capello vardı.

Sacchi’nin Milan’ı, oynadığım en iyi takımdı

▼Peki, oynadığınız en iyi takım hangisiydi? ▲Sacchi’nin Milan’ı oynadığım en iyi takımdı. Bütün maçı rakip sahada geçirirdik neredeyse. Hatta bazı maçlarda mükemmel futbolu yakaladığımı düşünüyorum. Tabii ki müthiş oyuncularımız vardı. Ama bu sadece iyi oyuncularla kendiliğinden oluşacak bir şey değil. Biz 11 kişiden oluşan tek bir organizma gibi hareket ediyorduk. Top neredeyse hepimiz oradaydık. Taktik olarak hiç

Teknik adam olarak altyapıdan başlamak istiyordum fakat Cruyff beni A takım konusunda ikna etti. Ama şunu yaptım; tecrübesizliği kapatabilmek için çok iyi yardımcı hocalar seçtim. Neeskens’i, Kroll’u yardımcı koç olarak takıma davet ettim.

Takım çalışmasına inanırım. Ne kadar çok bilgi ve farklı fikir gelirse o kadar zenginleştiğimi düşünürüm. Fikir ayrılıkları beni ürkütmez, tersine besler. Arkadaşlarım o kadar iyi ki, bazen geriye çekilip takıma uzaktan bakmak gibi bir lüksüm var.

A takımın teknik direktörü olarak benim asli görevim gençleri takıma kazandırmak değil. Altyapılarda iyi bir organizasyon, iletişim ve kurumsal yapı kurarsanız, o kaynaktan beslenirsiniz. Biz gidip seçmeyiz. Biz sadece yapılmış olanı değerlendirebiliriz.

Türkiye’de başarılı olmanın kolay olmadığını biliyordum ve bu rekabetçi ortam beni çekiyordu. Eğer ciddi anlamda bir rekabet yoksa o lig iyi değildir. Türkiye bu açıdan gayet tatmin edici. Motive olmak, yeni bir şeyler başarmak için iyi bir başlangıç yeri.

transfer bu. Şimdilerde 18-19 yaşlarında büyük transferler başlıyor. Gençler en fazla 1-2 sezonda çıkış yapıyor, sonra da büyük transferlere imza atıyor. Bu konuda ne düşünüyorsunuz?

▲Genel olarak genç bir futbolcu için en iyisi, yetiştiği takımda ya da ülkede en az 3-4 sene oynamasıdır. Orada yeteneklerini olgunlaştırır, deneyim kazanır ve mücadeleyi öğrenir. Çünkü önce yetenek öne çıkar. Ama asıl olarak o yetenekle nasıl baş edeceğiniz, onu nasıl geliştireceğiniz önemlidir. Bu da zaman alır. Özellikle istikrarlı bir şekilde iyi oynamak için deneyim kazanmak şarttır. Tabii bunun istisnaları da olur. Öyle yetenekler vardır ki, üst düzey futbola çok kısa sürede adapte olurlar. Ama kural olarak temel futbol bilgisinin gelişmesi için biraz beklemek ve olgunlaşmak önemlidir. Bazı büyük kulüpler bu süreci kısaltmak, oyuncularını daha hızlı adapte etmek için profesyonel gençlik birimleri oluşturuyorlar. Mesela Barcelona altyapısının böyle bir işlevi vardır.

Evet, Messi çok genç çıktı A takıma. Ama o uzun bir süredir Barcelona’da oynuyordu ve ailesiyle birlikte kısa sürede uyum sağlamasına yarayacak bir eğitim almıştı. Ama o bir istisna. 18 yaş, transfer için çok küçük bir yaş. ▼Futbolcuyken dünyanın en iyi teknik adamlarıyla çalışma şansınız oldu. Rinus Michels, Cruyff, Hiddink, Sacchi, van Gaal, Capello... Hangisinden ilham aldınız? Kim ne kadar etkiledi sizi? Hangi ekolün takipçisisiniz? ▲Ben bu konuda çok şanslıyım. Ajax okulunda büyüdüm. Bir Ajax okulundan bahsediyorsak, bu Cruyff ve Michels sayesinde. Ben de her ikisiyle çalıştım. Hatta Cruyff’la aynı takımda oynama şansını da yakaladım. Onlar Hollanda futbolunu yapılandıran en önemli iki isimdi. Örnek alınacak adamlardı. Ama ben onları taklit etmeyi düşünmedim hiç. Çünkü hiçbir teknik adamın taklit edilemeyeceğini düşünüyorum. Herkesin kendine özgü yanları var ve onları tekrarlamak imkânsızdır. Ama ders almayı bilmelisiniz. Öğrenmeye

Sacchi’nin yeri benim için ayırdır. Beni Milan’a alan odur ve o takımı kuran da odur. Açıkçası Sacchi’nin İtalyan futbol mantalitesinde önemli bir sıçrama yarattığını düşünüyorum. İtalya’da onun kadar etkili çok az teknik adam vardır. Sacchi’dan önce İtalyan futbolu sonuç odaklı ve defansif bir yapıya sahipti. Ama onun yarattığı Milan’da her şey değişti. Biz gole doymazdık orada. Kaç atabiliyorsak atardık. Bitmek bilmez bir pres yapardık. Bugün bile o takımın İtalyan futbolunda farklı bir yeri vardır. O takımda oynamak benim için önemlidir. Çünkü futbol ufkumu biraz da o takım şekillendirmiştir. Capello, Sacchi’nin ardından geldi Milan’a. Ama o da zekâsıyla farklılığını koydu. Takımın sisteminin oturduğunun farkındaydı. Onu bozmak yerine küçük müdahalelerle daha mükemmel bir takım olmamızı sağladı. Onunla neredeyse her maçımızı kazanıyorduk.

aksamıyorduk. Neredeyse her maçta 4-5 gol atıyorduk.

▼**O takımın ilginç bir yanı var. O Milan ekibinde oynayan pek çok oyuncu büyük kariyerli antrenör oldu. Siz, Gullit, van Basten, Ancelotti, Donadoni ve diğerleri. Hakikaten o takımın teknik adamlık kariyerinizde özel bir yeri var mı? O takımda oynamakla mı başladı her şey?**

▲Aslında futbol oynarken teknik adam olmayı aklımdan geçirmiyordum. Ama şu kesin ki, teknik adam olduktan sonra Milan'da, o takımda oynamak beni gerçekten etkiledi. Futbolculuk dönemi bir teknik adamın her zaman peşinden gelir. Milan'da beş sene oynadım ve o dönem, o takım benim için önemliydi.

▼**Ne zaman teknik adam olmaya karar verdiniz?**

▲Futbol oynadığım yıllarda aklımda teknik direktörlük fikri yoktu. Futbolu bıraktıktan sonra da durum

farklı değildi. Jübilemi yaptıktan sonra Fransa'ya yerleştim. Sonrasında Hollanda Milli Takımı, Ajax ve Milan'dan maçlara davetiye almaya başladım. Derken kendimi televizyon karşısında sürekli futbol izlerken buldum. Her maç sonrasında kafamda bir sürü fikir birikiyordu. Nasıl daha iyi oynanır, futbol nasıl gelişir, bunun üzerine kafa yoruyordum. Sürekli futbol izleyip, futbol konuşmaya başlayınca fikrim değişmeye başladı. Üst düzey bir teknik adam olmam gerekmiyordu, tecrübelerimi gençlerle paylaşmak bile önemli bir katkı olabilirdi. Tam o sırada Hollanda Federasyonu Elit Eğitim Kursu adında özel bir kurs başlattı. Bu kursa ancak Avrupa'da üst düzey başarılar yakalamış eski oyuncular katılabiliyordu. Koeman, Kroll, Gullit ve Neeskens'le birlikte ben de bu kursa katılmaya karar verdim. Orada bir yıl eğitim gördükten sonra teknik direktörlük belgesi aldım. Bu benim

için büyük bir şanstı. Sadece bir yılda sertifikamı almıştım. Önceleri sadece altyapılarda çalışmayı düşünüyordum, A takımlar beni pek çekmiyordu. Fakat lisansımı aldıktan bir hafta sonra Hiddink beni aradı ve Hollanda Mili Takımı'nda Neeskens ve Koeman'la birlikte yardımcı antrenör olmamı istedi. İyi bir deneyim olabileceğini düşündüm ve kabul ettim. Sonrasında işler farklı gelişti ve Hiddink istifa etti. Bir şekilde Hollanda Futbol Federasyonu bana A Milli Takım Teknik Direktörlüğünü önerdi. Ben de kafamdaki tereddütleri gidermek için Cruyff ve Michels'le konuştum. Her ikisi de riskli bile olsa iyi bir fırsat olduğunu söyledi. Yani aslında ben böyle bir koçluk kariyeri düşünmüyordum. Her şey benim dışımda gelişmişti.

▼**Teknik direktörlük basamaklarını böyle kestirmeden tırmanmış olmanız ve bu konuda çok hırslı olmamanız sizin için bir avantaj oldu mu?**

▲Bence bu karakterinizle ilgili. Aslında en iyi yol altyapılarda başlayıp, orada pişip, ondan sonra A takımda teknik adamlık yapmak diye düşünüyordum. Ama Cruyff bana orada da benzer sorunlar yaşayabileceğimi, A takımlara özgü sorunların farklı olabileceğini ve onlarla baş edip edemeyeceğimi ancak A takıma çıktığımda anlayabileceğimi söyledi. Hatta bana bazı insanların minik ya da genç takımlara uygun olmadığını, direkt büyük takımlardan başlaması gerektiğini de söyledi. Ben de ikna oldum ve korkmayıp kabul ettim. Ama şunu yaptım; tecrübesizliği kapatabilmek için çok iyi yardımcı hocalar seçtim. Neeskens'i, Kroll'u yardımcı koç olarak davet ettim ve iyi bir takım olduk.

Fikir ayrıkları beni besler

▼**Zaten siz neredeyse her röportajda teknik ekibin toplam kalitesinin çok önemli olduğunu söylüyorsunuz. Bu yüzden de yardımcı hocalarınızı çok önemsiyorsunuz. Peki, görevleri nasıl bölüşüyorsunuz?**

▲Aslında teknik adamlar arasında iki ekol vardır. Bazıları yalnız çalışmayı severler, farklı fikirlere pek açık değildirler ve kendi bilgileriyle yetinip dışı kapalı kalmayı tercih ederler. Ben öbür ekoldenim. Takım çalışmasına inanırım. Ne kadar çok bilgi ve farklı fikir gelirse o kadar zenginleştiğimi düşünürüm. Fikir ayrılıkları beni ürkütmez, tersine besler. Nitekim bugüne dek de hep

Yolun başında bir takım için şimdiden çok büyük hedefler çizmek istemem. Ama iyi başlarsanız, işler de iyi gider. Her gün üstüne koymalı, takım ruhunu yaratmalıyız. Bunu başardıktan sonra gerçekten anlamlı bir şey söyleyebiliriz, ama şimdi değil.

▼**Taraftarlar sadece kazanmayı değil aynı zamanda iyi futbol görmeyi de ister. Geçmişe baktığınızda pek çok kupa kazanmış takım vardır. Ama aralarından sadece iyi futbol oynayanlar akıldan kalır. Sıkıcı ve renksiz oyunla kazananlar tarihe yazılır ama hafızalara yazılmaz.**

▼**Futbolda oyuncular arasında eşitlik vardır. Birinin katkısını diğerinin çok üstüne çıkartmak doğru değildir. Eğer takımda herkes yapması gerekeni iyi yaparsa, yıldızlar da daha rahat öne çıkar. Herkesin kendine oynadığı bir takım başarısızlığa mahkûmdur.**

▼**İyi oyuncu olmak aslında güçlü olmak da demektir. Size yönelik ilgiyle, üzerinizdeki baskıyla baş edebilmek demektir. Ne kadar yetenekli olursanız olun, şöhretle baş edemiyorsanız gerisi gelmez.**

▼**Arda çok genç ve bence çok daha iyi olabilir. Bunu başarmak için alçakgönüllü olmaya devam etmeli ve çok daha fazla çalışmalı. Hayatı normalleştirmenin en iyi yolu budur. Uyumlu olmayı sürdürmek, sahada iyi pozisyon almak ve takımın bir parçası olmak.**

▼**Daha çok tepkisel bir oyununuz var. Karşı takıma göre taktikler belirleniyor. Kalite, güç Avrupa'nın önde gelen futbol ülkeleriyle üç aşağı, beş yukarı aynı. Ama Türkiye'yi farklı kılan şey biraz da şu; işler kötü gittiğinde bir anda oyun mantalitesi kaybolabiliyor.**

▼**Yürekten oynayan oyuncu sayınız çok. Ama bu bazen akli devre dışı bırakıyor. Herkes kendi başına maçı çevirmeye kalkıyor. O zaman da bütünlük kayboluyor. Takım oyununda asıl olan dengeli olabilmektir. Coşku bazen bozucu bir etki yaratabiliyor.**

▼**Ne kadar basit oynarsanız o kadar iyi oynarsınız. Ama bu o kadar da kolay bir şey değildir. Bunun için egoların törpülenmesi, herkesin paylaşımına açık olması gerekir. Yaratıcı olmak için topla gezmek zorunda değilsiniz.**

böyle oldu. Ve bundan çok yararlandım. Öyle ki, bazen bir adım geriye çekilip takıma uzaktan bakmaya çalışırım. Eğer iyi bir ekiple çalışmıyorsanız, takımı emanet edeceğiniz güvenli isimler olmazsa bunu yapma lüksünüz yoktur. Arkadaşlarım o kadar iyi ki, benim böyle bir lüksüm var. Onlardan çok yararlanıyorum. Karşıt fikirlerini bile söylemekten çekinmiyorlar ve bu da beni zenginleştiriyor. Tabii ki son kararı ben veriyorum ama bu karar onlarla yaptığımız fikir alışverişi sayesinde olgunlaşıyor. ▼**Genç oyuncularla yakından ilgilendiğinizi biliyoruz ve bu da bizi heyecanlandırıyor. Genelde Türkiye genç takımlarda çok başarılıdır ama sonrası bir türlü gelmez. Bunun mental bir problem olduğunu düşünüenler de var. Ama sizin gibi büyük isimlerle önemli işler yapılabilir. Genç takımlardaki yetenekler hakkında neler düşünüyorsunuz? Türkiye'nin geleceğini nasıl görüyorsunuz?**

▲Türkiye'de gelecek vaat eden genç oyuncu çok ve önemli bir potansiyeliniz var. Ama Milli Takım'da ve büyük takımlarda daha fazla forma şansı bulmaları gerekiyor. Bu onların gelişimi açısından çok önemli. Ben Ajax altyapısında büyüdüm. Bizim kuşağın bu kadar başarılı olmasının en büyük nedeni Ajax'ın bize daha 18'imizi doldurmadan forma vermesidir. Orada büyük tecrübe kazandık. Ben de bu ekolü seviyorum. Çünkü gençler kimliklerini en iyi bu şekilde oturtuyorlar. Benim şansım Barcelona da böyle bir kulüptü ve orada da gençlere şans vermek imkânımız oldu. Galatasaray'da da durum aynı. Bu yüzden sık sık genç takımla hazırlık maçı oynuyoruz. Özellikle sezon öncesi kampta onlardan çok yararlandık ve pek çoğunu görme fırsatımız oldu. Ama şunu da unutmamak gerek. A takımın teknik direktörü olarak benim asli görevim gençleri takıma kazandırmak değil. Bunu tek başına benim yapmam çok zor, çünkü çok fazla zaman alan bir uğraş bu. Oysa ben A takımla ilgilenmeliyim. İşte bu nedenle bu iş kadro işi. Altyapılarda iyi bir organizasyon, iletişim ve kurumsal yapı kurarsanız o kaynaktan beslenirsiniz. Ama bunu teknik adamın yapması imkânsızdır. Bu ayrı bir uzmanlık alanı, apayrı bir iştir. Nitekim Hollanda'da pek çok gençlik futbol akademisi vardır ve onlar bize

raporlama yaparlar. Biz gidip seçmeyiz. Biz sadece yapılmış olanı değerlendirebiliriz.

▼**Artık altyapılarda sistem**

değişiyor. Pek çok takım kendine özgü bir altyapı sistemi kuruyor. Eski sistemler de birer birer çöküyor. Mesela sizce Ajax neden eskisi gibi başarılı değil?

▲Zaman değiştikçe yapılar da zorlanıyor. Ben Ajax'ın altyapısında oynarken Ajax dünyanın en iyi takımlarından biriydi. Hal böyle olunca ülkenin en iyi oyuncularını hep Ajax'ta oynamak isterdi. Bu da Ajax'ı diğerlerinden farklı kıları. Ama artık böyle değil.

AZ Alkmaar, PSV, Twente ve Feyenoord da genç takımlara büyük yatırım yaptılar ve aynı pastadan yararlanıyor. Eskisi gibi Ajax suyun başında tek başına değil. Futbol akademileri arasında büyük bir yarışma var. Bu da Ajax'ın gücünü azalttı.

Yeni şeyler başarmak için geldim

▼**Biraz da Galatasaray'a gelişinizi konuşalım. Nasıl ikna oldunuz?**

▲Aslında tesadüfün de payı var bunda. Çünkü beklenenden kolay oldu. Bildiğiniz gibi ben bir süredir çalışmıyordum ve açıkçası bir süre çalışmak da istemedim. Bu yüzden gelen bütün teklifleri geri çeviriyordum. Galatasaray bana ulaştığında hiçbir takımla görüşmemiştim ve tekliflere açık olduğumu yeni yeni hissetmeye başlamıştım. Birkaç teklif daha vardı ama Galatasaray'la görüştüm. Önce anlaştık gibi oldu, sonra olmadı. Sonra

birden yeniden orta yolu bulduk. İyi bir teklif sunmuşlardı ve ben de Türkiye'de çalışma tecrübesini görmek istiyordum.

Türkiye'de pek çok yabancı teknik adamın çalıştığını biliyordum. Bu zorluk beni cezp etti. Türkiye'de başarılı olmanın kolay olmadığını da biliyordum ve bu rekabetçi ortam beni çekiyordu. Eğer ciddi anlamda bir rekabet yoksa o lig iyi değildir. Türkiye bu açıdan gayet tatmin edici. Motive olmak, yeni bir şeyler başarmak için iyi bir başlangıç yeri.

▼**Euro 2008'deki dört yarı finalist teknik adamı da Türkiye'de son teknik adamlık deneyimlerinde sözleşmenin bitimini görmeden takımdan ayrılmıştı. Hiddink, Aragones ve Löw Fenerbahçe'den gönderilmişti. Fatih Terim de Galatasaray'dan ayrılmıştı. Üstelik hepsinin de kariyeri son derece parlaktı. Bu durum sizi korkutmuyor mu?**

▲Böyle korkulara kapılmak benim tarzım değil. Her görev bir deneyimdir. Ben olaylara negatif pencereden bakmam. Yeni bir kültür, yeni bir tecrübe imkânı varken geçmişe takılmam. Biz ekip olarak burada

Daha sezon başı antrenmanları bitmedi. Takım düzeni oturmadı. Başlangıçta pek çok şey ters gidebilir. Fiziksel ve teknik olarak iyi bir takım yaratmak için zaman lâzım. Yolum başında bir takım için şimdiden çok büyük hedefler çizmek istemem. Ama şunu da iyi biliyorum, eğer iyi başlarsanız, işler de iyi gider. Her gün üstüne koymalıyız, takım ruhunu yaratmalıyız. Bunu başardıktan sonra gerçekten anlamlı bir şey söyleyebiliriz, ama şimdi değil.

İyi takım, hafızalara kazındır

▼Siz de total futbol okulunun, hücum futbolu okulunun takipçilerinden sayılırsınız. Sacchi ve Cruyff'tan kalma bir miras gibi bu. Ama her yeni takım yeni bir oluşum demek. Siz hangisini tercih edersiniz genelde? Takımın yapısına göre bir taktik mi, taktiğe göre bir takım mı? ▲Evet, ben hücum futbolu ekolündenim. Ama günümüz futbolunda atak yapmayı seven her takımın ortaya önce iyi bir organizasyon şeması koyması gerekiyor. Artık sadece atak oynamak çok tehlikeli olabiliyor. Onun yerine organize bir takım olmak daha önemli. Futbolda tabii ki öncelikli

olan kazanmak. Ama taraftarlar sadece kazanmak istemez, iyi futbol da görmek ister. Takımlarına bir kimlik atfetmek ister. Sahada gurur duyacakları bir yapı olsun ister. Bu da genelde iyi oynayan takımların başarabileceği bir şeydir. Burası bence çok önemli. Tabii ki körü körüne bir hücum takımından bahsetmiyorum. Organize bir oyun planından bahsediyorum. Teknik kapasitesi yüksek, uyumlu, organizasyonu sağlam bir takım yaratmak. Tıpkı Ajax, Milan ve Barcelona gibi. Futbol tarihine baktığınızda pek çok kupa kazanmış takım vardır. Ama aralarından sadece iyi futbol oynayanlar akılda kalır. Sıkıcı ve renksiz oyunla kazananlar tarihe yazılır ama hafızalara yazılmaz. Bu oyunun güzelliğini ortaya çıkarmak gerek. Bu da ancak iyi bir planlamayla olur. ▼Galatasaray'ın kadro yapısını

nasil buluyorsunuz? Sizin kafanızdaki organizasyona uygun bir takım mı bu?

▲Daha yolun başındayız. Bir şey söylemek için erken. Her yeni teknik direktör ilk geldiği zaman bazı değişiklikler yapar. Sorun oyuncuların bu değişikliklere ve taleplere vereceği tepkidir. Görünen o ki, şu anda bizim ne yapmak istediğimizi oyuncularımız anlıyor. Bu da iyi bir başlangıç demek. Her antrenman sonrası daha güçlü ve daha uyumlu bir kadro olmaya başladığımızı düşünüyorum. Takım algımız da yavaş yavaş oturuyor. Sahada nasıl organize olacağımız yavaş yavaş şekilleniyor. Bu süreci ne kadar çabuk tamamlarsak o kadar az enerji harcarız ve o kadar kolay sonuç alırız. Şu ana dek takımdaki oyun anlayışı ve isteklilikten memnunum. ▼Bugüne kadar hep takım oyununu bireyselliğin önüne koydunuz. Verdiğiniz tüm röportajlarda aynı vurgu var. Yıldızlardan ziyade takım oyununu öne çıkarıyorsunuz. Hatta yılın futbolcusu gibi ödüllere de karşısınız. Onun yerine en iyi defans, en iyi orta saha, en iyi atak hattı gibi ödülleri tercih ediyorsunuz. Oysa biz Türkiye'de yıldızları severiz. Siz takım uyumundan bahsediyorsunuz, biz Keita'ları, Arda'ları parlatmaya çalışıyoruz. Bu durumu nasıl yorumluyorsunuz?

Yıldızı takım parlatır

▲Bu oyunu seven herkes gibi ben de yıldızları severim. Çünkü oyunda fark yaratanlar onlardır. Bununla ilgili hiçbir problemim

olmaz. Tersine iyi oyuncularını herkes gibi ben de severim. Ama şöyle bir anlayışa sahibim. Futbolda oyuncular arasında eşitlik vardır. Birinin katkısını diğerinin çok üstüne çıkartmak doğru değildir. Eğer takımda herkes yapması gerekeni iyi yaparsa, yıldızlar da daha rahat öne çıkar. Eğer takım organize bir şekilde hücum ederse, yıldızlar kendini daha rahat gösterir. Eğer takım oyunu aksarsa yıldızlar da tökezler. Yıldızı takım parlatır. Umarım biz de takım olarak iyi performans gösteririz ve yıldızlarımızı öne çıkarmayı başarırız. İyi futbol göstermek için iyi takım olmanız şart. Herkesin kendine oynadığı bir takım başarısızlığa mahkûmdur. ▼Yine de ben size Arda'yı sormak istiyorum. Türkiye'de herkesin gözdesi o. Türk futbolunun geleceği gözüyle bakılıyor. Bu yüzden kulüp de ona kaptanlık pazubandını verdi. Arda'nın bu şekilde öne çıkışını nasıl değerlendiriyorsunuz? ▲Bir oyuncu iyiye iyidir. Bu gerçeği değiştiremezsiniz. Ama iyi oyuncu olmak aslında güçlü olmak da demektir. Size yönelik ilgiyle, üzerinizdeki baskıyla baş edebilmek demektir. Ne kadar yetenekli olursanız olun, şöhretle baş edemiyorsanız gerisi gelmez. İnsanların Arda'dan bahsetmesinden daha doğal bir şey olamaz. Çünkü o gerçekten müthiş bir oyuncu. Ama daha çok genç ve bence çok daha iyi olabilir. Bunun başarmak için ne kadar övgü alırsa alsın alçakgönüllü olmaya devam etmeli ve çok daha fazla çalışmalı. Bu hayatı normalleştirmenin en iyi yolu budur. Arkadaşlarıyla uyumlu

olmaya devam etmek, sahada iyi pozisyon almak ve takımın bir parçası olmak.

▼Genelde çok yönlü oyuncularını daha çok seviyorsunuz. Birkaç pozisyonunda birden oynamak, dönerek oynamak sizin oyun planınızın bir parçası. Zaten vakti zamanında siz de birkaç pozisyonunda birden oynardınız. Galatasaray'da da böyle oyuncular mı öne çıkacak?

▲Hayır, bu şart değil. Tabii ki birkaç pozisyonunda oynayan oyuncular takım içinde farklı varyasyonlar yaratma şansı veriyor. Ama bazı oyuncular pozisyonu değişince çok olumsuz tepkiler de verebiliyor. Bu yüzden böyle bir şart koymak anlamsız. Burada takımın ihtiyaçları belirleyicidir.

Türk futbolunda denge eksik

▼Her ülkenin kendine has bir futbol anlayışı vardır. Klişelerle konuşursak Almanya mücadeleci,

İngiltere hızlı, İtalya taktik odaklı, İspanya fiyakalıdır. Siz bu bağlamda Türk futbolunu nasıl tanımlarsınız. Hangisine daha yakınız?

▲Aslında her şeyden biraz var Türk futbolunda. Ama hiçbir şey tam yok. Bu işi hem zorlaştırıyor hem de komplike hale getiriyor. Daha çok tepkisel bir oyununuz var. Karşı takıma göre taktikler belirleniyor. Kalite, güç aslında üç aşağı, beş yukarı aynı. Ama Türkiye'yi farklı kılan şey biraz da şu; işler kötü gittiğinde bir anda oyun mantalitesi kaybolabiliyor. Yürekten oynayan oyuncu sayınız çok. Ama bu bazen akıllı devre dışı bırakıyor. Herkes kendi başına maçı çevirmeye kalkıyor. O zaman da bütünlük kayboluyor. Türk futbol kimliğini tanımlasak kesinlikle yetenek var deriz, ruh var deriz, mücadele var deriz. Ama hepsi bir anda ortaya çıkabiliyor. Bir anda herkesi defansta, sonra bir anda herkesi hücumda görebiliyorsunuz. Bu biraz dağınıklık yaratıyor. Takım

oyununda asıl olan dengeli olabilmektir. Ne olursa olsun pozisyon alışınızı, soğukkanlılığınızı kaybetmemeniz gerekiyor. Sanki bu konuda bir eksiklik var gibi. Coşku konusunda hiçbir sıkıntı yok, ama bazen o coşku bozucu bir etki de yaratabiliyor.

▼Oyuncuları nasıl tanımlarsınız? Genel futbolcu karakteristiğinde neler var?

▲Futbolun güzelliği basitliğinde gizlidir. Bu oyunu ne kadar basit oynarsanız o kadar iyi oynarsınız. Ama bu o kadar da kolay bir şey değildir. Bunun için egoların törpülenmesi, herkesin paylaşımına açık olması gerekir. İyi bir orta saha oyuncusu top ayağına gelmeden birkaç hamle sonrasını düşünür. Driplingden önce buna kafa yorar. Kendini öne çıkarmaktansa oyunun yönünü belirlemeyi tercih eder. Genel olarak Türk futbolcular bunu pek yapmıyor. Topla birlikte hareketlenmeyi, driplingi çok seviyorlar. Oysa ne kadar adam geçerseniz geçin, takım oyunu her zaman sizi daha iyi parlatır. Dediğim gibi, bireysel yetenekler kendine oynayarak çıkmaz, takımın bir parçası olduğunuzda çıkar. Her takımda birkaç tane top sürmeyi seven oyuncu olur, ama bu rakam 5'e, 6'ya çıkarsa iyi olmaz. Dripling takımı yavaşlatan, genel tempoyu düşüren bir şeydir. Daha hızlı oynamak için pas yaparak oynamak şarttır. Hareketli ve hızlı olmak bugünün futbolunun en önemli özelliğidir. Yaratıcı olmak için ille de topa gezmek zorunda değilsiniz.

▼Bir teknik adamın sahada istediklerini görmesi, kafasındakileri takıma yansıtabilmesi için ne kadar zamana ihtiyacı vardır?

▲Böyle bir zaman vermek doğru değil. İki nedenle. Hem muhtemel başarıyı ertelemiş oluyoruz. Hem de bir zaman sonra her şey mükemmel olacak gibi bir vaatte bulunuyoruz. Böyle bir şey yok. Teknik adamın etkisi hemen de hissedilir, ama zamanla da takım oturmaya başlar. Her gün gelişir takım ve bu hiç bitmek bilmez bir süreçtir. Üstelik bu sadece teknik adamın elinde de değildir. Asıl olarak oyuncuların ne yapacağı önemlidir. Ne kadar uyum gösterecekler, sisteme ne kadar uyacaklar, ne kadar gelişme gösterecekler? Bunlar önemli faktörler.

Uzun dönemli plan yapma lüksümüz yok

▼Kısa, orta ve uzun vadeli planlar yapıyor musunuz? Buraya gelirken böyle bir vaat da aldınız mı? Uzun dönemli çalışma planlarınız var mı? Biz Türkiye'de uzun dönemli kontratını tamamlayabilen çok az teknik adam tanıyoruz. Ama sizin bunu başarabileceğinizi umuyoruz. ▲Teknik adam olarak uzun dönemli planlar yapma lüksünüz yoktur. Hep kısa dönemli planlar yapmak zorundasındır. Çünkü ne kadar kalacağınızı siz belirleyemezsiniz. Bu yüzden ilk hedefim önemli şeyler başarmak olacak. Sonrasını sonra düşüneceğiz. Çünkü bugünden belirlemek imkânsız. İyi bir kimya yakalar, umduğumuz oyunu ortaya koyarsak, bu kamuoyuna da sirayet ederse, bir şeyler başarmaya başlamış oluruz. Bu da daha uzun dönemli işler için size düşünme fırsatı yaratır. Ama unutmayalım ki, bir teknik adamın bir kulüpte ne kadar kalacağı sadece ona değil, oyunculara, ama en çok da yönetime bağlıdır. Beklentileri karşılayamadığınız sürece uzun dönemli kontratların bir anlamı yoktur.

▼Başarılı bir teknik adam olmanın bir sırrı var mı peki?

▲Bunun formülü yok. Bazen oyuncular, bazen halkla ilişkiler, bazen kulüp içi ilişkiler, bazen taktik, bazen basın sizi öne çıkarır. Hepsini iyi götürmek zorundasınız ki, kolay iş değil.

☆☆☆

Farklı bir adam Rijkaard. Onu belki de en iyi futbolcuları anlıyordur. Eski oyuncularından Gudjohnsen bir röportajında aslında onun futbola bakışını çok iyi anlatıyor: “Maç öncesi bize ‘Yaptığınız işten zevk alın’ derdi. Ne olursa olur, kazanırsınız, kaybedersiniz. Ama bugün sizi izlemeye gelen 100 bin kişiye muhteşem bir gece yaşatmak için elinizden geleni yapın. Bu geceyi unutmasınlar.” Bize unutulmayacak futbol geceleri yaşatması pek muhtemel Rijkaard'ın. Üstelik sadece başarı değil, önemli yıldızları parlatma vaadi de var. Messi onun için bir yerde şöyle diyor: “Ona çok şey borçluyum. Bunu şöyle ifade edeyim. Onun için bir yerimi yaralasam, acıyı hissetmem.”

Süper Kupa Fenerbahçe'nin

Ülke futbolunun en prestijli kupası ilk kez Türkiye'de düzenlendi ve dördüncü kez organize edilen Süper Kupa finalinde gülen taraf Fenerbahçe oldu. Daha önce birer kez kazandıkları Süper Kupa'yı ikinci defa müzelerine taşımak isteyen iki büyük takımın nefes kesen mücadelesinde Fenerbahçe, lig ve kupa şampiyonu Beşiktaş'a kaptan Alex'in golleriyle 2-0 üstünlük sağladı.

Lig şampiyonu ile kupa şampiyonunu karşı karşıya getiren TFF Süper Kupa, ülkemizin en prestijli futbol organizasyonu. Bir anlamda iki şampiyonun arasında kozları paylaşarak o sezonun 1 numarasını ortaya çıkarıyor. Gerçi bu sezonun finalistlerinden Beşiktaş hem lig hem de kupa şampiyonu olarak böyle bir koz paylaşımına fırsat bırakmamıştı ama Süper Kupa'nın başka anlamları da vardı kuşkusuz. Bir kere iki takım da yeni transferlerle takviye edilen kadrolarıyla ilk kez ülkemizdeki futbolseverlerin karşısına çıkıyordu. İkincisi, geçtiğimiz

sezonun lig ve kupadaki nefes kesen maçlarının rövanşı oynanacaktı. Özellikle sezonun sonunda Fortis Türkiye Kupası finalinde rakibine belirgin bir üstünlük kuran Beşiktaş, Fenerbahçe'nin 26 yıllık kupa hasretini dindirmesine izin vermemişti ve şimdi Süper Kupa bu anlamda da bir rövanş niteliğindeydi. Belki de hepsinden önemlisi, birkaç gün sonra başlayacak lig mücadelesi için iki takım da son ve en ciddi provalarını Atatürk Olimpiyat Stadı'nda yapacaktı. Süper Kupa finali öncesi, kupanın adına yaraşan gösteriler vardı. Kupanın sponsorları TTNet,

Teknosa ve Clear Men tarafından stadyum etrafında kurulan özel taraftar alanları, maç öncesi gösteriler ve özel sürprizlerle Süper Kupa finali futbolseverler için gerçek bir şölene dönüşmüştü. UEFA 2009 Finalinin açılışını gerçekleştiren ekip tarafından hazırlanan seremoni öncesinde, helyum balonlu trapezci, tribünlerin üzerinde dolaşarak nefes kesici bir gösteri yapıyor, maç öncesi İstiklal Marşını ise ünlü tenor Hakan Aysev seslendiriyordu. Tüm bu gösteriler sona erip saatler 21.00'i gösterdiğinde, sıra gecenin yıldızlarına gelmişti. Beşiktaş, yeni transferleri Erhan Güven, Matteo

Ferrari, İsmail Köybaşı ve Michael Fink'le takviye edilen kadrosuyla sahadaydı. Siyah-beyazlı takım 4-4-2 düzeniyle sahaya yayılmış, savunmasının göbeğini ve orta sahanın ortasını ikiye yabancı oyuncuyla tutmuş, gol arayışlarında ise önceliği, biri Türk vatandaşı iki Brezilyalıya bırakmıştı. Fenerbahçe'de ise yeni transferden Bilica, Cristian ve Dos Santos sahadaydı. Sarı-lacivertliler de 4-4-2'nin farklı bir versiyonunu uyguluyor, Cristian ve Emre ile orta sahanın ortasını kontrol etmeye çalışırken, Güzia'nın arkasına ikinci forvet olarak Alex'i sokuyor, hücumun kanatlarını ise Kâzım Kâzım ve yeni transferlerden

Maçın yıldızı Alex

F.Bahçe'nin Beşiktaş'ı 2-0 yenerek kazandığı Süper Kupa finalinin en değerli oyuncusu olarak Alex de Souza seçildi. Basın mensupları arasında yapılan ankette de maçın adamı seçilen Fenerbahçe kaptanı Alex'e 90 dakikanın sonunda şilt verildi. İnternet kullanıcılarının tff.org'dan kullandığı oylar sonucunda maçın en değerli oyuncusu seçilen Alex de Souza, Fenerbahçe'nin kupa finalindeki iki golüne imza atmıştı.

Beşiktaş - Fenerbahçe: 0-2

Atatürk Olimpiyat Stadı - 2 Ağustos 2009

Hakemler

Yunus Yıldırım, Serkan Gençler, Volkan Naring

Beşiktaş

Rüştü-Erhan (Rıdvan dk. 81), Sivok, Ferrari, İsmail-Yusuf (Nihat dk. 46), Ernst, Fink, Tello (Holosko dk. 79)-Nobre, Bobo

Fenerbahçe

Volkan Demirel-Gökhan, Önder, Bilica, Vederson-Kazım (Deivid dk. 59), Cristian, Emre (Selçuk dk. 78), Dos Santos (Uğur dk. 83)-Alex, Güzia

Goller

Alex (dk. 75 penaltıdan ve 90+2)

Sarı Kartlar

Yusuf, Bobo, Sivok (Beşiktaş), Bilica (Fenerbahçe)

Dos Santos'la oluştuyordu. Oyunun başında topa daha çok sahip olan, kontrolü elinde bulunduran ve istekli görünen taraf Beşiktaş'tı. Fenerbahçe ise daha çok savunmada kalıyor, Beşiktaş'ın hücumu çıkarken kaybedeceği toparla gol kovalamayı tercih ediyordu. Pozisyon zenginliği ibresi ise bu yarıda daha atak oynamaya çalışan Beşiktaş'tan değil, Fenerbahçe'den yana görünüyordu. Gerçi Beşiktaş, 18. dakikada Yusuf'un kafa vuruşunda direkt olarak dönen topa gole çok yaklaşıyordu ama Fenerbahçe de Güzia, Alex, Kâzım Kâzım ve Dos Santos'la net pozisyonlara girip, Beşiktaş kalecisi Rüştü'yü geçemiyordu. İlk yarı 0-0 sona ermiş, ikinci yarı başlarken, Beşiktaş Yusuf Şimşek'in yerine Nihat Kahveci ile sahaya dönmüştü. Ancak bu kez oyun üstünlüğü yavaş yavaş Fenerbahçe'ye geçiyor, sarı-lacivertli takım kupayı daha fazla ister görünüyordu. 67'de Güzia'dan aldığı topu göğsüyle kontrol ettikten sonra dönerek vuran Dos Santos'un şutunu yine Rüştü önlüyor, 73'te ise Fenerbahçe'ye gol kapısını açan penaltı pozisyonu yaşıyordu. Bu dakikada Alex'in ceza sahası dışından kullandığı serbest vuruşta Sivok barajdan çıkıp kendini öne fırlatıyor, eliyle buluşan topu hakem Yunus Yıldırım penaltı olarak değerlendiriyordu. Atışı kullanan Alex için golü bulmak zor değildi: 1-0. Fenerbahçe öne geçtikten sonra fizik-kondisyon açısından da sahaya bir üstünlük koyuyor, Beşiktaş'ın oyunun başındaki gibi sık sık kaleesine yaklaşmasına izin vermiyor, buna karşılık çabuk ataklarla ikinci golü kovalıyordu. 87 ve 88'de önce Deivid'in, ardından da Alex'in gol vuruşlarına set çeken yine Rüştü oluyordu. Maçın uzatma dakikalarında ise Fenerbahçe'nin ikinci golü geliyordu. Güzia sağ kanattan kaçıp topu taşımış ve sıfıra yaklaşıırken arka direğe ortasını yapmıştı. Gerilerden gelen Alex topa adeta uçuyor ve yaptığı kafa vuruşuyla Süper Kupa'nın ikinci kez Fenerbahçe müzesine gidişini tescil ediyordu: 2-0 Sıra törene gelmişti ve Fenerbahçeliler, sahanın ortasına kurulan platformda sabırsızlık içinde kupalarını bekliyordu. TFF Başkanı Mahmut Özgener'in uzattığı kupanın Fenerbahçe kaptanı Alex'e verilmesinin ardından sarı-lacivertlilerin yaşadığı müthiş coşku ise kelimelerle anlatılacak gibi değildi.

Ukraynalılar geliyor

21 Temmuz-2 Ağustos tarihlerinde Ukrayna'da düzenlenen ve Milli Takımımızın grup müsabakalarında elendiği U19 Avrupa Şampiyonası'nda zafere ulaşan takım ev sahibi Ukrayna'ydı. Mayıs ayında Şükrü Saracoğlu Stadyumu'nda oynanan UEFA Kupası finalinde Shakhtar Donetsk'in şampiyonluğuyla yüzleri gülen Ukraynalılar, U19 Avrupa Şampiyonası'nı da birincilikle tamamlayarak, milli takımlar düzeyinde tarihindeki ilk şampiyonluğa ulaşmış oldu ve Polonya ile ortak düzenleyecekleri 2012 Avrupa Şampiyonası öncesi rakiplerine mesaj verdi.

Aydın **Güvenir**

U19 Avrupa Şampiyonası, Ukrayna'nın kömür madenleri ve çelik üretimiyle ünlü, dünyanın en büyük metalurji merkezlerinden biri olan Donetsk ile Azov Denizi kenarında yer alan ve çok önemli bir endüstri merkezi olan liman şehri Mariupol'da düzenlendi. U19 Avrupa Şampiyonası'nda 4 stadyumda toplam 15 maç oynandı. İngiltere-İsviçre açılış maçının oynandığı Donetsk'teki Metalurh Stadyumu, final maçının oynandığı Olimpiyskiy Stadyumu ve U19 Milli Takımımızın maçlarını oynadığı Mariupol'da bulunan İlychivets ile Zapadny Stadyumları turnuvaya ev sahipliği yaptı. 15 maçta 40 golün atıldığı turnuvada İspanya, Fransa ve Sırbistan ile B Grubu'nda yer alan U19 Milli Takımımız, oynadığı

3 maçta 1 puan toplayarak turnuvaya veda etti. Turnuvadan önceki son eleme turu olan Elit Tur'da, Portekiz, Danimarka ve Yunanistan'la birlikte yer aldığı grupta 3 maçta 9 puan toplayıp liderlikle finale kalan Oğün Temizkanoğlu yönetimindeki U19 Milli Takımımız, finallerdeki ilk maçında, son şampiyon Almanya'yı Elit Tur'da penaltıdan attığı golle eleyen İspanya ile karşılaştı. Milliler Eren Albayrak'ın golüyle ilk yarıyı 1-0 önde kapatmasına karşın, daha önce bu kupayı 4 kere kazanmış olan rakibi karşısında ikinci yarı başında 3 dakika içinde yediği 2 golle sahadan yenik ayrıldı. Turnavadaki ikinci maçında 1 puanlı Fransa ile karşılaşan ekibimiz, Sercan Yıldırım'ın 64. dakikadaki golüyle, İspanya maçındaki gibi 1-0 öne geçmesine

karşın son dakikada yediği golle adeta yıkıldı. Mevlüt Erdinç'in Sochaux'dan eski takım arkadaşı Cezayir asıllı Ryad Boudabouz'un direktten dönen şutunda önünde kalan topu ağırlara göndermeyi başaran Nancy'li defans oyuncusu Alfred N'Diaye, turnuvada yarı finale çıkma umutlarımızı bir anda yok etti. İkinci maçın şokuyla çıktığımız ve yarı final için son şansımızı kullandığımız gruptaki son maçımızda, Vojvodina takımında oynayan Daniyel Aleksic'in golüyle Sırbistan'a 1-0 yenildik. Eski Karşıyakalı, yeni Beşiktaşlı Rıdvan Şimşek'in 68. dakikada kırmızı kart gördüğü maçla birlikte B Grubu'nu 1 puanla son sırada tamamlayan ay-yıldızlı ekibimiz turnuvaya veda ederken, 7 puanlı Sırbistan ile teknik direktörlüğünü futbolcuğu döneminde Barcelona, Real

Madrid, Valencia gibi dünya devi kulüplerde forma giymiş 43 yaşındaki Luis Milla'nın yaptığı İspanya'yı son maçta tek golle deviren 5 puanlı Fransa yarı finale katılmaya hak kazandı.

A Grubu'nda ise yarı finale çıkma mücadelesinde büyük bir çekişme yaşandı. Ev sahibi Ukrayna, 1993 yılından beri bu kupayı müzesine götüremeyen İngiltere, Elit Tur'da sürpriz bir şekilde Hollanda'yı saf dışı bırakan Slovenya ve İsviçre'den oluşan grupta yarı finale çıkan takımlar son maçlarda belirlendi. İkinci maçlar bittiğinde grupta 4 puanla lider olan İsviçre, 2 puanlı Ukrayna ile son maçta karşı karşıya geldi. Ukrayna'nın yarı finale çıkabilmesi için kazanmaktan başka şansının olmadığı maçta, Dinamo Kiev rezerv takımında oynayan orta saha oyuncusu Serhiy Rybalka'nın 85. dakikada attığı golle sevince boğulan ev sahibi, ikinci yarıyı 10 kişiyle oynamasına karşın bu sonuçla yarı final biletini cebine koydu. Diğer maçta ise 2 puanlı İngiltere, turnuvanın sürpriz takımı 1 puanlı Slovenya'yı 7-1 gibi bir skorla hezimete uğratarak averajla lider olarak yarı finale yükseldi. Yarı finalin ilk maçında karşı karşıya gelen İngiltere ile Fransa, izleyenlere heyecanlı bir maç sundu. Normal süresi 1-1 biten ve Fransa'nın 9 kişiyle tamamladığı maçta,

uzatmalarda Aston Villa'lı forvet Nathan Delfouneso'nun attığı iki golle gülen taraf İngiltere'ydi. Diğer yarı final maçında U19 Milli Takımımızın bulunduğu gruptan lider çıkan Sırbistan ile karşılaşan ev sahibi Ukrayna, Dinamo Kiev rezerv takımının hücumu dönük orta saha oyuncusu Denys Garmash'ın attığı iki golle damgasını vurduğu maçtan 3-1 galip ayrılarak son finalist olmayı başardı. Böylece daha önce A Grubu'nda karşılaşmış, 2-2 berabere kalan Ukrayna ve İngiltere, 2 Ağustos'ta turnuvanın şampiyonunu belirlemek için sahaya çıkmaya hak kazandı. Donetsk'in Olimpiyskiy Stadyumu'nda oynanan ve 25 binden fazla seyircinin izlediği maçta, Ukrayna, İngiltere'yi Dinamo Kiev'li oyuncuları Garmash ve Korkishko'nun gollerıyla 2-0 mağlup ederek kendi evinde düzenlenen U19 Avrupa Şampiyonası'nda kupanın sahibi oldu. Teknik direktörlüğünü, futbolculuğu sırasında Trabzonspor'da da forma giymiş Yuriy Kalintvintsev'in yaptığı Ukrayna, bu başarısı ile milli

takımlar düzeyindeki ilk şampiyonluğunu elde etti. İngiltere ise Haziran sonunda U21 Takımı ile finalde Almanya karşısında yaşadığı hüsrani, bu sefer de U19 Takımı ile Ukrayna'ya karşı yaşamak durumunda kaldı. İngilizler, 1993 yılından beri bu kupaya olan hasretine gene son noktayı koyamadı. U21 Avrupa Şampiyonası'nda Stuart Pearce'ın yardımcılarından biri olan U19 Takımının Teknik Direktörü Brian Eastick ise kısa süre içinde kaybedilen iki finalde de saha kenarında bulunarak ilginç bir istatistiğe imza attı.

Turnuvanın yıldızları

1993'te İngiliz Robbie Fowler, 1996'da Fransız David Trezeguet, 1998'de İrlandalı Robbie Keane, 2002'de İspanyol Fernando Torres, 2003'te İtalyan Giorgio Chiellini, 2004'te İspanyol Sergio Ramos, 2005'te Fransız Yohann Gourcuff, 2006'da İspanyol Gerard Pique gibi dünyaca ünlü yıldızları ön plana çıkaran U19 Avrupa Şampiyonası, bu yıl da birçok genç yıldız adayını Avrupa futboluna sundu.

Aynı zamanda Dinamo Kiev'in A takıma genç oyuncular kazandırmak için kurmuş olduğu rezerv takımını da çalıştıran Kalintvintsev'in buradan öğrencileri olan Korkishko, Petrov ve Garmash gibi Ukraynalı genç yıldız adayları, teknik direktörlerinin kendilerini çok iyi tanıması ve kullanmasını bilmesinden dolayı turnuva boyunca takımlarında ön plana çıktı. Özellikle turnuvanın oyuncusu seçilen Ukrayna U19 Takımı'nın kaptanı Kyrlyo Petrov, aslen bir defans oyuncusu olmasına karşın turnuva boyunca mücadele ettiği orta sahada, defansla orta saha arasındaki bağlantıyı mükemmel bir şekilde kurarak takımının şampiyonluğa ulaşmasında büyük pay sahibi oldu. Yarı finaldeki Sırbistan maçında turnuvanın asist kralı Adem Lljajic'i etkisiz hale getirmeyi başaran 1.82 boyundaki bu genç yıldız adayı, gruplarda oynadıkları İngiltere maçında da attığı 2 golle takıma büyük katkı yapmayı başardı. Ukrayna takımında göze çarpan bir başka isim ise yarı finalde 2 gol kaydederek takımının finale kalmasını sağlayan Dennis Garmash'tı. Turnuvada attığı 3 golle İngiliz Henri Lansbury ve Sırp Daniyel Aleksic ile gol krallığında ikinciliği paylaşan genç futbolcu, hızı, gücü ve yaptığı akıllı koşularla, kendisine boş alan bırakıldığı zaman ne kadar tehlikeli bir oyuncu olduğunu herkese gösterdi. Dmytro Korkishko da Ukrayna hücumlarında organizasyonu eline alması ve finalde İngiltere'ye attığı müthiş frikik golüyle İngiltere ile birlikte Elit Tur'da tüm maçlarını kazanarak finalere gelen iki takımdan biri olan

U19 Milli Takımımızda ise Almanya'nın Hamburg takımında oynayan Tunay Torun en çok göze batan isimdi. Çocukluğunda okul arkadaşlarının kendisini Wayne Rooney'ye benzettiği genç yıldız adayımız, özellikle top kontrolleri ve kaleye attığı etkili şutlarla turnuvanın iyileri arasına girmeyi başardı. Öte yandan Türk futbolunun ileriki yıllarda çok şeyler beklediği Sercan Yıldırım da Fransa karşısında attığı gol ve oynadığı maçlarda girdiği önemli pozisyonlarla ne kadar etkili bir forvet olduğunu, Avrupalılara da göstermiş oldu.

Finalde hüsrana uğrayan İngiltere'nin en büyük tesellisi, hiç kuşkusuz turnuvanın gol kralı Aston Villa'lı Nathan Delfouneso'ydu. Turnuva boyunca 2'si Slovenya, 2'si de yarı finalde Fransa'ya olmak üzere toplam 4 gol kaydeden 1.85 boyundaki genç forvet, güçlü bir fiziğe ve çabuk ayaklara sahip. Bu özellikleriyle Chelsea'nin Fildişili oyuncusu Didier Drogba'ya benzetilen Delfouneso, turnuvada yaptığı gibi çabukluğunu kullanırken aynı zamanda dengesini yitirmemeyi bundan sonra da başarabilirse İngilizler için Rooney'nin yanına önemli bir partner olabilir. İngiltere takımında göze çarpan bir diğer isim ise Arsenal'li Henri Lansbury'ydi. Orta sahada oynamasına karşın turnuva boyunca 3 gol kaydeden 1.83 boyundaki İngiliz, 12 golle turnuvanın en golcü takımı olan

İngiltere'nin 4 golünün hazırlanış aşamasında da rol oynadı. Sırpların en etkili oyuncusu ise verdiği 4 gol pasıyla asist krallığına ulaşan Adem Lljajic'ti. 17 yaşındaki hücumu dönük orta saha oyuncusu, hızı, tekniği ve müthiş top sürme yeteneğiyle Brezilyalı Kaka'ya benzetiliyor. Forvet arkasında ya da orta sahanın sağında oynayabilen Lljajic, 2010 Ocak ayından itibaren Manchester United formasını giyecek. Dünyanın en iyi teknik direktörlerinden Sir Alex Ferguson'un 6 yıl önce Cristiano Ronaldo'yu da 18 yaşında Sporting Lizbon'da oynarken keşfettiğini düşünersek, ünlü teknik direktörün yönetiminde Lljajic'i çok parlak bir gelecek bekliyor diyebiliriz. Sırlarda dikkatleri üzerine çeken bir diğer isim olarak ise 1'i Milli Takımımıza olmak üzere 3 gol kaydeden forvet Danijel Aleksic'i gösterebiliriz. Fransa U19 Takımı'nın Le Mans'da oynayan defans oyuncusu Sebastien Corchia ise oyunu çok iyi okuması ve takımının hücum organizasyonlarına destek vermesi ile turnuvanın yıldızları arasına girmeyi başardı. İtalyanların efsane oyuncusu Paolo Maldini'nin hayranı olan bu genç sağ bek, yarı finalde İngiltere karşısında gördüğü kırmızı kartla turnuvayı pek de mutlu kapatamadı. Öte yandan Rennes takımında giyen forvet oyuncusu Damien Le Tallec'i de

Tunay Torun

Sercan Yıldırım

turnuva boyunca pek de başarılı olamasa bile ileride dikkat edilmesi gereken oyuncular arasında sayabiliriz. U19 Milli Takımımızın bulunduğu grupta turnuvaya veda eden İspanya'nın en iyi oyuncusu ise Arsenal'li orta saha organizatörü Fran Merida'ydi. Barcelona'nın altyapısından yetişen ve "Yeni Fabregas" olarak gösterilen genç İspanyol, müthiş pas yeteneği, hücumu destek vermekten asla kaçmaması ve frikikleri ile ileride Xavi, Iniesta ve Fabregas'ın yanına yeni bir milli takım oyuncusunun ekleneceğinin sinyallerini verdi.

Elindeki gençleri takım içindeki sisteme adapte ederek kullanmaktan hiç çekinmeyen Arsenal Teknik Direktörü Arsene Wenger, kuşku yok ki, Merida'nın futbolunun gelişmesinde önümüzdeki yıllarda büyük rol oynayacak. Bu sene Shakhtar Donetsk'in UEFA şampiyonluğu ile dikkatleri üzerine çeken Ukraynalılar, U19 Milli Takımı ile de şampiyonluğa ulaşarak 2012 yılında Polonya ile birlikte ev sahipliği yapacağı Avrupa Şampiyonası için iddiasını şimdiden ortaya koydu. Öte yandan finallerde grubunda oynadığı ilk iki maçta öne geçmesine rağmen üstünlüğünü koruyamayan U19 Milli Takımımızın, ilerideki turnuvalarda aynı duruma düşmediği takdirde önemli başarılarla imza atması ise hiç de zor görünmüyor.

Önder Turacı

Son iki yılı unuttum

Belçika'dan Fenerbahçe'ye geldiği ilk dönemde hem stoperde hem de sağ bekteki başarısıyla Türk futbolunun savunma yıldızları arasına girmişti. Ancak son iki sezonda adeta kulübede unutuldu. Daum'un gelişiyle Fenerbahçe formasıyla yeniden buluşan, FIFA'nın aldığı kararın ardından A Milli Takım kadrosuna çağırılan oyuncu, son iki yılı kayıtlarından silip yepyeni bir sayfa açtığını söylüyor.

Türker **Tozar**

Her an oynama fırsatı gelecekmiş gibi düşündüm. Çalışmalarımı bu şekilde yaptım. Böylelikle kendimi zinde tutmuş oldum, rehavete kapılmadım. Ayrıca, ilk on birde oynadığım dönemdeki istatistiklere bakıldığında çok az gol yediğimiz görülecektir.

Medyanın ülkemize transfer olan yabancı oyuncularını fazlasıyla ön plana çıkartması Türk oyuncularını zor durumda bırakıyor. Onların her hareketi, her yaptığı takip ediliyor. Bu durum, yabancı oyuncuların kamuoyu gözünde farklı bir yere getiriyor.

Geçtiğimiz sezon teknik direktörle oyuncular arasındaki iletişim yeterince kuvvetli değildi. Bir de Aragones'in antrenmanları çok verimli geçmiyor gibiydi. Şimdi Daum'la yaptığımız idmanlar geçen senekinden epeyce farklı.

Daum'un çok cana yakın bir kişiliği var ve antrenmanlarımız çok eğlenceli geçiyor. Takım içerisinde çok güzel bir elektrik var. Başarılı olmak için sahada görev ve sorumluluk bölümünü yapılması önemli. Verilen görev herbirimiz tarafından en iyi şekilde yapılırsa başarı gelir.

▼Fenerbahçe'ye geldiğin ilk dönemde takımda banko oynayanlar arasındaydın. Hatta kısa süre sonra Milli Takım için düşünülen bir isim oldun. Ama birden seni yedek kulübesinde görmeye alıştık. Bu ani değişim seni nasıl etkiledi?
▲Yedek olmak hiçbir futbolcunun hoşuna

gitmez. Doğal olarak benim de gitmedi. Geçtiğimiz iki sene benim için kötüydü. Ama bu da yaşamam gereken bir tecrübeymiş demek ki... Benim oynadığım bölgeye iki tane yabancı oyuncu transfer edilince, kendiliğinden bir ideal ikili oluşmuş oldu. Ben yine antrenmanlarda çalışmamı

aksatmayıp, formayı kazanmak için azimli olduğumu hocalarıma göstermeye çalıştım. Gerisi teknik adamların takdirine kaldı.

▼Futbolcu oynamayınca kendine güvenini yitirmiyor mu?

▲Yedek bekleyen oyuncu teknik direktörünün kendisine güvendiğini hissederse sorun yok. Oynamayan futbolcu kendine olan güvenini kaybetmez ama form grafiği geri atabilir. Bir futbolcu ne kadar oynarsa o kadar iyi performans sergileyecektir.

▼Yedek kaldığın süreçte ayakta durabilmek ve mücadele edebilmek için

Vandereycken, beni milli takımın başındaki ilk maç öncesinde aday kadroya davet etti. Ama Türkiye'deki ilk milli olduğum maç beni çok mutlu etmişti ve Belçika formasını giymeyi hiç istemedim. Vandereycken'e kararımı bildirdim ama galiba o bunu biraz ters karşıladı.

Öncelikli hedefim bu sezonda Fenerbahçe ile şampiyonluk yaşamak. Daha önce şampiyonluk kupası kaldırmış bir oyuncu olarak, son iki sezon benim için iyi geçmedi. Uzun vadede ise İngiltere Premier Ligi'nde oynamak diyebiliriz.

Estonya katı defansif anlayışla çözülmesi çaba gerektiren bir rakip. İki takımın oyuncuları arasında mukayese yaptığımızda tabii ki Türkiye ağır basıyor. Siyahla beyaz gibi. Yine de Estonya'yı küçümsemek gerekir. Birçok takım onları yenerken zorlandı.

kendini nasıl motive ettin?

▲Bana her an oynama fırsatı gelecekmiş gibi düşündüm. Çalışmalarımı bu şekilde yaptım. Böylelikle kendimi zinde tutmuş oldum, rehavete kapılmadım. Ayrıca, ilk on birde oynadığım dönemde takımın defansif istatistiklerine bakıldığında çok az gol yediğimiz görülecektir. Bu anlamda, takımın başarısına geçmişte katkı yaptığımdan emindim.

Ayrılmayı hiç düşünmedim

▼Hiç kiralık olarak başka bir takımda forma giymeyi düşündün mü?

▲Yok, hiç aklımdan geçmedi. Çünkü oynamasam da Fenerbahçe'de olmaktan mutluyum. Tabii oynasam daha da mutlu olurum.

▼Yurtdışında kariyerlerini sürdüren futbolcularla röportaj yaptığımızda çoğunlukla, "Avrupa'da Türk oyuncu olmanın zorlukları nedir?" diye soruyoruz. Sana bu soruyu, "Türkiye'de Türk oyuncu olmanın zorlukları ne?" diye sorsak...

▲Medyanın ülkemize transfer olan yabancı oyuncularını fazlasıyla ön plana çıkartmasının Türk oyuncularını zor durumda bıraktığını düşünüyorum. Onların her hareketi, her yaptığı takip ediliyor. Bu durum, yabancı oyuncuların kamuoyunda farklı bir yere getiriyor. Sonuçta olumsuz etkilenenler Türk oyuncular oluyor.

▼Christoph Daum'un göreve gelişiyle birlikte senin açımdan ne gibi değişiklikler oldu?

▲Kendisi zaten benim Fenerbahçe'ye ilk transfer olduğum zaman da teknik direktörümüzdü.

Şimdi onunla tekrar çalışma imkânı buldum. Onun yönetiminde Denizlispor maçıyla kaçırdığımız şampiyonluk hariç çok iyi bir dönem geçirmiştik. Daum'un gelişinden sonra sanki geçtiğimiz iki yıl benim

için hiç yaşanmamış gibi. Tamamen yeni bir sayfa açtım. Onun gelişiyle birlikte ekstra motivasyon kazandım. ▼Hem stoper hem de sağ bek olarak oynayabiliyorsun. Peki, tercih şansın olsa hangi mevkiye oynamayı

seçerdin?

▲Stoper oynadığım zaman kendimi daha rahat hissediyorum.

▼Bazen oyunu kenardan izlemek oyuncunun taktiksel anlayışına katkı yapıyor. Farklı yönlerden kendisini geliştirmesini sağlıyor. Senin için de kenarda kaldığın süreçte böyle bir gelişme yaşandı mı?

▲Tabii, bazen insan kendisini teknik direktörmüş gibi hissediyor. Bazen, "Takım şöyle oynasa nasıl olur?" diye kendi kendime düşünürüm kenardayken.

Aragones döneminde iletişim sorunu vardı

▼Fenerbahçe geçtiğimiz sezon kötü günler yaşadı. Şampiyonluk yarışından erken koptu, Türkiye Kupası'nda finalde yenildi. Geçen sezon takımda ters gidenler neydi?

▲Teknik direktörle oyuncular arasındaki iletişim yeterince kuvvetli değildi. Bu, nedenlerden bir tanesi olabilir. Bir de Aragones'in antrenmanları çok verimli geçmiyor gibiydi. Şimdi Daum'la yaptığımız idmanların geçen senekinden epeyce farklı.

▼Daum'un gelişiyle birlikte agresif,

savunması güçlü ve atak varyasyonları gelişmiş bir Fenerbahçe izlemeye başladık. Kısa sürede gelen bu

değişikliği neye borçlusunuz?

▲Daum’un çok cana yakın bir kişiliği var. Antrenmanlarımız da çok eğlenceli geçiyor. Mesela maçlarda gol yemişsek, ertesi gün yapılan idmanda tüm takıma şınav cezası veriliyor. Kendi aramızda maçın adamını seçiyoruz. Takım içerisinde çok güzel bir elektrik var. Başarılı olmak için sahada herkes için bir görev ve sorumluluk bölümümü yapılması önemli. Verilen görev her birimiz tarafından en iyi şekilde yapılırsa başarı gelir. Hangi taktikle oynadığımızın çok da önemli olduğunu düşünmüyorum.

▼**Takım kadrosunu değerlendirdiğin zaman bu sezonki hedefleri ne olarak belirlediniz?**

▲Türkiye’de tabii ki şampiyonluk, Avrupa Ligi’nde de gidebildiğimiz kadar yolumuza devam etmek.

▼**A Milli Takım için oynadığın ilk maçı hatırlıyor musun? O karşılaşmadan hatırlanan neler kaldı?**

▲A Milli Takım özel maçlar yapmak için Japonya ve Avustralya’ya gidecekti. Ben de bu maçların kadrosunda yer aldım ama sakatlığım nedeniyle oynayamadım. Mayıs-Haziran aylarındaki bu maçlardan sonra Ağustos 2004’te Belarus ile Denizli’de oynanan özel maçta ilk kez A milli oldum. Müthiş heyecanlanmış ve ay-yıldızlı formayı giymekten çok mutlu olmuştum.

▼**Fakat sonrası gelmedi, çünkü Belçika Futbol Federasyonu’nun yapmış olduğu başvuru sonrası FIFA kurallarına göre senin Türk Milli Takımı için oynayamayacağın tespit edildi.**

▲Maalesef. Tunus ile yapılacak özel maç için yine kadroya davet edilmiştim. Ancak FIFA’nın talimatı üzerine kadrodan çıkarıldım. Çünkü 21 yaşımı doldurmadan hangi ülkeyi tercih edeceğimi belirleyememişim.

Belçika’da oynamayı hiç istemedim

▼**Belçika’nın sana olan ilgisi nasıldı? Seni kendi milli takımlarında oynatmak için çaba sarf etmediler mi?**

▲Belarus maçında sonra, Belçika Milli Takımı Teknik Direktörlüğüne getirilen Rene Vandereycken, beni milli takımın başındaki ilk maçı öncesinde aday kadroya davet etti.

Ama Türkiye’deki ilk milli olduğum maç beni çok mutlu etmişti ve Belçika formasını giymeyi hiç istemedim. Belçika doğduğum, büyüdüğüm yer ama ne de olsa ben Türk’üm. Telefonla görüştüğüm sportif direktöre hislerimi anlattım. Ancak nezaket gereği Belçika’ya gidip bir kez de hocayla yüz yüze görüşmek istedim. Vandereycken’e kararımı bildirdim ama galiba o bunu biraz ters karşıladı.

▼**FIFA, senin durumundaki oyuncularla ilgili talimatı Haziran ayında Bahamalar’da yapılan kongresinde değiştirdi. Böylelikle sana Türkiye için oynama şansı tekrardan doğmuş oldu.**

▲Benim için müthiş mutluluk verici bir gelişmeydi bu. Gerçekten onlara minnettarım. Şu an kendimi rüyada gibi hissediyorum.

▼**Eğer milli formayı giymek için bir engelin olmasaydı ve düzenli olarak A Milli Takım’da oynasaydın, belki de Fenerbahçe’de yedek kalmazdın. Sen de dersin?**

▲Evet, Milli Takım için oynayabilseydim kulübümde her şey benim için daha farklı olabilirdi. Ancak bunun tam aksi de olabilirdi. Yani durumumda hiçbir değişiklik de olmayabilirdi.

▼**A Milli Takım için oynama yolun açıldığına göre, artık senin adına “milli rekabet”ten söz edebiliriz. Servet ve Gökhan Zan gibi iki önemli oyuncu defansın ortasında uzun süredir ideal ikiliyi oluşturuyor. Onlarla nasıl rekabet edeceksin?**

▲Burada olan herkesin kalitesi bellidir. Tercih inisiyatifi ise Fatih Hocamızdadır. Ben herkes kadar forma giyme şansım olduğunu düşünüyorum.

▼**Kısa ve uzun vadeli kariyer hedeflerin neler?**

▲Öncelikli hedefim bu sezon Fenerbahçe ile şampiyonluk yaşamak. Daha önce şampiyonluk kupası kaldırmış bir oyuncu olarak, son iki sezon benim için iyi geçmedi. Uzun vadede ise İngiltere Premier Ligi’nde oynamak diyebiliriz.

▼**İstanbul’un hep futbolcular için zor bir kent olduğu söylenir. Senin için de durum böyle oldu mu?**

▲Tabii ki İstanbul’a ilk geldiğimde kente alışmak zor oldu. Kendime yeni bir hayat kurdum ve yeni arkadaşlıklar edindim. Her ne kadar memleketim Türkiye olsa da daha önce hiç gelmemiştim. Sonuçta ilk defa Liege’den dışarı çıkıyordum. Gece hayatına girsek, oraya gidip eğlenmek her futbolcunun hakkı. Bunun için de uygun zamanlar var. Futbolcu kendine bakmalı. Düzenli bir hayat yaşamalı, yediğine, içtiğine dikkat etmeli. Kısacası profesyonelliğin gereklerini yerine getirmeli

▼**Futbol dışında geçen vakitlerini nasıl değerlendiriyorsun?**

▲Arada sinemaya gidiyorum.

Alışveriş yapmayı seviyorum. Takım arkadaşlarımla yemeğe gidiyorum. ▼**Futbolcular genellikle kapalı bir hayat tarzını benimsiyor. Kendi arkadaş gruplarının dışına pek**

çıkıyorlar. Bunun nedeni ne sence?

▲Oyuncuların etrafında onlardan çıkar sağlamaya çalışan bazı insanlar oluyor. Bu art niyetli kişiler nedeniyle futbolcular tanıştıkları insanlara kolay kolay güvenmiyor. Kapalı hayat tarzının nedeni bu olabilir.

Estonya’yı küçümsemek gerek

▼**Milli Takımımızın Estonya ile yapacağı maç öncesinde iki takım arasında bir karşılaştırma yapabilir misin?**

▲Futbolda artık büyük-küçük takım ayrımı yapmak zor. Çünkü fizik güçler gelişti. İdman stilleri birbirine yaklaştı. Estonya da katı defansif anlayışla çözülmesi çaba gerektiren bir rakip. İki takımın oyuncularını arasında mukayese yaptığımızda tabii ki Türkiye ağır basıyor. Siyah ile beyaz gibi. Yine de Estonya’yı küçümsemek gerekir. Birçok takım onları

yenerken zorlandı.

▼**Kadir Has Stadı’nda oynanan ilk maçta Kayserispor ile Fenerbahçe karşılaşmıştı. Sen de oradaydın. Stadyumun ambiyansını gördün. Milli maçta nasıl bir atmosfer bekliyorsun?**

▲Stadyumu çok beğendim. Taraftarlar coşkuyla Milli Takımımızı desteklerse, harika bir ortam olacağını düşünüyorum.

▼**Ekim ayında Belçika ile deplasmanda kritik bir maç yapacağız. Belçika Milli Takımı ile ilgili bir değerlendirme yapabilir misin?**

▲Teknik direktörlüğe Dick Advocaat getirildi ama 2010 yılına kadar göreve başlamayacak. Bu süreçte takıma emanetçi teknik adamlar bakacak. Belki bu bir avantaj olabilir. İstanbul’da oynanan ilk maçta bize karşı bir beraberlik bile almayı beklemiyorlardı. Bu onlar için de bir sürpriz oldu ve bize karşı dirençleri artabilir. Belçika futbolunda jenerasyon gençleşiyor, bu milli takım için de geçerli. Bir kıpırdanma içindeler. Olimpik Takım, Pekin Olimpiyatlarında başarı elde etti. Benim eski takımım Standard Liege iki senedir şampiyon oluyor ve yaş ortalaması 21-22.

▼**Belçika’nın içinde olduğu bu kıpırdanma bizi durdurmaya yeter mi?**

▲Aramızda bir kalite farkı olduğu belli ama dikkatli olmalıyız. Gol yemeden gol atmaya özen göstermeliyiz.

Hiç kimse vazgeçilmez değil

Bu yılın tartışmasız en flaş transferi, 94 milyon euro bonservis bedeliyle Manchester United'dan ayrılıp Real Madrid'in yolunu tutan Cristiano Ronaldo. Dünyanın en zengin kulüplerinden Manchester United'ın böyle bir yıldızın yanı sıra Tevez'i de neden elinden çıkardığı ya da neden aynı kriterlere sahip yıldızları transfer etmediği tartışılacaktır, işin sırrı İngiliz kulübünün Alex Ferguson'la özdeşleşen felsefesinde gizli. "Başarınızın sırrı nedir?" sorusuna karşılık, "Değişimi yönetebilmek" diyen İskoç menajer, geçmişte örneklerini verdiği gibi bir kez daha yıldız oyuncularından vazgeçip isimsiz gençlerle yola devam edebileceğine inanıyor.

Dr. Cem **Çetin**

Ekonomik krize rağmen başta Real Madrid olmak üzere, pek çok Avrupa kulübü bu transfer döneminde oldukça bonkördü. Öyle ki; futbolcuların bonservisleri için ödenen astronomik miktarlar, beraberinde yeni rekorları bile getirdi! Oyuncu alışverişlerinde Fransızlar da dâhil olmak üzere herkes para saçarken, Avrupa futbolunun en zengin kulüplerinden Manchester United, bu çılgın sürecin bir parçası olmaktan kaçındı. İngiliz kulübü, Portekizli yıldızı Cristiano Ronaldo'nun satışından elde ettiği tam 94 milyon euroyu kasasına koymasına karşın, Alex Ferguson'un tercihleri doğrultusunda, son derece mütevazı bir transfer politikası izledi. Bu noktada futbolseverlerin zihinlerini kurcalayan elbette pek çok soru var. Bunlardan en önemlisi, tecrübeli İskoç menajerin giden yıldızların yerlerini elindeki isimlerle doldurup dolduramayacağı. Geçmiş yıllar referans alındığında, bu konuda Ferguson'un bir sıkıntı yaşamadığı görülüyor.

Ferguson'un tercihleri

2008-09 sezonunda Manchester United, İngiltere'de iki kupa kazanıp, Şampiyonlar Ligi'nde de adını finale yazdırırken, Cristiano Ronaldo ve Tevez ikilisi tam 41 defa rakip fileleri havalandırmıştı. Kırmızı Şeytanların 23 yıllık İskoç menajeri, transfer döneminde ne Portekizliyi ne de Arjantinliyi takımda tutmak için bir çaba sarf etti. Bu ikiliden

Obertan, Owen ve Valencia

diğer takımı Manchester City ile anlaştı. Son 3 yılın Premier Lig şampiyonu Manchester United, giden yıldızların yerlerini

doldurmak için Ribery, Agüero, Benzema ve David Villa gibi popüler isimleri transfer listesine aldı. Ne var ki 67 yaşındaki Ferguson'un tercihleri, sürpriz bir şekilde Michael Owen (Newcastle), Ekvadorlu Antonio Valencia (Wigan) ve Fransız Gabriel Obertan (Bordeaux) oldu. Owen için bonservis bedeli ödemeyen Manchester United'ın kasasından, diğer iki isim için 25 milyon euro çıktı. Tüm bu gelişmeler yaşanırken, futbol kulislerinde Cristiano Ronaldo'nun transferinden gelen paranın Ferguson'un kullanımına verilmediği iddiaları konuşuluyordu. Buna gerekçe olarak da kulübün her yıl ödemek mecburiyetinde olduğu 50 milyon euroluk borç taksiti gösteriliyordu. Söylentilerin gerçeği yansıtmadığı Manchester United'ın sahibi ABD'li Glazer ailesinin sözcüsü Teshin

Nayani'nin, "Transfer gelirleri dâhil Manchester United'ın bu sezonki net kârı 120 milyon euro. Dolayısıyla 70 milyon euro transferde harcanabilir" sözleriyle anlaşıldı. Ayrıca Nayani,

Ferguson'un ekonomik nedenlerden dolayı değil, kulübün felsefesine ayak uyduracak özellikte bir isim bulamadığı için yıldız transferine gitmediğinin de altını çizdi. Aslında geçmişe geri dönüp bakıldığında, Ferguson'un elindeki yıldızları bırakıp, gençlere güvendiğinde de başarıyı yakaladığı görülüyor. 1995 yılında takımın o dönemki yıldızları Ince, Hughes ve Kanchelskis ile yollar ayrılıp, yerlerine altyapıdan gelen Scholes, Beckham ve Neville kardeşler gibi genç isimler monte edildiğinde, pek çok kişi İskoç futbol adamını eleştirmişti. Ancak Eric Cantona liderliğindeki Manchester United, 8 ay sonra hem lig hem de kupa şampiyonluğunu kazandığında, İskoç menajerin tercihlerinde ne kadar haklı olduğu ortaya çıkmıştı.

Kimin yıldızı parlayacak

Cristiano Ronaldo'nun Manchester United'dan ayrılışını büyük bir kayıp olarak kabul eden Ferguson, elindeki oyuncularla Portekizlinin yerinin doldurulacağı konusunda ise bir endişe taşıyor: "İstediğimiz oyuncuların fiyatlarını gerçekçi bulmadığımız için almadık. Ronaldo'nun gitmesi elbette ciddi bir kayıp, ancak Manchester United onsuz da kupaları kazanacak güçte." Berbatov, Owen, Hargreaves, Anderson ve Nani gibi oyuncuların Cristiano Ronaldo'yu aratmayacağını düşünen İskoç menajer, Macheda, Evans, Welbeck, Gibson ve Rafael da Silva gibi genç isimlere de fazlasıyla güveniyor. "Bu sezon Rooney ile Berbatov daha fazla sorumluluk alacak" diyen Ferguson'un izlediği bu transfer politikasına bakıp, "Manchester United hayal kırıklığı yaşar" tahmininde bulunan pek yok gibi. Çünkü 90'lı yıllarda İskoç menajer gençlerden kurulu bir kadroyla yola çıktığında, o dönemin önde gelen yorumcularından

Rooney

Berbatov

Alen Hansen, "Bu çocuklarla Manchester United hiçbir şey kazanamaz" görüşünü ortaya atmıştı. Zaman içinde haklı çıkan Hansen değil, Ferguson olmuştu. Ferguson'un transfer politikasını mantıklı bulanların başında Eric Harison geliyor. 90'lı yıllarda Manchester United'ın genç takımını çalıştıran Harison, mevcut tabloyu, "Manchester United'lı taraftarların endişelerini anlayabiliyorum. Ancak Ferguson 23 yıldır bu kulüpte ve gençlere verdiği önem, duyduğu güven gibi yarattığı pek çok değer var. Birlikte çalıştığımız dönemde gençler hakkında çok konuşurduk. Bir keresinde altyapıdan gelen Ryan Giggs'i daha 16 yaşındayken A takıma aldığında, 'Eğer başarılı olamazsa, biz bu akademiye kapatalım' demişti. Kimse merak etmesin, o ne yaptığını çok iyi biliyor" sözleriyle değerlendiriyor. Yaklaşık 4 ay önce, bir gazetecinin "Başarınızın sırrı nedir?" şeklindeki sorusuna Ferguson, "Değişimi yönetebilmek" cevabını vermişti. Şimdi İskoç menajeri, kariyerinin son döneminde yeni bir sınav daha bekliyor. Bakalım bu defa da Ferguson, değişimi yönetebilmeyi başaracak mı?

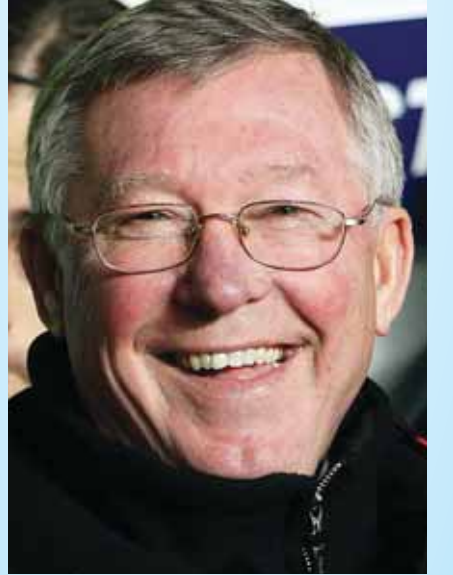
Ferguson'un gözdesi Valencia

Ekvadorlu Antonio Valencia, geçen sezon Wigan'da top koşturuyordu. Bir sezon boyunca çok fazla ön plana çıkmadı. 47 maçta 6 defa fileleri havalandırdı. Ne var ki Manchester United, 24 yaşındaki bu Güney Amerikalıyı kadrosuna katmak için tam 18.7 milyon euro ödedi. Dikkat çekici bu transferin arkasında elbette Alex Ferguson var. Manchester United'ın usta menajeri, iki sezondur Premier Lig'de top koşturan Ekvadorluyu çok beğeniyor ve en önemli özelliği olarak hızını gösteriyor: "Onu geçen sezon boyunca izledik. Bize çok faydalı olacak bir oyuncu." 2006 Dünya Kupası'nda Ekvador Millî Takımı'nda oynadığı futbolla dikkatleri çeken Valencia, FIFA jürisi tarafından turnuvanın ilk on biri için düşünülmüş ancak daha sonra 21 yaş altı en iyi 6 isimden biri olarak açıklanmıştı. Avrupa'daki ilk takımı Villarreal olan Valencia, daha sonra kiralık olarak Recreativo (2005-06) ve Wigan'da (2006-08) oynadı. Daha sonra Wigan, 2008 yazında Ekvadorluyu Villarreal'den satın aldı.

Fiyatı artınca vazgeçtik

Ferguson, transfer politikalarıyla ilgili, ders niteliğinde dikkat çekici açıklamalarda bulunuyor: "Olympique Lyon'da top koşturan Benzema'yı transfer etmek istiyorduk. Ancak fiyatı 42 milyon poundu bulunca vazgeçtik. Çünkü biz Fransız futbolcu için en fazla 35 milyon pound ödemeyi düşünmüştük. Manchester City'nin yolunu tutan Tevez de 25 milyon pounddan daha fazla etmezdi. Bunun için anlaşılmadık. Arsenal'den ayrılan Adebayor ya bize ya da Chelsea'ye gitmeliydi. Ancak maddi şartlar nedeniyle Manchester City'yi tercih etti." Bu arada Ferguson, transferde astronomik harcamalar yapan Real Madrid ve Manchester City gibi kulüplere de bir eleştiri getirerek, "Premier Lig'de bir zamanlar, bir takım vardı. Hatta çok para harcadığı için ona 'Bank of England' ismi takılmıştı. Bu kulüp Sunderland'di ve sonunda küme düştü. Ben Real Madrid küme düşer demiyorum ama Pellegrini'nin işinin çok zor olacağını tahmin ediyorum" diyor.

Futbolun irrasyonel yapısı

Tüm dünyayı olumsuz etkileyen küresel kriz sonucu birçok şirket, bütçelerini tekrar gözden geçirmek, bazı sponsorluk anlaşmalarını iptal etmek durumunda kaldı. ABD’den İngiltere ve İskoçya’ya kadar pek çok ülkede başta futbol olmak üzere farklı spor branşlarında ekonomik pastalar küçüldü. Buna karşılık Bundesliga, geniş gelirleriyle dimdik ayakta duruyor. Real Madrid ise böylesine bir ortamda, inanılmaz yayın gelirleriyle astronomik transferler yapacak gücü bulabiliyor. TFF ise sponsorluk gelirlerini bir önceki yıla göre yüzde 270 artırmayı başarıyor. Tüm bu örnekler, futbolun özünde hiç de rasyonel bir olgu olmadığını ortaya koyuyor.

Burak Gürkan

Spor sektörüne yapılan sponsorluk harcamaları 2008 yılında oldukça yüksek bir noktaya erişip, 31 milyar dolar civarlarına ulaşmış bulunuyordu. Sadece Kuzey Amerika’daki spor sponsorluğu harcamaları yüzde 15 oranında artış göstermişti. Fakat tüm dünyayı olumsuz etkileyen küresel kriz sonucu birçok şirket, bütçelerini tekrar gözden geçirmek, bazı sponsorluk anlaşmalarını iptal etmek durumunda kaldı. Birçok spor dalı krizden oldukça olumsuz etkilendi. En son, ABD’nin ve dünyanın en büyük bankalarından birisi olan Bank of America, ABD Olimpiyat Komitesi ile 16 yıldır sürdürmekte olduğu sponsorluk anlaşmasına devam edemeyeceğini açıkladı. Motor sporlarının amiral gemisi olan Formula 1 krizden belki de en çok etkilenen spor dalı oldu. Yine bir başka büyük banka, Hollandalı ING, Renault Formula One Team ile olan, yıllık 65 milyon dolar değerindeki sponsorluk anlaşmasını yenileyemeyeceğini duyurdu. Bir başka banka Credit Suisse ise BMW Sauber ile olan sponsorluk anlaşmasını sonlandırmak durumunda kaldı. Futbol da elbette ki söz konusu krizden nasibini aldı. Manchester United’in forma sponsoru, ABD’li sigorta ve finansal ürünler devi AIG, sona erecek sponsorluk anlaşmasının yenilemesinin mümkün olmadığını açıkladı. Yine İngiltere’de Premier Lig’in son yapılan yayın ihalesinde BSKyB’ye rakip olan ve ihale sonucunda 46 maçın canlı yayın hakkını elde eden Setanta, kriz nedeniyle ödemesi gereken 10 milyon poundluk taksiti bir türlü ödemeyi başaramadı ve sahip olduğu sözleşme Premier Lig yönetimi tarafından feshedildi. İngiltere’nin eski kulüplerinden West Ham United ise İzlandalı yeni sahibinin krizle beraber tüm servetini kaybetmesi sonucu oldukça zor günler yaşıyor. Bir başka İngiliz devi Liverpool ise Teknik Direktörü Rafael Benitez yeni transferler yapmayı planlarken, ABD’li sahiplerinin kulübü finansal olarak rahatlatmak için acilen 400 milyon dolar bulmalarını bekler durumda.

Malcolm Glazer’ın sahibi olduğu Manchester United ise 131 milyon dolarlık Ronaldo satışı ve 4 yıllık 132 milyon dolarlık bir başka ABD’li sigorta devi AON ile imzalanan yeni sponsorluk anlaşmasına rağmen yaklaşık 1 milyar dolarlık borcu ile zor günler yaşayabilir. Bu borç Malcolm Glazer’a göre kulübün gelirleri düşünüldüğü zaman döndürülebilir bir borç miktarı. Setanta’nın yaşadığı finansal zorluğun bir başka kurbanı ise İskoçya Premier Ligi oldu. Setanta’nın iflâsı sonucunda İskoçya Premier Ligi, her ne kadar ligin büyük kulüpleri Glasgow Rangers, Celtic ve Aberdeen karşı çıksa da Sky ve ESPN ile değerinin çok daha altında bir sözleşme imzalama seçeneğini düşünmeye başladı. Hatta Rangers ve Celtic, medya haklarını pazarlayacak ortak bir şirket kurmayı bile planlıyor. Çünkü kriz nedeniyle alıcı bulmak iyice zorlaşmış durumda. İngiltere ve İskoçya’da bunlar olurken, Almanya’da ise sponsorluk harcamaları geçmiş senelere göre azalırken, krize rağmen kulüplerin elde ettikleri geniş gelirleri artmış durumda. Krizin en çok etkili olduğu geçen sezon Bundesliga’nın seyirci ortalaması 41 bin 904 olarak ölçülmüş durumda ki, bu rakam birçok ligin hayal bile edemediği bir ortalama. Bundesliga’nın seyirci ortalamasının bu kadar yüksek olmasının en önemli sebebi, elbette ki 2006 yılında gerçekleştirilen FIFA Dünya Kupası ve bu organizasyon sebebiyle yenilenen, daha da modernleşen stadyumlar. Bugün Bundesliga’da bir kulübün gelirleri arasında, geniş gelirleri yüzde 25 ile pastadan oldukça önemli bir pay alıyor. Yaşanan tüm finansal zorluklara ve krize rağmen sponsorluk gelirlerinin oranının yüzde 25’in altına düşmediğinin altını da özellikle çizmek gerekiyor. Almanya ile ilgili bir başka kayda değer gelişme ise krizin Almanya topraklarını yavaş yavaş terk etmeye başlaması ve Ağustos 2009 itibarıyla Alman ekonomisinin durguluktan kurtularak büyümeye başlamış olması. Bu gelişme sonrası Bundesliga’nın seyirci ortalamasının daha da artması, yavaşlayan

sponsorluk harcamalarının ise tekrar ivme kazanması beklenmeli. İspanya’da ise krize rağmen özellikle Real Madrid’in sürüklediği bir transfer çılgınlığı yaşanması oldukça önemli bir tezat. Önce AC Milan’dan Brezilyalı Kaka’nın 92 milyon dolara transferi, ardından da Manchested United’dan Portekizli Cristiano Ronaldo’nun 131 milyon dolara alınması, Real Madrid’in neredeyse tüm dünyayı oldukça sert biçimde etkileyen ekonomik krizle dalga geçtiğini gösteriyor. UEFA Başkanı Michel Platini, bu transferleri gerçekçi bulmadığını açıklasa da bazı ekonomik veriler bu transferlerin nasıl yapılabildiğini açıkça ortaya koyuyor. Real Madrid’in ulusal ve uluslararası TV anlaşmalarından elde ettiği yıllık gelir 210 milyon dolar civarlarında. Kulübün yıllık toplam gelirinin aşağı yukarı 500 milyon dolar olduğu düşünülürse, bu rakamın yüzde 42’sini TV anlaşmalarında elde ediyor olması, sansasyonel transferleri yapmasını sağlıyor. Türkiye’nin de sözü edilen krizden oldukça ciddi etkilendiği düşünüldüğü zaman, ülkemizde futbolu yöneten kurum olan TFF’nin sponsorluk gelirlerini bir önceki yıla göre yüzde 270 artırmış olması önemli bir başarı. Bir başka başarı ise Turkcell Süper Lig’de mücadele eden büyük kulüplerin çok önemli yıldızları transfer edebilmiş olması. Tüm bu örnekler, ekonomik veriler, sayılar, istatistikler, harcamalar, transferler gösteriyor ki, futbol özünde hiç de rasyonel bir olgu değil. Fakat irrasyonel yapısına rağmen milyonları, hatta milyarları etkilemeye, şirketlerin iletişimi için en ideal platform olmaya da devam edecek.

Kara talihlerini yendiler

Yıllarca süren insanlık dışı bir rejimin zincirlerini kırmayı başaran Güney Afrika, önümüzdeki yaz 2010 Dünya Kupası'nın ev sahipliğini yapacak. Ülke futbolunun ırkçı rejim döneminde yaşadıklarını, sonrasında gösterdiği aşamaları ve Milli Takım'ın bugün geldiği noktayı mercek altına aldık.

Dağhan Irak

“Özgür kalmak yalnızca zincirlerini kılmasıyla olmaz, başkalarının hürriyetine saygı duyması ve başkalarının özgürlüğünü sağlamak için çalışması da gerekir.” İnsanlık dışı bir fikrin tahakkümüne hapsedilmiş bir ülkedeki en özgür adam olarak tüm dünyaya böyle sesleniyordu 46664 numaralı mahkûm Nelson Rolihlahla Mandela, parmaklıkların arkasından. Tenlerinin rengi beyaz olduğu için kendilerini başkalarından üstün gören birtakım adamlar, aslında dünyaya tersinden baktıklarının farkında bile değillerdi. Ülkede resmi olarak 1948'den beri uygulanan ama kökleri daha da geriye giden Apartheid rejimi, özgürlük çığıklarında boğulurken gerisinde yalnızca utanç verici bir miras bırakmadı; aynı zamanda Güney

Afrika'yı karmakarışık sosyal sorunlara ve yoksulluklara da sürükledi. ırkçılığı yasa hâline getiren ve demokrasinin yerine bağnazlığı koyan Apartheid rejimi, Güney Afrika Cumhuriyeti'nin dünyanın geri kalanından dışlanmasına neden olurken, ülkenin pek çok toplumsal faaliyetinde ırk ayrımı uygulanmıyor gibi gözükse de farklı renkteki insanların iskân ve iş alanlarını birbirinden ayıran 1950 tarihli “Grup Alanları Yasası”yla siyahlarla beyazların beraber spor yapmasının önü alınmıştı. Zaten bu yasanın çıkışından kısa bir süre sonra farklı renkte insanların beraber oynadığı yabancı takımların ülkeye girişi yasaklanmış ve tüm dünya için

şeklini anlamıştı. Bunun ardından uluslararası federasyonlardan ülkeye yönelik boykotlar birbirini ardına gelecekti. Farklı spor dallarında federasyonlar, Güney Afrika'yı ihraç etme kararı almakta fazla tereddüt etmezken, futbolda durum farklı oldu. FIFA'nın ilk Afrikalı üyelerinden olan Güney Afrika Futbol Federasyonu, 1953 yılında gerçekleşen üyeliğini İngiltere Futbol Federasyonu Başkanı ve FIFA'nın gelecekteki lideri Sir Stanley Rous'a borçluydu. Güney Afrika 1958'de Afrika Futbol Konfederasyonu'ndan, 1960'ta da FIFA'dan uzaklaştırıldı, ancak Rous'un duruma el koyması uzun sürmeyecekti. Çiçeği burnunda FIFA Başkanı'nın ilk icraatlarından biri, 1961'de bir Güney Afrika gezisi düzenlemek ve ülkeye uygulanan yasağı kaldırmak oldu. Zaten Afrika kıtasının Dünya Kupası'nda daha fazla ülkeyle temsil edilmemesi için uzun süredir ayak direyen Rous'un, ülkenin ırkçı kurallarını harfiyen benimseyen Güney Afrika Futbol Federasyonu'na verdiği açık destek, pek çok Afrika ülkesi için bardağı taşıran son damla oldu. 1974 yılındaki başkanlık seçiminde tüm Afrika, Rous'a karşı Joao Havelange'ın arkasında birleşti ve İngiliz spor adamını koltuğundan indirdi. Seçim kampanyasında ırkçılık karşıtlığının üzerinde sıklıkla duran Havelange yönetimindeki FIFA, 1976'daki Soweto İsyanı'nın kanlı şekilde bastırılmasının ardından Güney Afrika'yı bir kez daha dünya futbolunun dışına attı. Aynı günlerde ABD Dışişleri Bakanı Henry Kissinger'in ülkesinin Angola'da işbirliği yaptığı Güney Afrika yönetimini değil de eşitlik için isyan edenleri “Güney Afrika'nın

imajını bozmakla” suçladığı düşünüldüğünde, FIFA'nın yaklaşımının ne denli cesur olduğu anlaşıyordu. Havelange'ın tutumu belki de futbolun Afrika'da gün be gün daha fazla kök salmasını sağladı. Sir Stanley Rous, Güney Afrika'nın FIFA'dan ihracına karşı çıkarken, “Bu kararı alırsanız ülkede futbol biter” diyordu. Oysa Apartheid'a karşı alınan karar, hem ülkede futbolun beyazların tekeline girmesini engelledi hem de ayaklanan tüm Afrika ülkelerinin FIFA'nın yanında kalmasını sağladı. 1958 yılında başlayıp, başını Etiyopya, Nijerya ve Mısır'ın çektiği Güney Afrika ve Rodezya'daki ırkçı rejimlere karşı spor alanında mücadele, adeta Afrika'nın ikinci bağımsızlık mücadelesiydi. 1990 yılında Nelson Mandela'yla beraber bütün Güney Afrika

zincirlerinden kurtulduğunda, ülkede futbol devletin ilgilenmediği ancak müthiş bir dip akıntısıyla sağ kalmayı başarmış bir spor dalıydı. ırkçı rejim çöpe atıldıktan hemen sonra ülkedeki belli başlı futbol oluşumları bir araya gelerek günümüzdeki Güney Afrika Futbol Federasyonu'nu kurdu. Bu yeni federasyon, önce Afrika Futbol Konfederasyonu CAF'a üye oldu, 1992'de ise FIFA'ya katıldı. Bafana Bafana, yani Güney Afrika Millî Takımı bu süreç devam ederken ilk maçını Kamerun'la

ligi kurulması için ikna etti. 1965 yılında, Robben Island'daki mahkûmlar, kale direklerini kendilerinin yaptığı avludan bozma sahada futbol oynamaya başlamıştı. Ancak Nelson Mandela ve yakın arkadaşları bu maçları hiç izleyememişti. Mandela'ya getirilen maç izleme yasağı, belki de mahkûmlara verilen futbol izninin diyetiydi. Ve Güney Afrika'nın demokratik olarak seçilen ilk devlet başkanı, 1990'lara geldiğinde siyahlarla beyazların bir arada eşit bir şekilde oynadığı Bafana Bafana'yı stadyumda izliyordu. Gerçekten çok özel bir manzaraydı. Yıllarca “siyahların sporu” olarak görülüp, yönetimce iyi bakılmayan futbol, ülkede ışık hızıyla gelişti. Hem FIFA'nın hem de yeni Güney Afrika yönetiminin büyük destek verdiği ülke futbolu, kısa sürede diğer Afrika ülkeleriyle aradaki farkı kapattı. 1995 yılında Orlando Pirates ile gelen Afrika Şampiyon Kulüpler Kupası şampiyonluğunun ardından, 1998 yılında Fransa'da yapılan Dünya Kupası'na katılmayı başaran ülkelere biri de Güney Afrika'ydı. Takım elemeler boyunca yalnızca bir kez yenilmiş ve grubundaki en büyük rakibi Kongo'dan kolayca sıyrılmıştı. Bafana Bafana, grubunda yalnızca daha sonra şampiyonluğu elde edecek ev sahibi Fransa'ya yenildi, ancak Danimarka ve Suudi Arabistan'a karşı alınan iki beraberlik gruptan çıkmalarına yetmedi. 1990'larda ülke futbolundaki hayati gelişmelerden biri de lig sisteminin yenilenmesi oldu. Daha önceki dönemde her şey gibi futbol ligleri de siyahlar ve beyazlar olarak bölünmüştü. Ayrıca tek bir federasyon olmaması nedeniyle etnik ayrımın dışında da ligler bölük pörçüktü. Yeni dönemde ligleri birleştirmek için atılan önemli adımlar, meyvesini 1996'da verdi. Ligler sonunda birleşmiş ve Güney Afrika Premier Ligi PSL kurulmuştu. 1996-97 sezonunda ilk kez oynanan PSL'in şampiyonu Manning Rangers olmuştu. Daha sonraki yıllarda özellikle Mamelodi Sundowns, Kaizer Chiefs

ve Orlando Pirates gibi ekipler ligin kalitesini giderek yükseltti. Bu noktada tabii ki 1999 yılından itibaren ülke futbolunda oldukça iyi isim yapan Muhsin Ertuğral'ı anmak gerekiyor. İlk kez Kaizer Chiefs'i çalıştıran Ertuğral, şu anda Ajax Cape Town'ın başında. Ülke futbolu giderek gelişirken, 2004 yılı Güney Afrika için yepyeni bir dönem kapısını açtı. FIFA'nın uygulamaya soktuğu Dünya Kupası ev sahipliğinin her seferinde farklı bir kıtada yapılması uygulaması, 2010 ev sahipliğini Afrika kıtasına denk getirdi. Özellikle Fas ve Güney Afrika'nın öne çıktığı ev sahipliği yarışında, 10'a karşı 14 oy alan Güney Afrika, 2010 Dünya Kupası'nın ev sahibi oldu. Bu tabii ki ülkede büyük bir değişimin başlangıcıydı. Yalnızca futbolun ve stadyumların değil, yolların, yerleşim birimlerinin, tesislerin, güvenliğin de değişim geçirmesi şarttı. Bu süreç, zaman zaman hem ülke içinde hem ülke dışında eleştirilere yol açmadı değil. Özellikle tesislerin yetişmeme ihtimali, ülkedeki yüksek cinayet oranı, hızlı tren projelerinin ağır ilerlemesi ve teknolojinin eski oluşu en büyük eleştiri noktalarıydı. Hatta FIFA'nın olası bir soruna karşı Avustralya'yı yedekte tuttuğu bile söylendi. 2009 Konfederasyonlar Kupası ev sahipliği bu bakımdan Güney Afrika için hayati bir test olacaktı. Bu arada millî takımın durumu da çok parlak gözüküyordu. Kendi evindeki kupadan bir sürpriz çıkarmayı uman Güney Afrika, uzun vadeli bir proje uygulamaya karar verdi. Ancak kısa sürede bu proje rafa kaldırıldı ve 2004-2008 yılları arasında millî takım tam 6 kez hoca değişti. Takımın 2006 Dünya Kupası elemeleri ve Afrika Uluslar Kupası performansı hiç de iyi değildi. Takımın Konfederasyonlar Kupası'nda başarılı olması çok zor görünüyordu. Ancak Güney Afrika hem ev sahipliği hem de sahadaki performans konusunda kötü senaryoları boş çıkardı. Takım 1998 yılındaki kadar etkili olmasa da Konfederasyonlar

Kupası'nda gruptan çıkmayı başardı. Özellikle İspanya'ya karşı oynadıkları üçüncülük maçında ortaya koydukları performans övgüye değerdi. Diğer taraftan kupada da çok büyük bir olay yaşanmamıştı. Yalnızca Mısır takımı, otelde cüzdanlarının çalınmasından şikâyetçi oldu. Bu olayın Mısır takımının otelde parti yapmasının sonucu olduğu iddia edildiyse de iç yüzü tam anlaşılmadı. Bu durum dışında ilk sınav çok da kötü geçmemişti. Tabii ki, 2010 yılı Güney Afrika için daha öncekilere pek benzemeyen bir sınav olacak. Ancak ülkenin geçmişinde ne büyük zorlukları aştığı, şu an üst kademelerde görev alanların birçoğunun geçmişte eziyet gördüğü, hatta hapse atıldığı düşünüldüğünde, Afrika'nın güney ucu bu mücadeleyi verebilecek gibi gözüküyor.

Bayern Münih tezgâhında 8 yıl ince ince işlendikten sonra Almanya'nın 2. ve 3. Liglerinde forma giydi. Geçtiğimiz sezon transfer olduğu Trabzonspor'da oyuna sonradan girse de uzaktan attığı mükemmel gollerle kalitesini gösterdi. Bu süreçte Ümit Takım'dan bir üst sınıfa, A Milli Takım'a terfi etti. Sezona yine müthiş bir golle başlayan genç futbolcu, Trabzonspor'da ve A Milli Takım'da sürekli forma giyen bir oyuncuya dönüşmek istiyor.

Ceyhun Gülselam

Şutlarımı babama borçluyum

7-10 yaş arasında babamla çok fazla çalışmıştık. O zaman bana hep, "Şut atarken topa vurduğun ayağın değil, destek ayağın önemli" der ve ayağımı nereye koyacağımı tekrar tekrar gösterirdi. Bugün sahip olduğum şut atma tekniğimi babama borçluyum.

Mazlum Uluç

▼Sezon senin için harika başladı. İlk lig maçında oyuna sonradan girmene rağmen mükemmel bir gol attın ve takımına galibiyeti getirdin. Üstelik Trabzonspor'da ilk on bir oyuncusu olmamana rağmen Milli Takım kadrosundasın. Öncelikle seni kutlayalım ve bu başarının sana neler hissettirdiğini sorarak başlayalım.

▲Öncelikle bana güvendiği ve takımımnda sürekli oynamadığım halde devamlı Milli Takım'a çağırdığı için Fatih Terim Hocama çok teşekkür ediyorum. Bu davet bana ayrı bir motivasyon verdi, kendime olan güvenimi de artırdı. Ben oynamadığı zaman kendisini bırakan bir oyuncu tipi değilim. Uzun süre yedekte kalsam da sürekli oynayacakmış gibi hazırlanıyorum ve dolayısıyla görev verildiğinde en iyisini yapmaya çalışıyorum.

▼Trabzonspor'a Almanya 3. Ligi'nden transfer oldun. Bu transferin nasıl gerçekleştiğini anlatır mısın?

▲Unterhaching'in A genç takımında oynadığım dönemde Ersun Yanal Hocam beni Manisaspor'a almak istemişti. Ancak o dönemde Almanya'da okula gidiyordum ve eğitimimi yarıda bırakıp Türkiye'ye gelmek istememiştim. Okulumu bitirmek benim için öncelikli hedefti. Ersun Hoca Trabzonspor'un başına geçtiğinde beni yeniden istedi ve şartlar müsait olunca Türkiye'ye geldim.

Oynamadığı zaman kendisini bırakan bir oyuncu tipi değilim. Uzun süre yedekte kalsam da sürekli oynayacakmış gibi hazırlanıyorum ve dolayısıyla görev verildiğinde en iyisini yapmaya çalışıyorum.

Türkiye’de çok daha profesyonelce antrenmanlar yaptım. Almanya’da sonuçta bir 3. Lig takımında oynuyordum ve şartlar ne kadar iyi olursa olsun bir 3. Lig takımı ile bir Süper Lig takımı arasında çok ciddi farklar var.

Trabzon şehrinin şampiyonluk hasretinden kaynaklanan bir baskısı olduğu doğru. Zaten bizim amacımız bu hasreti gidermek. Bence şehrin baskısını da olumlu yönde düşünmek gerekir. Ben bu baskıyı, başarılı olmak için itici bir güç olarak değerlendiriyorum.

Futbolcu olduğumun farkına Türkiye’de daha çok vardım. Burada insanlar çok daha sıcakkanlı. Yanınıza geliyorlar, sizinle futbolla ilgili konuşuyorlar, başarılı olduğunuzda tebrik ediyorlar. Destek vermeye, yardımcı olmaya çalışıyorlar.

▼**Unterhaching’de oynadığın dönemde seninle yaptığım röportajda, “Oynadığım takımda en önemsedığım nokta kendimi geliştirecek ortamı bana sağlamasıdır” demiştin. Trabzonspor’da böyle bir ortam bulabildin mi?**

▲Zaten Trabzonspor’a gelmeden önce Almanya’dan da beni isteyen başka takımlar oluştu ama biraz önce sözünü ettiğiniz düşünceyle Trabzonspor’a gelmek istedim. Bu tercihi yaptığım için de hiç pişmanlık duymadım. Tam tersine Trabzonspor’un oyuncusu olmaktan büyük bir mutluluk duyuyorum.

▼**Trabzonspor’da oynamanın futboluna neler kattığını düşünüyorsun?**

▲A takımla antrenmana çıkmak bile çok farklı. Türkiye’de çok daha profesyonelce antrenmanlar yaptım. Almanya’da sonuçta bir 3. Lig takımında oynuyordum ve şartlar ne kadar iyi olursa olsun bir 3. Lig takımı ile bir Süper Lig takımı arasında çok ciddi farklar var. Yaptığınız antrenmanlardan bile bu farkı anlayabiliyorsunuz. Bir de Turckell Süper Lig gerçekten üst düzeyde bir futbol arenası ve böyle bir ortamda futbol oynamak benim gelişmeye önemli katkılar sağladı.

▼**Dolayısıyla 3. Lig’den gelen bir oyuncu olarak ilk sezonunda yedek kalmak ve zaman zaman oynamak senin için büyük bir hayal kırıklığı olmadı diyebilir miyiz?**

▲Aslında ben pek de öyle bakmıyorum. Sonuçta ben 3. Lig’e giderken mecbur

kalmıştım. Genç takımdan A takıma çıktığım dönemde Unterhaching 2. Lig takımıydı ve bir sezon oynadıktan sonra küme düşmüştük. Sözleşmem devam ettiği için de 3. Lig’de oynamak zorunda kalmıştım. Dolayısıyla Trabzonspor’a transfer olurken “Oynayacağım” düşüncesiyle gelmiştim. Çünkü hiçbir futbolcu yedek kalmak istemez.

▼**Peki, kenarda kalmak sana neler düşündürdü?**

▲Sonuçta bu teknik direktörünüzün kararı. Yedek kalmak benim açımdan hırslımı artıran, çalışma azmimi kamçılayan bir durumdu. ▼**Almanya’da doğup büyümiş bir oyuncu olarak Trabzon şehrine alışma sürecinde neler yaşadın?**

▲Bu açıdan takım arkadaşlarım bana çok yardımcı oldu. Milli Takımlardan tanıdığım ağabeylerim vardı. Tolga ağabeyle de Milli Takım’da buluştuğumuz dönemlerde konuşmuştuk. Bana Trabzon şehrinin anlatmıştı. Dolayısıyla alışmakta zorluk çekmedim. Şehir gerçekten çok güzel. Deniz ve yeşillik harika. Bir insan başka ne isteyebilir ki?

▼**Trabzonspor taraftarı ile ilişkilerinden söz eder misin?**

▲Son derece sıcakkanlı bir taraftar topluluğuna sahibiz ve onlarla hiçbir problemim yok.

Şehrin baskısı itici güç

▼**Trabzon şehri çok uzun yıllardır şampiyonluk hasreti çekiyor. Bu durum senin**

üzerinde bir baskı oluşturuyor mu?

▲Zaten bizim amacımız bu hasreti gidermek. Arkadaşlarımızla da aramızda hep bunu konuşuyoruz ve hem sahada hem de antrenmanlarda elimizden gelenin fazlasını vermeye çalışıyoruz. Bence şehrin baskısını da olumlu yönde düşünmek gerekir. Ben bu baskıyı, başarılı olmak için itici bir güç olarak değerlendiriyorum.

▼**Almanya’da futbolcu olmakla Türkiye’de futbolcu olmak arasında ne gibi farklar var?**

▲Ben futbolcu olduğumun farkına Türkiye’de daha çok vardım. Burada insanlar çok daha sıcakkanlı. Yanınıza geliyorlar, sizinle futbolla ilgili konuşuyorlar, başarılı olduğunuzda tebrik ediyorlar. Destek vermeye, yardımcı olmaya çalışıyorlar.

▼**Almanya’daki futbol anlayışıyla Türkiye’deki futbol anlayışı arasında ne gibi farklar var?**

▲Her ligin kendine has özellikleri var. Bence Turckell Süper Lig artık üst düzey ligler arasında. Bunu ligimizde oynayan futbolcuların kalitesine bakarak da anlamak mümkün. Avrupa’nın çok kaliteli oyuncuları Türkiye’ye gelirken tereddüt bile etmiyor. Ben ligimizin hiç de küçümsenmemesi gerektiğini düşünüyorum. İngiltere ve İspanya’yı bir kenara bırakırsak, bizim ligimizin Almanya ve Fransa Liglerinin bile önünde olduğunu söyleyebilirim.

Türkiye’de futbola başlama yaşı çok geç

▼**Altyapısını Bayern Münih’te almış bir oyuncu olarak oradaki futbol eğitimiyle Türkiye’deki futbol eğitimi arasında bir kıyaslama yapabilir misin?**

▲Verilen eğitimin niteliği açısından ne gibi farklar olduğunu pek bilmiyorum ama şunu söyleyebilirim; Almanya’da futbola başlama yaşı 5-6’dır. Türkiye’de ise 12-13 yaşından sonra futbola başlandığını görüyorum. Bu önemli bir gecikme. Çünkü ne kadar erken

başlarsanız öğrenme süreciniz o kadar kısalmır. Üstelik erken yaşta başladığınızda futbolun temel doğruları alışkanlık haline dönüşür. Benim görebildiğim tek fark, başlama yaşıyla ilgili.

▼**Trabzonspor’da geçirdiğin ilk sezonda hep sonradan oyuna giren bir oyuncu oldun. Bu sezonu kendi açımdan nasıl değerlendiriyorsun?**

▲Oynasam da oynamasam da benim için çok önemli bir tecrübe oldu. Bir de geçmişe takılıp yaşamak yerine iyi-kötü yönlerine bakıp bir muhasebe yapmak ve geleceğe dönmek lâzım. Ben şimdi neleri daha iyi yapabilirim diye düşünüyorum ve bu yolda ilerlemek istiyorum. Geçtiğimiz sezon takıma birçok yeni oyuncu transfer edilmişti ve bunun da zorlukları vardı. Ama şimdi birbirini daha iyi tanıyan bir takımız. Arkadaşlık da pekişti. Ben bu sezonun Trabzonspor açısından da kişisel olarak kendi açımdan da çok daha iyi geçeceğini düşünüyorum.

▼**Trabzonspor bir teknik direktör değişikliği yaşadı ve takımın başına Hugo Broos getirildi. Bu değişikliğin sana yansımaları nasıl oldu?**

▲Benim Ersun Yanal Hocamla da bir problemim yoktu. Sonuçta benim Trabzonspor’a transfer olmamı sağlayan oydu. Hugo Broos’un gelişi klasik tabirle bir taze kan olarak yorumlanabilir. Onunla da gayet iyi anlaşıyorum. Bana olumlu baktığını biliyorum, çünkü üzerimde çok duruyor.

Broos iyi kalpli bir insan

▼**Broos oyuncusuyla birebir ilgilenen bir teknik adam mı?**

▲Evet, öyle bir hoca. Bir sorunuz olduğunda onunla çok rahatlıkla konuşabilirsiniz. İyi bir teknik direktör olmasının yanında iyi kalpli bir insan.

▼**Teknik direktörler futbolcularına bir takım görevler ve sorumluluklar yükler, onlardan bir takım istekleri olur. Peki, futbolcu, teknik direktörün nasıl biri olmasını ister?**

▲Futbolcu, teknik direktörüyle arasında sıcak bir diyalog olmasını ister. Arada elbette bir mesafe olmalı ama bu mesafe aşılabilir duvarlar biçimine dönüşmemeli. Teknik adam oyuncularıyla diyalog kurarak eksiklerini ve hatalarını anlatmalı. Hugo Broos böyle bir teknik direktör. Sizden ne istiyorsa bunu çok açık ve net bir biçimde

söylüyor.

▼**Takım geçen sezondan farklı bir futbol oynuyor ve hücumu daha fazla düşünen bir yapıya büründü. Bu oyun tarzını kendi açımdan nasıl değerlendiriyorsun?**

▲Futbolcu, teknik direktörüyle arasında sıcak bir diyalog olmasını ister. Arada elbette bir mesafe olmalı ama bu mesafe aşılabilir duvarlar biçimine dönüşmemeli. Teknik adam oyuncularıyla diyalog kurarak eksiklerini ve hatalarını anlatmalı. Hugo Broos böyle bir teknik direktör. Sizden ne istiyorsa bunu çok açık ve net bir biçimde

topun peşinden koşmaktansa topla oynamak çok daha keyif vericidir. ▼**Zafer ve Engin gibi Almanya doğumlu oyuncuların transferinin ardından Trabzon’daki hayat senin açımdan daha kolaylaştı diyebilir miyiz?**

▲Zafer’i zaten Ümit Milli Takım’dan tanıyordum. İyi arkadaşım. Engin ağabeyi de tanıyorum. Onu televizyondan sürekli takip ediyordum. İkisi de çok iyi insanlar. Ama zaten takımda genel olarak Türkçe konuşulduğu için ben herkesle iyi arkadaşım. Yine de aynı

kültürle yetiştiğiniz insanlarla bir arada olmak güzel.

▼**Trabzon’da tesislerde mi yaşıyorsun?**

▲Hayır, evde kalıyorum. Yalnız yaşıyorum ama ailem sık sık ziyaretime geliyor. Birkaç yıl içinde Türkiye’ye dönmeyi düşünüyorlar. Babam futbola çok meraklı ve maçlarıma sık sık geliyor. Maçlarıma gelemedikleri zaman da mutlaka telefonla görüşüyoruz. Bana sürekli moral ve destek veriyorlar.

▼**Takımında ilk on bir oyuncusu olmamana rağmen Milli Takım’a**

Avrupa’nın çok kaliteli oyuncularını Türkiye’ye gelirken tereddüt bile etmiyor. Ben ligimizin hiç de küçümsenmemesi gerektiğini düşünüyorum. İngiltere ve İspanya’yı bir kenara bırakırsak, ligimizin Almanya ve Fransa’nın bile önünde olduğunu söyleyebilirim.

Hugo Broos’un bana olumlu baktığını biliyorum, çünkü üzerimde çok duruyor. Bir sorunuz olduğunda onunla çok rahatlıkla konuşabilirsiniz. İyi bir teknik direktör olmasının yanında iyi kalpli bir insan. Sizden ne istiyorsa bunu çok açık ve net bir biçimde söylüyor.

Her oyuncunun iki ayağı var. Oyuncuların isimleri, şöhretleri ya da aldıkları paranın miktarı değil, bir araya geldiklerinde oluşturdukları takımın gücü önemli. Üstelik Trabzonspor futbolcu kalitesi açısından da hiçbir rakibinin gerisinde değil.

Trabzonspor’da ilk 11 oyuncusu olmak, şampiyonluklar ve kupalar kazanmak, A Milli Takım’ın değişmez oyuncularından biri haline gelmek istiyorum. Hep adım adım ilerlemek gerektiği kanaatindeyim. Bu ilerleyiş, sonuçta sizi varacağınız noktaya götürür.

davet edilmeni nasıl yorumluyorsun?

▲Bu konuda Fatih Terim Hocama bir kez daha teşekkür ediyorum. Takımımnda sürekli oynamadığım halde beni A Milli Takım kadrosuna çağırıyor. Tabii beni Ümit Milli Takım'dan da tanıyor. Beni neden seçtiği konusunda konuşmam ise yanlış olur. Hocamın mutlaka bir bildiği vardır. Milli Takım oyuncusu olmak herkese nasip olmayacak bir şey. Çok mutlu ve gururluyum. Bu nedenle milli formayı giydiğimde elimden gelenin daha fazlasını yapmak için çaba harcıyorum. Beni motive eden, daha çok çalışmak için kamçılayan bir durum bu. Milli Takım'a her zaman gelmek istiyorum ve bu nedenle da daha yoğun bir çaba harcıyorum.

▼**Sen hem stoper hem de ön libero olarak oynayabilen bir oyuncusun. Kendi açından baktığında nerede oynarsan daha verimli olabiliyorsun?**

▲Milli Takımlarda son Ukrayna maçına kadar hep stoper oynadım. Ümit Milli Takım'da da bir kez ön liberoda görev almıştım. Her iki bölgede de oynayabilen bir oyuncuyum ve benim açımdan önemli olan ilk on birde yer alabilmek. Dolayısıyla hangi pozisyonda görev verildiğinin bir önemi yok.

▼**Trabzonspor bu sezon orta alana Tjikuzu, Engin, Zafer gibi oyuncularını transfer etti. Sen bu rekabetteki konumunu nasıl görüyorsun?**

▲Rekabet hem takım hem de oyuncu için iyidir. Bu nedenle bugünkü durumu negatif görmüyorum. Kendime güveniyorum ve oynayacağıma da inanıyorum.

▼**Kendine güven duygun, topa vurduğun mesafelerden de belli oluyor aslında. Çok genç bir oyuncu olmana ve sık sık oynama fırsatı bulamamana rağmen mesafe tanımaksızın topa vuracak cesareti içinde bulabiliyorsun.**

▲Bu konuda arkadaşlarım da beni cesaretlendiriyor. Antrenmanda atağım şutları gördüklerinde maçlarda da topa aynı şekilde vurmam için beni teşvik ediyorlar. Zaten siz de attığınız şutlarda isabet

sağladığınız zaman bir sonraki şut için daha cesur oluyorsunuz. Mesela Sivasspor maçında çektiğim ilk şutun direktten dönmesi, gol olan ikinci vuruş için bana cesaret vermişti.

▼**Peki, bu şut atma becerinin altında ne yatıyor? Sonuçta çok çalışarak elde edilmiş bir özellik olması gerekiyor değil mi?**

▲İşin aslı şu, çok küçük yaşlardan itibaren, antrenmanların dışında babamla da şut çalışması yapıyordum. Babam o dönemde altyapıda antrenördü. Benim 7-10 yaş arasında olduğum dönemde birlikte çok fazla çalışmıştık. O zaman bana hep, "Şut atarken topa vurduğun ayağın değil, destek ayağın önemli" der ve ayağımı nereye koyacağımı tekrar tekrar gösterirdi. Bugün sahip

olduğum şut atma tekniğimi babama borçluyum.

▼**Peki, halen özel olarak şut antrenmanı yapıyor musun?**

▲Her antrenmandan sonra birkaç oyuncu sahada kalıp farklı mesafelerden şut çalışması yapıyoruz. Bizim takımında topa iyi vuran çok sayıda oyuncu var. Selçuk, Colman, Alanzinho, Zafer Yelen, Gökhan Ünal, Umut Bulut, hepsi iyi şut atan oyuncular ve onlarla birlikte ekstra çalışmalar yapıyoruz.

▼**Trabzonspor'un bu sezonki oyun anlayışı ve kadro yapısıyla ligin neresinde olabileceğini umuyorsun?**

▲Bizim hedefimiz her zamanki gibi şampiyonluk. Trabzonspor gibi büyük bir kulüp zaten her sezona şampiyonluk hedefiyle başlar.

Her oyuncunun iki ayağı var!

▼**Rakiplerinize baktığınızda ünlü teknik direktör ve futbolcuları transfer ettiklerini görüyoruz. Bu durum sizin açınızdan endişe verici bir durum, bir handikap gibi görünüyor mu?**

▲Hayır, hayır. Kesinlikle böyle bir endişemiz yok. Sonuçta her oyuncunun iki ayağı var. Futbol bir takım oyunu ve önemli olan takım halinde belli bir uyumu sağlayabilmek. Oyuncuların isimleri, şöhretleri ya da aldıkları paranın miktarı değil, bir araya geldiklerinde oluşturdukları takımın gücü önemli. Üstelik Trabzonspor futbolcu kalitesi açısından da hiçbir rakibinin gerisinde değil.

▼**Kendi bölgede Türkiye'de ve dünyada beğendiğin futbolcular kimler?**

▲Vieira ve Frank Lampard'ı çok beğeniyorum. Stoper olarak da Rio Ferdinand ve Paolo Maldini örnek aldığım oyuncular.

▼**Kısa ve uzun vadeli hedeflerin neler?**

▲Benim hedeflerim hep kısa vadeli. Trabzonspor'da ilk on bir oyuncusu olmak, şampiyonluklar ve kupalar kazanmak istiyorum. Bir başka büyük hedefim ise A Milli Takım'ın değişmez oyuncularından biri haline gelmek. Bu hedeflere ulaşmak için kendimi sürekli geliştirmem gerektiğini düşünüyorum. Hedeflerimin kısa vadeli olması ise benim

hayat felsefemden kaynaklanıyor. Hep adım adım ilerlemek gerektiği kanaatindeyim. Bu adım adım ilerleyiş, sonuçta sizi varacağınız noktaya kadar zaten götürür.

▼**A Milli Takım'da bölgedeki rekabet hakkında neler söylersin?**

▲Takımdaki ağabeylerimin kaliteleri zaten belli. Ben şu anda kendimi öğrenme aşamasında görüyorum. Onlar da gerçekten bana çok yardımcı oluyor.

▼**Hobilerin var mı? Boş vakitlerinde neler yaparsın?**

▲Arkadaşlarımla bowlinge gidiyorum, masa tenisi ve playstatiton oynuyorum.

▼**Bu oyunlarda iyi misin?**

▲Bunu arkadaşlarım daha iyi bilir (Gülüyor). Bunların dışında yine takım arkadaşlarımla Karadeniz'in muhteşem güzelliklerini keşfedecek geziler yapıyoruz.

Çağ atlatan kriterler

UEFA, Avrupa futbolunun kalitesini daha sağlam temellere dayandırarak geliştirmek amacıyla Kulüp Lisans Sistemini oluşturdu. TFF de bu sistemin bir parçası. Avrupa kupalarına katılacak kulüplerin, “Sportif, Altyapı, İdari, Mali ve Hukuki” olarak 5 başlıktan oluşan kriterleri yerine getirip lisans alması gerekiyor.

Bugüne kadar lisans almak için çaba sarf eden kulüplerde gözle görülür değişiklikler yaşandı. Ancak UEFA müsabakalarında yarışma ihtimali olmayan kulüplerin lisans alma yönünde daha az çaba sarf ettikleri de bir gerçek. Bunun önüne geçebilmek adına şu anda yürürlükte olan talimatın ulusal ve uluslararası olmak üzere ikiye ayrılması planlanıyor. 5 yıllık proje kapsamında hedef, asgari kriterleri karşılayamayan kulüplere, küme düşürmeye varan yaptırımların uygulanması.

Kulüp Lisans Sistemi, Avrupa futbolunun kalitesini daha sağlam, şeffaf ve güvenilir temellere dayandırarak geliştirmek, bu gelişimi belirli bir standarta ulaştırmak amacıyla UEFA tarafından başlatılan ve 53 üye federasyonu kapsayan bir proje.

Bu proje kapsamında Türkiye Futbol Federasyonu bünyesinde 2002 yılında Kulüp Lisans Departmanı kurularak, konusunda uzman kişilerle çalışılmaya başlandı.

Her ulusal federasyon, UEFA’nın hazırladığı kulüp lisans talimatını kendi mevzuatları doğrultusunda ve UEFA’nın belirlediği asgari koşulları aynen muhafaza ederek hazırlamak zorunda olduğundan, TFF Kulüp Lisans Müdürlüğü tarafından uzun çalışmalar neticesinde hazırlanan talimat, UEFA’nın onayına sunuldu ve 23 Aralık 2003 tarihinde onaylandı.

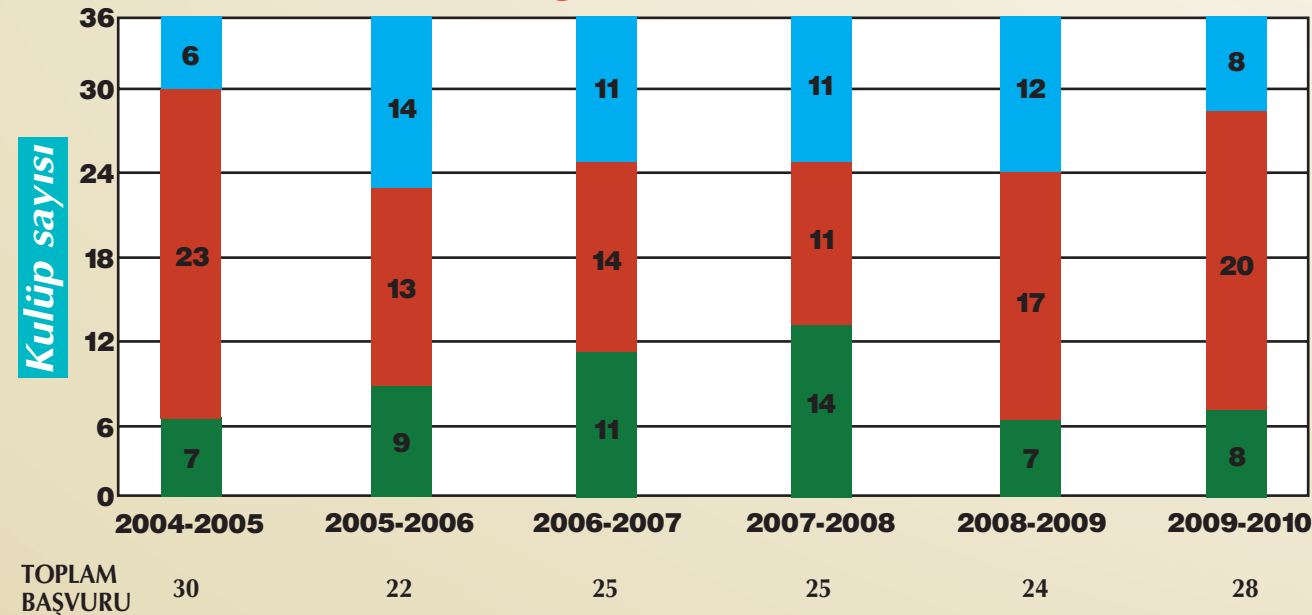
2004-2005 sezonu itibarıyla uygulanmaya başlanan Kulüp Lisans Sistemi’ne ilk yıl 17’si Süper Lig, 13’ü 1. Lig’den olmak üzere toplam 30 kulüp başvurdu. 1. Lig’de hiçbir kulüp lisans alamazken, 7 Süper Lig kulübü, kulüp lisans sisteminin ilk sezonunda lisans almayla hak kazandı.

Şükrü Saracoğlu Stadı’nın yeni ve eski hali

Sezonlara göre lisans başvuruları

• Lisans başvurusunda bulunmayan kulüpler

• Lisans verilmeyen kulüpler

• Lisans verilen kulüpler

UEFA, 2006 yılında ülke federasyonlarına 2008-2009 sezonunda uygulamaya konulmasını öngördüğü Kulüp Lisans Talimatı V2.0’ı gönderdi. 2007 Ekim ayında yeni talimat akredite edilerek yürürlüğe girdi. UEFA’nın yürürlüğe koyduğu yeni talimatta yerine getirilmesi zorunlu kriterlerin artırılması ve 2008-2009 sezonunun bu talimatın uygulandığı ilk sezon olması nedeniyle, lisans alan kulüp sayısında bir azalma gözlemlendi. Yürürlükte bulunan Kulüp Lisans Talimatı’na göre, kulüplerin lisans alabilmesi için yerine getirmesi mecburi 5 kriter bulunuyor:

- Sportif Kriterler
- Altyapı Kriterleri
- Personele İlişkin ve İdari Kriterler
- Mali Kriterler
- Hukuki Kriterler.

Kriterler bazında bakıldığında, “sportif kriterler”, kulüplerin altyapı takımlarına verilen önemin artırılarak A takımlara daha çok

Kulüp Lisans Müdürü İdil Ulken, Stadyum Güvenlik Müdürü Genk Cem ile Hande Vardar, Onur Başar ve Tayfun Neidim’den oluşan ekip, kulüplerin lisansa uygunluğunu denetliyor.

oyuncu yetiştirmelerini, “personele ilişkin kriterler”, kulüplerin gerekli eğitimi almış profesyonel bir kadroyla çalışmalarını, “altyapı kriterleri”, futbol ailesine iyi düzenlenmiş, konforlu ve güvenli stadyumlar temin etmeyi, mali kriterler kulüplerin mali yapılarının güçlendirilmesini, şeffaflıklarının ve güvenilirliklerinin artırılmasını ve alacaklıların korunmasını, “hukuki kriterler”, kulüplerin futbol mevzuatına uygun olmalarını amaçlıyor. “Mali kriterler” konusunda anlaşılması gereken en önemli konu, kulüplerimizin borçlarıyla ilgili. Kulüplerden beklenen, borçlarının olmaması değil, futbol ailesine vadesi geçmiş borçlarıyla ilgili. Kulüplerden beklenen, borçlarının bulunmaması. Ayrıca kulüplerimizin mali tablolarının düzenlenmesiyle ilgili istenilen kriterlerde gözle görülür bir gelişme kaydedildiği de kaçınılmaz.

2 Haziran 2009’da İngiltere’nin The Guardian gazetesinde yayınlanan yazıda, 2008-2009 sezonunda Premier Lig’de top koşturan 20 kulübün toplam borcunun yaklaşık 3.1 milyon pound olduğu açıklandı. Bu borcun büyük bir kısmı Manchester United (699m), Chelsea (701m), Arsenal (416m) ve Liverpool (280m) takımlarına aitti. Bu bahsedilen takımlar dünya futbolunun en gözde ekiplerinden ve borçlarının bu kadar yüksek olmasına rağmen dünya futbolunun zirvesinde bulunuyorlar. Bu kulüpler her sezon UEFA müsabakalarına, lisans alabildikleri için, istisnasız katılma hakkını kazanıyorlar. UEFA’nın ortaya koyduğu mali kriterlerdeki hassas nokta, kulübün borçlarına ilişkin kriter ve bunun anlamı da kulübün borcu olup olmaması değil, vadesi geçmiş borçlarının bulunmaması. Bu nedenle artık kulüpler borçlarını belirli bir ödeme planı doğrultusunda

zamanında ödeyerek UEFA’nın bu kriterini yerine getirmiş oluyor.

Kriterlerin derecelendirilmesi

(A) Zorunlu: Herhangi bir A kriterini yerine getirmeyen lisans adayı lisans alamaz ve UEFA kulüp müsabakalarına katılamaz. (B) Zorunlu: Herhangi bir B kriterini yerine getiremeyen bir lisans adayı, lisans veren tarafından belirlenen yaptırımlara tâbi olur, ancak yine de lisans alarak UEFA kulüp müsabakalarına katılabilir. (C) En İyi Uygulama: Bu kriter, en iyi uygulama tavsiyelerinden oluşur. Lisans için başvuran adayların yerine getirmesi zorunlu değildir. Ancak bu kriter gelecekte zorunlu kriter haline getirilebilir.

Karar alma süreci

Başvuru için son teslim süresi olan 31 Mart tarihinde kulüpler dosyalarını Kulüp Lisans Müdürlüğü’ne gönderiyor. Evraklar ilgili uzmanlar tarafından inceleniyor. İnceleme tamamlandıktan sonra Kulüp Lisans Müdürü, uzmanların hazırladığı eksik evrak yazılarını kulüplere gönderiyor. Kulüplere eksik evraklarını tamamlamaları için bir hafta ek süre veriliyor.

Avni Aker Stadı tribünlerinin yenilenmiş görüntüsü

Gelen evraklar yeniden inceleniyor. Kulüp Lisans Müdürü, Kulüp Lisans Kurulu’na lisans alabilecek veya alamayacak kulüpleri yazılı olarak bildiriyor ve kurul, konu hakkında nihai kararı veriyor. Kurul toplantısından çıkan karar neticesinde kulüplere bildirimde bulunuluyor. Karara itiraz 7 gün içerisinde Tahkim Kurulu’na yapılabilir. Kulüp Lisans Talimatı şu an için Turkcell Süper Lig ve Bank Asya Ligi takımları için geçerli. Bugüne kadar lisans almak için uğraş sarf eden kulüplerimizde gözle görülür değişiklikler yaşandığı da bir gerçek. Birçok Süper Lig kulübümüzde şu anda Genel Müdür, Bilet Sorumlusu, Güvenlik Sorumlusu, Mali Sorumlu, Stadyum Müdürü, Gençlik Geliştirme Sorumlusu, Fizyoterapist gibi uzmanlar, Kulüp Lisans Sisteminin devreye girdiğinden bu yana istihdam ediliyor. Bununla birlikte stadyumlarımızdaki altyapı gelişmeleri Kulüp Lisans Talimatı ile birlikte başlayıp ardından TFF’nin Stadyum ve Güvenlik Komitesi’ni kurmasıyla gelişti. Stadyum ve Güvenlik Talimatı’ndaki kriterler, UEFA’nın kuralları baz alınarak oluşturuldu ve ülkemize uygun olarak adapte edildi. Birçok stadyumumuzdaki kamera sistemi tahliye konseptleriyle ilgili çalışmalar Kulüp Lisans Talimatı ile başladı. UEFA kriterleri minimum kriterler olup karşılanması profesyonel bir kulübü zorlamayacak nitelikte. Aynı şekilde sportif kriterler sayesinde kulüplerimiz, altyapı takımları için antrenman tesislerinde sahalar, sağlık ve soyunma odalarını oluşturdu. Hazırlanan Gençlik Geliştirme Programları sayesinde A takımlara kazandırılan oyuncu sayısı arttırıldı ve planlı bir şekilde altyapı takımlarının günlük, aylık ve yıllık olmak üzere antrenman programları bilgisayar üzerinde takip edilebilir hale geldi. Altyapı oyuncularına ilişkin tüm bilgilerin kayıt altına alınmasına başlandı, bu oyuncudan sorumlu antrenörün görevden ayrılması durumunda bile oyuncuya ilişkin bilgilerin takip edilebilir seviyeye ulaşması sağlandı. UEFA müsabakalarında yarışma ihtimali olmayan kulüplerimiz lisans alma yönünde daha az çaba sarf ettikleri ise bir başka gerçek olarak karşımızda duruyor. Bunun önüne geçebilmek adına şu anda yürürlükte olan talimatın ulusal ve uluslararası olmak üzere

ikiye ayrılması planlanıyor. Lisans alamayan kulüpler, mevcut uygulamada UEFA müsabakalarına katılmıyor. Ulusal bazda ise yaptırım olarak sadece para cezaları uygulanıyor. 5 yıllık proje kapsamında hedef, asgari kriterleri karşılayamayan kulüplere küme düşürmeye varan yaptırımların uygulanması. Ceza-ödül sistemi olmadan kulüplerin sistemi uygulamalarının istenilen düzeye ulaşmadığı gözlemleniyor. Bu sistem, diğer Avrupa Federasyonlarında da cezai yaptırımlarıyla birlikte uygulanıyor. Mesela Yunanistan Futbol Federasyonu’ndan lisans alamayan PAOK Kulübü, sportif başarısı olmasına rağmen Kulüp Lisansı olmadığı için UEFA müsabakalarına katılamadı. Bir diğer hedef ise Kulüp Lisans Sisteminin liglere katılımda şart olarak sağlanması. Bu sayede her ligdeki kulüp yapılarının minimum seviyede eşit olması ve yarışma ortamının sağlam temellere dayandırılması sağlanacak. Yaptırım çeşitleri futbolcu transferi yapamama, para cezası, puan silme olarak daha da çeşitlendirilebilir. Sistemin işlemesine yönelik UEFA, Federasyonlar üzerinde hem kendi denetim mekanizmasını hem de uluslararası kabul görmüş SGS denetim firmasını yetkilendirmiş durumda. UEFA bununla birlikte, standart ve toolkit kitapçıkları aracılığıyla TFF’den kendi iç denetimini de yapmasını istiyor. Bu sayede sistemin işlemesindeki hata payı minimuma iniyor. UEFA, Federasyonların Kulüp Lisans Sistemini gereği gibi uygulayamadığı durumlarda lisans verme yetkisini bu Federasyonlardan alıp kendine geçirebiliyor. Kulüplere verilen lisansların doğruluk denetimi, doğrudan UEFA yetkilileri tarafından yapılıyor. SGS firması her sezon başında Kulüp Lisans Müdürlüğü’ne gelerek denetim yapıyor ve denetim sonrasında uygunluk halinde sertifikanın devamlılığını, UEFA Komitesinin onayı ile sağlıyor. TFF, bu sezona kadar SGS denetimlerinde herhangi bir major hata (esaslı hata) ile karşı karşıya kalmadı. Kalmaması durumunda, sertifikanın belirli bir süre ile askıya alınması söz konusu. Kulüp Lisans Sistemi, geleceğin futbol kalitesini yönlendiren ve temellerini atan bir sistem. Tüm kulüplerimizin bu sistemin gerekliliklerini benimseyerek, kendi gelişimlerinde bir rehber kitapçık olarak ele almaları, bu sistemi uygulamada yaptırımları değil ödülleri takip etmeleri, kendi yararlarına olacaktır.

Manisaspor'dan Galatasaray'a transfer olduktan sonra hem sarı-kırmızılı formanın hem de Milli Takım'ın değişmez sol kanat savunucusu haline geldi. Gücü, sağlam fiziki, soğukkanlılığı ve top kullanma becerisiyle yerinin ideal oyuncusu. Galatasaray'ın geçtiğimiz sezon yaşadığı sendelemeyi, Euro 2008'in ardından gelen yorgunluk ve sakatlıklara bağlıyor, bu sezon açık ara ligin en iyi kadrosuna sahip olduklarını söylüyor ve Rijkaard'la çalışmanın bir şans olduğunu düşünüyor. UEFA Avrupa Ligi ön elemelerindeki farklı galibiyetler ise ona göre kupa için "hazırlık" mahiyetini taşıyor.

Hakan Balta

Geçen sezon yaşanan başarısızlığı teknik direktör değişimiyle açıklamak yanlış olur. Bence burada daha çok etkili olan, geçen sezon Avrupa Şampiyonası'ndan dönen milli futbolcuların yeterince dinlenme olanağı bulamamış olması ve yaşanan sakatlıklardı.

Özellikle Hamburg'a kaybettikten sonra kafaca bittik diyebilirim. UEFA Kupası'ndan elenmek ekipteki herkes için büyük bir hayal kırıklığı oldu. Ardından ligde de kötü gitmeye başladık zaten.

Futbolculuğu döneminde hayranlıkla izlediğimiz, Barcelona gibi çok üst düzey bir takımda teknik direktörlük deneyimi yaşamış bir antrenörle çalışmak hepimiz için şans. Yardımcısı Johan Neeskens de çok iyi bir profesyonel.

En iyi oyuncu kadrosu Galatasaray'da. Leo Franco, Keita ve Elano kendisini kanıtlamış isimler. Ama konu futbol olunca dengeler değişebiliyor. Örneğin, Lincoln de ilk geldiğinde çok iyiydi. İnşallah bu sezon bu tür olumsuzluklar yaşamayız.

Eğer Galatasaray gibi bir takımda oynuyorsanız, her maç kazanmayı hedefliyorsunuz demektir. Böyle bir durumda defans oyuncularının da forvete mümkün olduğunca katkı yapması gerekir. Bu durum, benim için de geçerli.

En iyi kadro Galatasaray'da

Türker Tozar

▼Söyleşimize geçen sezonun bir değerlendirmesini yaparak başlayalım. Şampiyonluk şansınızı yitirdikten sonra Avrupa Ligi hedefiniz için ciddi bir mücadeleye girmeniz gerekti. İki teknik direktörü yaşadınız. Bu durum sizi nasıl etkiledi?

▲Genelde teknik adam değişiklikleri bir takım için olumlu etki yapar. Daha önce yeterince oynama şansı bulamayan oyunculara kendilerini göstermeleri için bir fırsat doğar. Kadroya bir rekabet havası gelir. Bizim için de böyle oldu. Futbolcular olarak Michael Skibbe ve Bülent Korkmaz'la herhangi bir sıkıntımız olmadı. Skibbe,

zaten Almanya'da kalitesini kanıtlamış bir hocaydı ama ülkesi dışındaki ilk deneyimini yaşadı. İsteddiği başarıyı elde edemedi. Bazen ilk kez yurtdışına çıkan teknik direktörlerde bu sorun yaşanabiliyor. Daha sonra Bülent Hoca geldi. Zaten kendisi bütün Galatasaray camiası tarafından çok sevilen bir isim. Bir dönem onunla çok iyi bir çıkış yakaladık ama sonunu getiremedik. Geçen sezon yaşanan başarısızlığı teknik direktör değişimi ile açıklamak bence yanlış olur. Bence burada daha çok etkili olan, geçen sezon Avrupa Şampiyonası'ndan dönen milli futbolcuların yeterince dinlenme olanağı bulamamış olmasıydı. Ayrıca yaşanan

Tobol, Maccabi Netanya ve Tallinn maçlarının sonuçlarını çok da fazla abartmamak lâzım. Ne de olsa onlar bizim seviyemizde takımlar değil. Bu tür maçları ileride kuvvetli takımlara karşı oynanacak karşılaşmalar için bir hazırlık mahiyetinde görmek gerekiyor.

Estonya bize rakip olamaz. Bosna-Hersek'ten çekinecek halimiz de yok. Son dört maçımızdan da galibiyetle ayrılıp Bosna'nın puan kaybetmesini bekleyeceğiz. Üzerimizde tedirginlik yok, sadece daha dikkatli olacağız.

irili-ufaklı sakatlık problemleri de oyuncuların formdan düşmesine neden oldu.

▼Bir türlü ideal kadro ile maça çıkmak kısmet olmadı sanırım...

▲Her maç öncesi neredeyse 10'a yakın sakat futbolcumuz oluyordu. Hiçbir zaman tam gücümüzle rakibin karşısına çıkamadık. Tabii bu tür sıkıntıyı sadece biz yaşamadık. Onun da bilincindeyim. Örneğin, Fenerbahçe'de de bu tür sakatlık problemleri yaşandı. Yalnız, onlarınki 5 hafta kadar sürdü. Daha sonra işleri yoluna koydular. Ama bizim sorunumuz onlara göre çok daha ağırdı. Bu sakatlık sorunu sezonun tamamına yayılmış gibiydi.

▼Bülent Korkmaz'la yakaladığınız havanın sonu neden gelmedi?

▲Özellikle Hamburg'a kaybettikten sonra kafaca bittik diyebilirim. UEFA Kupası'ndan elenmek ekipteki herkes için büyük bir hayal kırıklığı oldu. Ardından ligde de kötü gitmeye başladık zaten.

▼Yaşanan onca şanssızlığa rağmen geçen sezon için "Başarılyız" diyebilir misin?

▲Tüm sıkıntıları dikkate aldığımızda ligi bitirdiğimiz yerin iyi olduğunu düşünüyorum. Sonuçta Avrupa Ligi'ne kalmayı başardık. Daha kötüsü de olabilirdi. Hatta Güiza'nın son dakikada attığı gol olmasaydı, belki elemelere daha iyi yerden başlayacaktık. Belki de sezona

erken başlamak hayırlı olacak. Hep birlikte göreceğiz.

▼Erken form tutma tehlikesinden çekinmiyor musun?

▲Erken form tutarsan bir süre sonra düşüşe geçebilirsin. Ancak hocamız, kampın başında milli oyuncuları hazırlık maçlarında oynatmadı ve bizleri özel bir program dâhilinde çalıştırdı. Yaklaşık 1 hafta boyunca takımdan ayrı çalıştık. Bu şekilde biraz da olsa dinlenme fırsatı bulduk.

Rijkaard bizim için bir şans

▼Rijkaard'ın teknik direktörlüğe getirilmesinin Galatasaray'a çok olumlu bir hava kattığı gözlemleniyor. Sen bu konuda neler düşünüyorsunuz?

▲Bülent Hocanın ayrılmasına ne kadar üzülseysem, Rijkaard'ın göreve geleceğini öğrendiğimde de o kadar sevindim. Futbolculuğu döneminde hayranlıkla izlediğimiz, teknik direktörlükte Barcelona gibi çok üst düzey bir takımda deneyim yaşamış bir antrenörle çalışmak hepimiz için şans. Yardımcısı Johan Neeskens de çok iyi bir profesyonel.

▼Galatasaray'ın bu sezonki kadro yapısı ile geçen sezonu karşılaştırdığınız zaman neler söylersin? Yeni ve şöhretli isimlerin de aranıza katılmasıyla, bu sezon hem içeride hem de Avrupa'da sizden beklentiler yükseldi.

▲Geçen sezon olduğu gibi bu sezon da en iyi oyuncu kadrosunun Galatasaray'da olduğunu düşünüyorum. Leo Franco, Kader Keita ve Elano gibi kendisini kanıtlamış isimler aramızda katıldı. Bu oyuncular kadromuzun kalitesini yükseltti. Şu an her şey iyi gidiyor. Hiçbir problem yok ama konu futbol olunca dengeler değişebiliyor. Örneğin, Lincoln

ilk geldiğinde ne kadar güzel oynuyordu ama sonra herkesin bildiği gelişmeler yaşandı. Bazen yabancı futbolcular uyum sağlayamıyor, bir süre sonra kendisini mutsuz hissedebiliyor. İnşallah bu sezon bu tür olumsuzluklar yaşamayız. Bu anlamda, yurtdışından transfer yaparken çok dikkatli olmak gerekiyor.

▼**Rijkaard’ın uygulamak istediği taktiğe adapte olabildiniz mi?**

▲Aslında sistemde çok fazla değişen bir şey yok. 4-3-3, 4-3-1-2, 4-2-4... Bunları maç içerisinde de değiştirebiliyorsunuz. Örneğin geçen sezon Lincoln ileriye dönük orta saha oyuncusu olmasına rağmen ikinci bir forvet gibi oynuyordu. Rijkaard’ın özellikle taktiksel anlayış ve sistem içerisinde bize düşen görevler konusunda farklı istekleri oluyor. İdmanlarda sürekli olarak bunların üzerinde çalışıyoruz. Eğer Rijkaard’ın istediklerini sahaya yansıtabilirse, başarı gelecektir.

▼**Senin sorumlulukların anlamında bir değişiklik oldu mu? Rijkaard’ın senden özel beklentileri var mı?**

▲Yeni bir teknik direktör geldiği zaman takımdaki oyuncuları tanımak için onlara farklı görevler verebilir, başka mevkilerde oynatabilir ama benim için çok fazla değişen bir şey olmadı.

▼**Belki yeni sistemle birlikte defans oyuncularının ataklara daha fazla katılması gerekecek.**

▲Eğer Galatasaray gibi bir takımda oynuyorsanız, her maçı kazanmayı hedefliyorsunuz demektir. Böyle bir durumda defans oyuncularının da forvete mümkün olduğunca katkı yapması gerekir. Bu durum, benim için de geçerli.

Avrupa maçlarımız hazırlık mahiyetinde

▼**Özellikle Maccabi Netanya ve Levadia Tallinn karşılaşmalarında alınan skorlardan sonra medya tarafından UEFA Avrupa Ligi’nin favorileri arasında gösterilmeye başladınız. Rakiplerin isimleri çok büyük olmamasına rağmen, bu şekilde lanse edilmeniz doğru mu? Bu durum, erkenden baskı altına girmenize neden olmaz mı?**

▲Bunu baskı unsuru olarak görmek doğru olmaz. Zaten bu maçlar oynanmadan Galatasaray kulübünde kime sorsanız, “Biz bu kupayı kazanmaya adayız” cevabını alırdınız. Öte yandan, Tobol, Maccabi Netanya ve Tallinn maçlarının sonuçlarını çok da fazla abartmamak lâzım. Ne de olsa onlar bizim seviyemizde takımlar değil. Mesela ben, sadece Leverkusen’e karşı 20 dakika bir

hazırlık maçı oynadıktan sonra Tobol’la oynanan ikinci maçta ilk on birde sahaya çıktım. Sonuçta, bu tür maçları ileride kuvvetli takımlara karşı oynanacak karşılaşmalar için bir hazırlık mahiyetinde görmek gerekiyor.

▼**Serdar Eylik ve Aydın Yılmaz bu sezonun iyi çıkış yapan genç oyuncularını gibi görünüyor. Sen ne dersin?**

▲Bu arkadaşlarımız hazırlık kampında bu sezon iyi olacaklarının sinyallerini vermişlerdi. Aydın, Avrupa kupası maçlarında çok güzel performanslar çıkardı. İnşallah bu sezon onlar için güzel geçecek, iyi bir çıkış yapacaklar.

Ligin kalitesi yükseliyor

▼**Turkcell Süper Lig’de mücadele geçen sezon üst düzeydeydi ama göze hoş gelen futbolu görmek mümkün olmuyordu. Bu anlamda yeni sezondan neler bekliyorsun?**

▲Ben bu görüşe katılmıyorum. Geçen sezon izleyiciye seyir zevki veren bir sezon olmuştu. İyi maçlar kadar kötü futbolun oynandığı maçlar da olacak. Bunun yanında Turkcell Süper Lig’in oyuncu kalitesi de her geçen sezonda artıyor. Sadece büyük takımların değil, Anadolu takımlarının da kadrolarına kaliteli oyuncular kattığını görüyoruz.

▼**Rijkaard ile oyuncular arasında, hatta tüm teknik ekip arasında güzel bir iletişim olduğunu görüyoruz, seziyoruz. Bu durum size ekstra bir motivasyon katıyor mu?**

▲Hocayla iyi anlaşırsan ve sana arkadaş gibi yaklaşırsa, yaptığın işten daha fazla zevk alırsın. Ama hocanla iyi anlaşmasan bile bir profesyonel olduğunu unutmadan iyi futbol oynamaya çalışacaksın. Seni oynatmıyorsa bile antrenmanda elinden gelenin en iyisini vereceksin. Rijkaard ve yardımcılarıyla şimdi arkadaş gibiyiz. Skibbe ve Bülent Hoca ile de aynı iletişimi yakalamıştık.

▼**Milli Takım ve Galatasaray’da savunmanın solu için tercih edilen ilk isimsin. İlk tercih olunca kendi pozisyonunu korumak ve yedekte bekleyen arkadaşlarıyla rekabet edebilmek için neler yapıyorsunuz?**

▲Sahada en iyisini verince ve idmanlarda da çalışkan bir izlenim yaratınca takımdaki yerini koruyorsun.

Rekabet, bir takımın olmazsa olmazı. Oyuncuyu mutlaka bir rekabet ortamı içerisinde tutmak lâzım. Aksi halde oyuncularda düşüş görülebilir.

▼**Türkiye’de neden yeterince sol savunmacı yetişmiyor? Sen de Almanya’da keşfedilip Türkiye’ye transfer olan ve A Milli Takım’a gelen bir oyuncusun. Bunun sebebi ne olabilir?**

▲Zaten futbolda sol ayaklı futbolcular sağ ayaklılara göre daha az sayıda. Bunlar arasından yetenekli olanları ve bek mevkiinde oynayabilecekleri ayıkladığınızda elinizde çok fazla seçeneğiniz kalmıyor. O yüzden yaşanan gayet normal bir durum. ▼**Ismail Köybaşı yeni nesil sol bekler arasında öne çıkan bir isim.**

İlk kez Ukrayna karşısında A milli formayı giydi. Onun için görüşlerin neler?

▲Gaziantepspor’dayken de onu takip ediyordum. Gerçekten çok yetenekli bir futbolcu. Beşiktaş’a transferinin de doğru zamanda gerçekleştiğini düşünüyorum. Sonuçta Avrupa’da futbolcular 16-17 yaşlarında yıldızlaşmaya başlıyor. Bizim kulüplerimizin ve oyuncularımızın da bu gelişmeyi göstermesi gerekiyor. Kendisinin Beşiktaş’ta iyi bir başlangıç yaptığını düşünüyorum. A Milli Takım için de faydalı olacağı inancındayım.

Tedirgin değil dikkatliyiz

▼**Estonya ve Bosna-Hersek ile oynanacak maçlar Dünya Kupası finallerine gitmemiz yolunda büyük önem taşıyor. Bu maçlarla ilgili görüşlerin neler?**

▲Tallinn’de oynanan maçta 7-8 pozisyonumuz vardı ancak gol atamadık. O maçın golsüz bitmesi mucize gibi bir şeydi. Böyle bir olayın tekrar edeceğini düşünmüyorum. Estonya bize rakip olamaz. Bosna-Hersek’ten çekinecek halimiz de yok. Deplasmanda verebileceğimiz en iyi mücadeleyi vereceğiz. Son dört maçımızdan da galibiyetle ayrılıp Bosna’nın puan kaybetmesini bekleyeceğiz. Üzerimizde tedirginlik yok, sadece daha dikkatli olacağız.

▼**Estonya ve Ermenistan maçları İstanbul dışındaki statlarda oynanacak. Anadolu’daki taraftarlarla buluşmak nasıl bir duygu?**

▲Oradaki seyircilerin de Milli Takım sevgisinin ne denli büyük olduğunu biliyoruz. Onlarla bir arada olmak bize de mutluluk veriyor. Kayseri Kadir Has Stadi çok modern ve atmosferi güzel bir tesis. Bu tesisin açılmasından sonra diğer birçok ilde stadyum projelerine başlandı. Bunlar çok güzel gelişmeler. Bir de şunu unutmamak gerekir; iyi statlar yapıldıkça daha fazla seyirci tribünleri dolduracak. Gelen seyircinin de kalitesi artacak. Bizde genellikle takımının maçını kazandığını görmek, tatmin duygusu yaşamak için stada gidiliyor. Oysa Almanya’da maça gitmek, hatta ailece gitmek, bir hafta sonu eğlencesi olarak görülüyor. Bizde de futbol maçlarını bu hale getirmek gerekir.

Eski dostlar gurur veriyor

Futbol pek çoklarına göre nankördür. Milyonların sevgilisi olup binlerce kişi tarafından her maç tribüne çağrılanlar çoğu kez ya hiç hatırlanmaz ya da yıllar sonra ne yapıp ettiğini kimse sormaz. Tabii ki oynadığı kulüplerde sembol olup, antrenör ya da yönetici olarak hizmet edenlerin sayısı da az değildir ama izini kaybettirenler her zaman çoğunluktadır. Bir dönem ülkemizde forma giyip de “Bir de şu vardı, acaba ne oldu ona?” dedirtenlerin izini sürdük. İşte bizden habersiz başarı öykülerine imza atanlar.

Dağhan **Irak**

Yuri Kalitvintsev (Trabzonspor)

Ukrayna'yı zafere taşıdı

“Eski dostlar”dan hayırlı haberlerini aldığımız en son isim 1998-99 yıllarında Trabzonspor formasıyla top koşturan Ukraynalı Yuri Kalitvintsev oldu. Özellikle Dinamo Kiev’de uzun yıllar başarıyla oynadıktan sonra

Trabzon’a gelen ve kaliteli bir yabancı oyuncu olarak iz bıraktıktan sonra ülkesine dönen Kalitvintsev, yıllar sonra karşımıza Avrupa 19 Yaş Altı Futbol Şampiyonası’nın galibi Ukrayna’nın teknik direktörü olarak çıktı. Hocalığa futbolu bıraktığı 2001 yılında, alt liglerdeki Zakkarpattia takımında başlayan eski orta saha oyuncusu, daha sonra Ukrayna teknik ekibine altyapı antrenörü olarak döndü. Rusya kökenli Kalitvintsev, 2006 yılından itibaren yıllarca kaptanlığını yaptığı Dinamo Kiev’de de görev almaya başladı. 2009, Kalitvintsev’in teknik adamlık kariyerinde altın yıl oldu. Dinamo Kiev’in ikinci takımının baş antrenörlüğüne getirilen 41 yaşındaki teknik adam, Ukrayna U19 Takımını ev sahibi olduğu turnuvada Avrupa Şampiyonu yaptı.

Stefan Kuntz (Beşiktaş)

Kaiserslautern’in başkanı

Alman futbolunun yetiştirdiği en karakterli golcülerden biri olarak tanınan Stefan Kuntz, futbolculuk sonrası kariyerinde de “akıl adamlık” görevini üstlendi. 1999-2003 yılları arasında çeşitli kulüplerde sürdürdüğü teknik

direktörlükte fazla başarı sağlayamayan Kuntz, daha idari görevlere yöneldi ve 2006 yılında Bochum’da sportif direktör olarak çalışmaya başladı. 2008 Nisan’ında ise uzun yıllar formasını giydiği FC Kaiserslautern kulübüne başkan olarak geri döndü.

Piotr “Peter” Nowak (Bakırköyspor)

ABD’de bir efsane

1990’ların başında bir diğer Polonyalı Jarosław Araszkiewicz’le beraber Şenlikköy Stadı’nı ayağa kaldıran isim olan Piotr Nowak, futbolculuk sonrası en iyi kariyeri çizenlerden biri. İki sezon süren Bakırköyspor serüveninden sonra önce İsviçre’ye, sonra da Almanya’ya giden oyuncu, 1998 yılında ise soluğu Amerika Futbol Ligi MLS’te aldı. İlk sezonunda

Chicago Fire takımına tarihinin ilk şampiyonluğunu yaşatan ve artık isminin İngilizce versiyonu “Peter” olarak çağrılan Nowak, teknik direktörlüğe başladığı 2004 yılında teslim aldığı DC United’la da bir şampiyonluk kazanmayı başardı. Amerika’ya gelen yabancılar arasında en başarılı olanlardan biri sayılan oyuncu, 2007 yılında efsanevi antrenör Bob Bradley’in yardımcısı olarak Amerikan Olimpiyat Takımı’na katıldı ve Pekin’de de yer aldı. 10 numaralı forması Chicago Fire’in stadyumu Bridgeview’ün tribünlerine çekilen Nowak, önümüzdeki sezon MLS takımlarından Philadelphia Union’ı çalıştıracak.

Marijan Mrmić (Beşiktaş)

Varteks’in istikrar abidesi

Beşiktaş formasıyla iz bırakmış kalecilerden biri olan Marijan Mrmić, futbol sonrası kariyerinde en istikrarlı olanlardan. Futbolu Beşiktaş’a gelmeden önce oynadığı Varteks’e

döndükten sonra bırakan Mrmić, teknik adamlığa da bu kulüpte adım attı. 2002’de başladığı bu görevi hâlâ sürdürüyor. Ayrıca kendisiyle aynı dönemde millî takımda forma giyen Slaven Bilić’in A millî takımın başına geçmesinin ardından Hırvatistan’da kaleci antrenörlüğü yapmaya başladı ve Euro 2008’de saha kenarındaydı.

FC Braşov’un teknik patronu

1990’ların sonunda ülkemize gelen oyuncular arasında golü en iyi koklayan isimlerden biri olan Rumen Moldovan, ülkesinin futbolunda golcü olarak bıraktığı izi, antrenör olarak sürdürmeye uğraşıyor. Futbolu 2007 yılında bırakan Moldovan, ilk teknik direktörlük denemesini FC Vaslui takımıyla geçen yıl yaşadı ve takımı UEFA Avrupa Ligi’ne taşımayı başardı. Moldovan bu sezon yine Rumen Ligi takımlarından FC Braşov’un başında.

Steve Komphela (Gaziantepspor, Dardanelspor)

Başarılı bir teknik direktör

Ülkemizde oynadığı futboldan çok yaptığı televizyon programları ve şakalarla hatırlanan Steve Komphela, ülkesi Güney Afrika’ya döner dönmez şovmenlik kariyerini bir kenara bıraktı ve antrenörlüğe başladı. İlk olarak Manning Rangers kulübünde çalışmaya başlayan Komphela, Güney Afrika altyapısında görev yaptıktan sonra Free Stars’ın başına geçti. Güney Afrika Premier Ligi PSL’de rüştünü ispat eden Kom phela, bu sezon ise Platinum Stars takımının başında.

Viorel Moldovan (Fenerbahçe)

Falko Götz (Galatasaray)

Almanya’da 3. Lig’e indi

Doğu Almanya’nın 1980’li yıllarda yetiştirdiği en yetenekli oyuncuların biri olarak gösterilen ancak 1983 yılında ülkeden kaçarak kariyerinin büyük bölümünü Batı Almanya’da sürdüren ve 1988’de Bayer Leverkusen’le UEFA Kupası kazanan Falko Götz, vatandaşları Stumpf ve Gütschow’la beraber 1992-94 yılları arası Galatasaray kadrosunda yer almış ve kendisini sarı-kırmızılı taraftarlara sevdirmeyi başarmıştı. Galatasaray’da kazanılan iki şampiyonluk ve bir Türkiye Kupası’nın ardından ülkesine dönen Götz, futbolu 1997’de bir zamanların Doğu-Batı Almanya sınırının çok yakınında, Berlin Olimpiyat Stadyumu’nda maçlarını oynayan ve pek çok Doğu Almanın da

sempati beslediği Hertha Berlin’de bıraktı. Aynı yıl kulübün yedek takımının antrenörlüğü yapmaya başlayan Götz, 2002 yılında takımın 6 senelik teknik direktörü ve şu an Ankaraspor’un başında bulunan Jürgen Rober’in devre arasında ayrılmasının ardından, sezon sonuna kadar A takımın başına geçti. 1860 Münih’te geçen sezonun ardından 2003-04 sezonunda bu kez kalıcı olarak göreve gelen Götz, Rober’den sonra iş başında en uzun süre kalan Hertha Teknik Direktörü oldu. Götz, bu sezon Almanya 3. Ligi takımlarından Holstein Kiel’in başında.

Dean Saunders (Galatasaray)

Wrexham’ın hocası

Graeme Souness’in teknik direktörlük döneminde Galatasaray forması giyen Gal futbolcu Dean Saunders, sarı-kırmızı ekipten sonra da Souness’le çalışmaya devam etti. Futbolu 2001 yılında Bradford City’de

bırakan Saunders, 2006 yılında Souness’in Newcastle’daki ekibine antrenör olarak dâhil oldu. 2007 yılında UEFA Pro Antrenörlük Lisansı alan oyuncu, önce John Toshack’la beraber Galler Millî Takımı’nda çalışmaya başladı, 2008 yılından itibaren ise Galler’in İngiltere liglerinde mücadele eden takımlarından Wrexham FC’de teknik direktör oldu.

Miodrag Yesiç (Altay, Trabzonspor)

Türkiye futbol tarihine “Rıdvan’ı sakatlayan adam” olarak geçen, diğer taraftan Partizan altyapısının 1980’lerde yetiştirdiği en iyi oyuncuların biri olarak bilinen Miodrag Yesiç, futbolu bıraktıktan sonra antrenörlük yapanlardan. 2002 yılında eski kulübü Altay’a da teknik direktör olarak gelen Yesiç, daha sonra CSKA Sofya’yı Bulgaristan Şampiyonu yaptı, Partizan Belgrad’la UEFA Kupası’nda mücadele etti. 2007-08 sezonunda yine Bulgaristan’a giden ve Litex Lovech’le Bulgaristan Kupası’nı kazanan Yesiç, bu sezon ise Karadağ ekibi Budućnost Podgoritza’nın başında.

Şota Arveladze (Trabzonspor)

Koeman’ın yardımcısı

Türkiye’de gol kralı unvanını alan ikinci yabancı futbolcu olan ve Trabzonspor taraftarlarının gollerini hâlâ unutamadığı Gürcü Şota Arveladze de

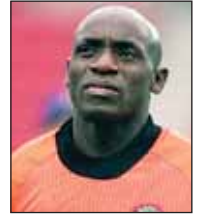
kariyerine antrenör olarak devam ediyor. Trabzonspor’dan ayrıldıktan sonra Ajax, AZ Alkmaar ve Rangers formalarını giyen Şota, İspanyol Levante’de dört maç oynadıktan sonra 2007-08 sezonunda futbolu bıraktı. AZ Alkmaar’a geri dönen Şota, Louis Van Gaal’in stajyeri olarak şampiyonluk yaşadıktan sonra şu an Ronald Koeman’ın kadrosunda antrenör.

Kupa canavarı

Ike Shorunmu (Beşiktaş, Samsunspor)

Nijerya’da kaleci yetiştiriyor

Gol yedikten sonra bile yüzünden hiç eksilmeyen gülümsemesiyle Nijeryalı Ike Shorunmu, ülkemize gelen en sempatik yabancıardan biriydi. Beşiktaş’ın ardından İsviçre’ye giden, ardından bir süre Samsunspor’da oynadıktan sonra futbolu yine İsviçre takımlarından Juventus Zürih’te bırakan Shorunmu, 2005’ten itibaren kaleci antrenörlüğüne başladı. Kendisi gibi Beşiktaş’ta forma giymiş Daniel Amokachi’yle beraber önce Nijerya Millî Takımı, sonrasında ise ülke kulüplerinden Enyimba’da görev yapan Shorunmu, Amokachi’nin görevden ayrılmasının ardından aynı jenerasyonun bir başka yıldız oyuncusu Augustine Eguavoen’in yanında Enyimba’da kalmaya devam etti.

Fani Madida (Beşiktaş, Antalyaspor, Bursaspor)

Kaizer Chiefs’in antrenörü

Özellikle Beşiktaş’ta en sevilen yabancılar arasına adını yazdıranlardan Fani Madida da futbolculuk sonrasında başarıyı devam ettirenlerden. Futbolu ülkesinin kulüplerinden Hellenic’te bırakan Madida, sonrasında yetiştiği kulüp olan Kaizer Chiefs’in teknik

kadrosunda görev yapmaya başladı. 2006-2009 yılları arası kulüpte teknik direktörlük yapan Muhsin Ertuğral’ın yardımcılığına getirilen Madida, Ertuğral’ın geçtiğimiz sezon takımdan ayrılmasının ardından birkaç maça geçici teknik direktör olarak çıktı. Fani Madida, bu yıl Chiefs’te göreve getirilen Sırp Vladimir Vermezović’in yardımcılığına yapıyor.

Yordan Letchkov (Beşiktaş)

Sliven Belediye Başkanı

1994 Dünya Kupası’nın yıldızlarından biri olarak Beşiktaş’a gelen ama olaylı şekilde ayrılan Yordan

Letchkov, futbolu bıraktıktan sonra başka alanlarda son derece görkemli bir kariyere imza attı. Öncelikle otelcilik işine giren ve yatırımlarının karşılığını alan Letchkov, doğduğu şehir olan Sliven’in belediye başkanlığına bağımsız olarak aday oldu ve kazandı. Hâlen bu görevi yürüten Letchkov, bir taraftan da Bulgaristan Futbol Federasyonu’nda başkanlık yapan 1990 kuşağının kalecisi Borislav Mihaylov’un yardımcılığı yürütüyor. Bir dönem Fenerbahçe’de izlediğimiz Emil Kostadinov da Letchkov’un yönetim kurulundaki çalışma arkadaşlarından.

Hoşçakal ama bu bir elveda değil!

Futbol âleminde bazen öyle adamlar sahne alır ki, kendisini etraflica tanımasanız da yüzünden görmüş geçirmişliğinin izlerini okur, farkında olmadan bir “futbol bilgisi” olduğuna dair inanç duyduğunuzu hissedersiniz. 2009 Temmuz’unun son günü hayata veda eden Bobby Robson, duruşuyla, bakışıyla ama en çok da ağzının kenarından eksik etmediği mütebessim ifadesiyle tam da böyle bir adam değil miydi?

Kıvanç Koçak

18 Şubat 1933’t e kuzey İngiltere’deki County Durham’ın küçük bir köyü olan Sacriston’da doğan Robert William Robson, tipik bir işçi sınıfı ailesi üyesiydi. Kömür ocaklarında çalışan baba, futbolu öylesine seviyordu ki, madendeki iş için oluncuları Lagney Park, Newcastle’a 20 kilometreden fazla uzaklıkta olmasına rağmen elden geldiğince çocuklarıyla, özellikle de Bobby’le maça gidiyordu. Küçük çocuğun içindeki futbol sevgisi böyle böyle şekillenmeye başlarken, ortaokul yıllarından itibaren okul takımında oynamaya başladı. Langley Park Juniors’ta da forma giyen Robson, bir yandan da kömür işletmelerinde elektrikli olarak çalışmakta, aile bütçesine katkıda bulunmaktaydı.

Kapıya gelen profesyonellik

1950’de 17 yaşındaki gencin kendisinin de ailesinin de beklemediği bir şey oldu. Yetenekli hücum oyuncusu keşfedilmişti. Fulham Menajeri Bill Dodgin, Robsonların evine kadar gelerek profesyonel sözleşme önerisinde bulunuyordu. Her ne kadar gönlü Newcastle United’tan yana olsa da geri çevrilemeyecek kadar cazip bu öneri Robson’ın hayatında yeni bir sayfa açtı. Ne var ki, futbolda gelecek görmeyen babası, gencin “altın bileziğini” bırakmasına razı gelmiyor; Robson bir yandan Londra’da düzenlenen Britanya Fuarı’nda elektrikli olarak çalışmaya devam ederken bir yandan da Fulham antrenmanlarına katılıyordu. Ancak işin astarı yüzünden pahalı gelmeye başlayınca babasını da ikna ederek

Robson Vakfı

1990’lı yıllardan itibaren kanserle mücadele etmeye başlayan Bobby Robson, 2008’de kurduğu vakıf aracılığıyla kanser hastalarına ve hastalığın tedavisi için yapılan araştırmalara destek olmaya karar verdi. Vakfın topladığı bağışlarla Newcastle Freeman Hastanesi’nde Sir Bobby Robson Kanser Araştırma Merkezi kuruldu.

kendini tamamen futbola verdi. Fulham’da 6 sene forma giyen, 152 maça 68 gole imza atan Robson, 1951-52 sezonunda takım küme düşünce 1. Lig’de tekrar forma giyme şansını ancak 1956’da West Bromwich Albion’a transfer olunca buldu. WBA tarihinde o zamana kadar ödenmiş rekor bir transfer bedeli karşılığı mavi-beyazlılara geçen Robson, burada geçirdiği 6 sezonda da fileleri toplam 61 kez havalandırdı, kaptanlığa kadar yükseldi. 1962’de geri döndüğü Fulham’da bu sefer sadece 9 golde kalsa da takımın en sevilen oyuncular arasında yer aldı. Bu dönemde milli takım formasını 20 kere giydi. İlerlemiş yaşının İngiltere Ligi’ni daha fazla kaldıramayacağını hissederek Robson, 1967’de Kanada’nın Vancouver Royals takımına menajer-oyuncu olarak geçti. Takım 1968’de Puşkaş’ın çalıştırdığı San Francisco ile birleşip idare Puşkaş’a bırakılınca yardımcı hocalık görevini kabul etmeyen Robson, böylece futbolu bırakmış oldu. Teknik adamlık fırsatı içinse fazla beklemesi gerekmedi. Fulham’ın stadı Craven Cottage’da bu kez teknik direktörlük koltuğundaydı. Ancak ligde zaten çalkantılı günler geçiren takımı ayağa kaldırmayı başaramadı; küme düşme acısını bir kez de teknik adam olarak yaşadı. Bir süre sonra görevden alındı.

Taşra takımından Avrupa’nın zirvesine

Kısa bir süre Chelsea için futbolcu izleyen Robson, 1969’da Ipswich Town’la sözleşme imzaladı. Her geçen sezonla birlikte daha dirençli, istekli oynayan Ipswich,

1972-73 sezonunda büyük başarı göstererek ligi dördüncü sırada tamamlamayı beceriyordu. Hatta İrlanda ve İngiltere’nin ortak düzenlediği Texaco Kupası’nı da müzesine götürdü. Başarının tesadüf olmadığı sonraki sezonlarda alınan sonuçlarla da kanıtlandı. 1974-75 ve 1976-77 sezonlarında ligi 3. bitiren Ipswich Town, 1977-78 sezonunda Arsenal’i yenip Federasyon Kupası’nı tarihinde ilk (ve tek) kez müzesine götürdü. Robson’ın sıradan bir takım olarak aldığı mavi-beyazlılar artık rakiplerinin çekindiği, kendi sözü olan bir ekip haline gelmişti. Bir taşra takımının bir dünya takımına dönüştüğünün, kalibresinin yükseldiğinin açık göstergesi ise 1981’de AZ Alkmaar’a karşı kazanılan UEFA Kupası oldu. 1980-81 ve 1981-82 sezonlarının ikisini de şampiyonun dört puan arkasında ikinci sırada tamamlayan Ipswich Town’la (ki bunlar, takımın tarihinde hâlâ ulaştığı en yüksek nokta) Robson’ın 13 yıl süren beraberliği, İngiltere Milli Takımı patronluğu için teflik almasıyla sona erdi. Milli takım için düşünülmesi de boşuna değildi aslında. Zira sadece takım üzerindeki hâkimiyeti değil, özellikle altyapıya verdiği büyük önem de onu farklı kılıyordu. Robson, Ipswich’i İngiliz futbolunun önemli bir aktörü haline getirirken 13 yıl içinde sadece 1 milyon sterlin harcamış, sadece 14 futbolcu transfer etmişti! Nitekim Robson’ın mavi-beyazlıların gönlüne bıraktığı iz asla silinmeyecek, 2002’de Portman Road Stadi’nin girişine bir heykeli dikilecek, 2006’da ise kulübün onursal başkanı ilân edilecekti.

Milli takım günleri

Kadroda yaptığı kısmi revizyonla 28 maç kazanarak dikkatleri üzerine çeken Robson’ın kaybettiği Danimarka karşılaşması, İngiltere’nin 1984 Avrupa Şampiyonası dışında kalmasına yol açıyordu. Bu başarısızlık sonrası istifasını sunmasına rağmen isteği kabul edilmedi. 1986 Meksika Dünya Kupası’nın iddialı takımları

Ne Dediler?

Alex Ferguson

“Teknik direktörlük kariyerim boyunca, Bobby Robson’dan daha çok değer verdiğim biri olmadı. Çok iyi bir arkadaş, mükemmel kişiliği olan bir futbol adamıydı. Gücü ve cesareti inanılmazdı. Kanserle savaşmasına rağmen yüzünde her zaman bir gülümseme vardı.”

Jose Mourinho

“Başarımda ondan öğrendiklerimin büyük payı var. Kendisiyle son iki aydır konuşmıyordum. Çünkü hayatının sonuna geldiğini düşünmek istemiyordum. Bende bırakmasını istediğim hatıra bu değildi. Ben Bobby Robson’ı her zaman işine ve hayatına tutkuyla bağlanan biri olarak hatırlayacağım. O, hiç bir zaman ölmeyecek insanlardan biri.”

Joseph Guardiola

“O, müthiş bir insandı. Onunla geçirdiğim 1 seneyi ayrıcalık olarak görüyorum. Deneyimleri ve muhteşem taktik zekâsı sayesinde, Barcelona’yı çalıştırdığı sezon büyük başarılarla imza atmıştık.”

Michel Platini

“Robson sadece oyunculuk kariyeriyle, muhteşem teknik adamlık kariyeriyle değil, gerçekten sıcak ve tutkulu insanı kişiliğiyle de hep hatırlanacak.”

arasında gösterilen İngiltere, Portekiz, Fas, Polonya grubundan zorlukla çıktı. Paraguay’ı eledikten sonra çeyrek finalde rakip Arjantin’di. Tarihe geçen maça 0-0’lık ilk yarının ardından, 51. dakikada “Maradona-Tanrı işbirliği” Arjantin’i öne geçiriyor, üç dakika ardından, daha sonra “Yüzyılın Golü” seçilecek gol geliyordu. Lineker’in 80’de attığı gol neticeyi değiştirmeyince, eve dönen taraf İngiltere’ydi. Robson, Maradona’nın yıllar sonra eliyle attığını itiraf edeceği gol için şöyle diyordu: “O Tanrı’nın eli falan değildi. Bir ahlaksızın eliydi. Tanrı’nın konuyla hiç ilgisi yok. O gün, Maradona benim gözümde sonsuza kadar bitmiştir.” Başarısızlığa rağmen Federasyon bir kez daha teknik adamın arkasında durdu. 1988 Avrupa Şampiyonası elemelerinde yolu, Türkiye’yle de tekrar kesişti: 0-0, 8-0. İki takım daha önce 1986 Dünya Kupası elemelerinde karşılaşmış, Türk futbol tarihine geçen 8-0 ve 5-0’lık mağlubiyetlere de Robson’ın eli değmişti. Ne var ki, Almanya’da düzenlenen turnuva tam bir hayal kırıklığı oldu. Sovyetler Birliği, Hollanda ve İrlanda’yla aynı gruba düşen İngiltere, turnuva tek galibiyet alamadan grupta veda ediyordu. Bir kez daha istifa kararı veren Robson, bir kez daha ret cevabıyla karşılaştı. 1990 İtalya Dünya Kupası’nın milli takımdaki son turnuvası olduğunu bilen Robson, bu sefer işe asılmaya kararlıydı. İrlanda, Hollanda, Mısır grubundan çıkıp Belçika’yı uzatmaların son dakikasında Platt’ın attığı golle geçen İngiltere’nin çeyrek finaldeki rakibi Kamerun oldu. Her ne kadar İngiltere, Kamerun’u yine uzatma dakikalarında, Lineker’in penaltı golüyle elese de Robson’ın milli takımdaki 8 yıllık macerası, İngiltere yarı finalde Almanya’ya penaltılarla elenince sona eriyordu.

Ada dışında daimi şampiyon

Milli takımın ardından PSV’nin başına geçen Robson, burada oyuncuların disiplin eksikliği, sürekli itiraz etmeleri, bahane üretmeleri karşısında bir tür

“kültür şokuna” uğrasa da 1990-91 ve 1991-92 sezonlarında takımı şampiyonluğa taşımayı başardı. Ancak yöneticilerin esas beklentisi Avrupa arenasında söz sahibi olmak olunca, Robson da Portekiz yolunu tuttu. Sporting Lizbon’un başına geçen Robson’ın ülkeyle ilişkisini kuran adam ise tıfıl, kavruk bir tercümandı; Jose Mourinho! Sporting’i üçüncülüğe taşımaya rağmen yine yöneticilerle yaşadığı anlaşmazlık Aralık 1993’te görevden alınmasına kadar varınca Robson’ın yeni adresi Porto oldu. Mourinho’daki ışığı gören deneyimli teknik adam onu da asistanı olarak yanına almıştı. Portekiz Kupası’nın kazanılmasıyla başlayan başarılar, 1994-95 ve 1995-96 sezonlarındaki lig şampiyonluklarıyla taçlandı. Bu dönem, sağlığındaki aksamaların da habercisiydi aslında. Deri kanseri şüphesiyle tedavi görmeye başladı. 1996’da yine yanında Mourinho’yla birlikte gittiği takım Barcelona’ydı. Bir sezon çalıştırdığı Katalanlara İspanya Kupası ve İspanya Süper Kupası yanında bir de Kupa Galipleri Kupası kazandırıp, “Avrupa’da Yılın Teknik Direktörü” ödülünü aldı. Ertesi yıl, Van Gaal’in takımın başına gelmesiyle terfi ederek “genel menajerliğe” yükselen Robson’ın, heyecanın içinde olmayı yeğleyen bünyesi, onu tekrar PSV’nin başına geçmeye yöneltti. Burada da bir sezon

Robson’dan inciler

- ➔ Taraftar başarı bekler. Tıpkı içtikleri kahvenin ayaklarına şıpsak gelişi gibi, başarının da öyle hemen gelmesini beklerler.
- ➔ Taraftarlar aleyhinize tezahürat yapıyorlarsa bunu çok dert etmemek gerekir. Ama yönetim aleyhine tezahürat yapıyorlarsa bavulunuzu toplama zamanınız gelmiştir.
- ➔ Lamba, çivili botlar, kask, kerpeten, tornavida ve İngiliz anahtarıyla dolu bir sırt çantası benim ilk araç gerecidim. Dünyanın en büyük statlarının beyaz ışıkları emeklerimin üzerine düşmeden önce, çalışma hayatım karanlıkta başlamıştı.

çalıştıktan sonra çocukluk hayali gerçek oluyor, bir türlü kavuşamadığı yârine nihayet ulaşıyordu; Newcastle United Teknik Direktörlüğü. Gullit’ten devraldığı takım, tabir caizse “sürünmekteydi.” Ancak Robson’ın ağırlığı kısa sürede hissedildi ve düşme korkusu yaşamaktan kurtulan takım ligi 11. sırada tamamladı. 2001-02 sezonunda dördüncü, 2002-03 sezonunda ise üçüncü olarak büyük bir başarı sağladı.

2004’teki kötü gidiş yolları ayırsa da Robson, Newcastle’lıların gönlünde de apayrı bir yer kazanmıştı. Kendisine sunulan şehrin altın anahtarını heyecanla kabul etti. Beri yandan ülkesi de bu “futbol bilgisi”ni ödüllendirmekten geri kalmıyordu: Futbola verdiği hizmetlerden dolayı “Sir” unvanı aldı. Arada biyografisini yazan Robson, 2006’da İrlanda Milli Takımı’nın özel danışmanlığına getirildi. Takım Euro 2008’e katılamayınca görevden ayrıldı. 70 yaşını çoktan aşmasına rağmen içindeki futbol sevgisi hiç tükenmemişti ancak kanser belası bir kez daha başındaydı. Beyin tümörü yüzünden ameliyat oldu. 2007’de bir kez daha kansere yakalandığını açıklayan “yakışıklı” futbol adamı, uzun süre mücadele etse de amansız hastalığı çalımlamayı bir türlü başaramayarak 31 Temmuz 2009’da hayata gözlerini kapadı. Kazandığı kupalar, başarılar bir yana, Robson’dan geriye en çok o mütebessim ifadesi, sükûneti, mütevazılığı kaldı herhalde. Ne de olsa futbol dünyasının bu kadar zirvelerinde dolaşp, bu kadar kendisi gibi olmayı başaran fazla kişi yok artık.

Not: Bobby Robson’ın yazdığı otobiyografisi, “Farewell but not Goodbye”, yani “Hoşça kal ama bu bir elveda değil” başlığını taşıyordu.

Süper Lig’de üçüncü sezonunu yaşıyor ve geçen sezon yönettiği maçlardaki performansı ile sivrilmiş hakemler arasında yer alıyor. 2 yaşındayken geçirdiği ciddi rahatsızlığa rağmen futbol oynamış ve Malatyaspor’un altyapısında 6 yıl forma giydikten sonra çeşitli amatör takımlarda top koşturmuş. Ağabeyinin zorlamasıyla hakem olmuş. En önemli özelliğinin “cesaret” olduğunu söylüyor ve bu özelliğini Cizre, Şırnak, Silopi, Bitlis gibi yerlerde yönettiği maçlarla kanıtladığını vurguluyor. Buzda kros yaparak geliştirdiği fizik gücü ise ona sahada avantaj sağlayan bir başka artı.

Hakemin saha içinde pişmesi ve maç tecrübesi mutlaka performansına yansıyor. Ama ben futbol oynadığım için kendimi avantajlı görüyorum. Bu nedenle çıkışım daha rahat oldu. İki sezondur özellikle Bank Asya 1. Lig’de art arda çok zor maçları hatasız yönettim.

Futboldan geldiğiniz için oyuncunun niyetini hissedebiliyorsunuz. İkili mücadelelerde oyuncu pozisyona gelirken topa müdahale niyeti mi taşıyor, yoksa direkt rakibe müdahale mi etmek istiyor, bunu rahatlıkla süzebiliyorsunuz.

Kendimi cesur görüyorum. Cizre’de, Şırnak’ta, Silopi’de, Bitlis’te maç yönettim ve hiç gözümü kırpmadım. “Bu kararı böyle verirsem seyirci ne yapar, yöneticiler ne yapar?” diye hiç düşünmedim. Bu biraz da manevi inancınızla ilgili bir şey.

Şark hizmetinde olgunluğa ulaştı

Gördüğünü çalmak çok yaygın bir terim. Ama gördüğünü çalmak derken, hakemin ilk gördüğünün doğru olduğundan bahsediyorum. Gördüğünüz pozisyonla çaldığınız düdük arasında geçen zamanın kısa olması, verdiğiniz kararın doğruluk payını yükseltiyor.

Bende yaptığınızla yetinmeme gibi bir psikoloji var. Kış mevsiminde Malatya’da bazen sahada antrenman yapmak mümkün olmaz. O dönemlerde krosa çıkar ve insanların yürüyemediği buz tutmuş yollarda koşardım.

Aslında hakemin iki çeşit davranış tipi vardır; saha içinde tabiri caizse Erol Taş, saha dışında da kendisi olur. 90 dakika boyunca dikkörtgen bir alanın içinde yaptığınız neyse, onunla anılıyorsunuz. Dolayısıyla ciddi bir iş yaparken de ciddi durmak zorundasınız.

Mazlum Uluç

▼Turkcell Süper Lig’de üçüncü sezonunu yaşayan ve geçtiğimiz sezon çıkış gösteren bir hakem olarak Suat Arslanboğa kimdir diye sorarak başlayalım.

▲1978 Malatya doğumluyum. İlk, orta ve lise eğitimimi Malatya’da tamamladım. Ardından Kayseri’de Beden Eğitimi ve Spor Yüksekokulu’nu bitirdim. Uzmanlığım futbol, yardımcı uzmanlığım ise badminton. İki kız, ikisi erkek dört kardeşiz. Ağabeyim Ruhi Arslanboğa da hakemdi. B Klasmanına kadar yükseldi ve bu sezon yaştan dolayı hakemliği bıraktı.

▼Futbolculuk geçmişiniz var mı?

▲1. Lig’de oynadığı dönemde, 1987

sürmüş. ▼Nasıl bir rahatsızlıktı bu? ▲2 yaşında olduğum dönemde otururken dizim altımda katlanmış ve kemikte iltihap toplanmış. 1980’de ailem beni Ankara’ya götürmüş, birçok ameliyat geçirmiştik. Ameliyat sürecinin ardından doktorlar sakat kalıp kalmayacağımı, hatta yaşayıp yaşamayacağımı tartışmış. Malatya’ya döndükten sonra annem son çare olarak dizimden aşağıya kara merhem sürmüştü. O merhem bacağımdaki

yılında Malatyaspor’un altyapısında futbola başladım. Bizim evimizin bahçesi, okul bahçesine bitişikti ve Malatyaspor’un altyapı antrenörü Erkan Gültekin de orada öğretmenlik yapıyordu. Bir gün gençler futbol oynarken topları bizim bahçeye kadar geldi. Ben de topa ters bir vuruş yaptım. Erkan Hoca bunun üzerine beni çağırıp, “Seni bizim takımın altyapısına alalım” dedi. Ancak küçüken dizimden bir rahatsızlık geçirmiştik. Doktorlar aileme sakat kalabileceğimi söylemiş. Hatta bir kısmı ölebileceğimi bile öne

tüm iltihabı boşaltmış. Sağ bacağımdaki iz o ameliyatlardan kalma. ▼Bu rahatsızlık futbolculuğunuza olumsuz mu yansıdı? ▲Küçüklüğümdeki bu rahatsızlıktan dolayı çok zor günler geçiren annemin futbol oynamama izin vermeyeceğini düşünüyordum. Erkan Hocaya bu durumu anlatınca, “Seni kulüp doktoruna gösteririm” dedi. Muayeneden geçtim, filmler çekildi ve oynamamda sakınca olmadığı ortaya çıkınca Malatyaspor’un altyapısında başladım. Orta sahada savunma ağırlıklı oynuyordum. 6 yıl boyunca Malatyaspor’da ve ardından çeşitli amatör takımlarda oynadım. Üniversiteyi kazanıp

Kayseri’ye gittiğimde de futbol oynamayı sürdürdüm.

Hakemliğe hiç sıcak bakmıyordum

▼Peki, hakemliğe nasıl başladınız?

▲1996’da Malatya’da başladım. Aslında hakemliğe hiç de sıcak bakmıyordum. Bazen Malatya’daki hakem derneğinin önünden geçerken ağabeyim, “Gel bir uğrayalım” dediğinde bile içeri girmezdim. Kayseri’de okuduğum dönemde bir gün bana telefon açıp, öğrenim belgemi göndermemi istedi. Karşı çıktım ama ısrarla evraklarımı alıp beni kursa yazdırdı. Sonrasında bir kere tadını alınca da bu defa ben hakemliği bırakamadım. Okul bitip Malatya’ya döndükten sonra hakemliğe başladım. 2001 yılında deplasmanlı ligde yardımcı hakemliğe çıktım. Süper Lig’de de üçüncü sezonumu yaşıyorum.

▼MHK’nın bugünkü yönetimi hakemlerin alt liglerde pişerek gelmesini önemsiyor. Bu açıdan bakıldığında siz kendinizi yeterince tecrübeli görüyor musunuz?

▲Elbette MHK’nın hakemlere yönelik bu tür çalışmaları oldukça önemli. Hakemin saha içinde pişmesi ve maç tecrübesi mutlaka performansına yansıyor. Ama ben futbol oynadığım için kendimi avantajlı görüyorum. Bu nedenle çıkışım daha rahat oldu. Çünkü daha önce saha içinde o atmosferi yaşamıştım. Süper Lig’e çıktığım dönemde de benimle ilgili eleştiriler yapılmıştı ama iki sezonda yönettiğim maçlarla bu eleştirilere iyi bir cevap verdiğimi düşünüyorum. Bence tecrübenin sınırı yok. Zaten MHK’nın bugünkü anlayışı hakemlerin fazla maç tecrübesi yaşayarak, belli bir düzeye getirilmesi diye özetlenebilir. Yani maç sayısı tecrübeyi, tecrübe de başarıyı getirir. İki sezondur özellikle Bank Asya 1. Lig’de de art çok zor maçlar yönettim. Maç aldıkça güveniniz de artıyor. Bir de öyle bir çıkış yakaladım ki, bu dönemde yönettiğim maçlarda hiç hata yapmadım. Bu performansta bana destek veren annemin, ablamın, ağabeyimin ve eşimin de payı büyük.

Futbol oynamış olmak avantaj sağlıyor

▼Futbol oynamış olmanın hakemlik için avantaj olduğunu düşünüyorsunuz. Sizce futbol oynamış birisiyle oynamamış birisinin hakemlik yapması arasında

ne gibi farklar olabilir?

▲En azından oyuncunun niyetini hissedebiliyorsunuz. İkili mücadelelerde oyuncu pozisyona gelirken topa müdahale niyeti mi taşıyor yoksa direkt rakibe müdahale mi etmek istiyor, bunu rahatlıkla süzebiliyorsunuz. Tabii futbol oynamamış hakemler de yıllar içinde maç yönettikçe pratik kazanıyor. Ama futbol oynamış birisi hakemlik yaparken çok daha avantajlı.

▼Peki, BESYO mezunu olmak ve uzmanlığınızın futbol olması size ne gibi avantajlar sağlıyor?

▲Futbol uzmanlığında saha içi uygulamalar, taktikler üzerine dersler aldığımız için bunun avantajını sahada tabii ki yaşıyorsunuz.

▼Bu dersler arasında sporcu psikolojisi de var değil mi?

▲Tabii ki. Oyuncunun psikolojisini bilmek de çok önemli. Bir de ben futbol oynadığım dönemde çok kırmızı kart gören, agresif bir oyuncuydum. Kaybetmeyi bir türlü hazmedemiyordum.

▼Futbolculuğu döneminde çok kırmızı kart gören bir oyuncu olarak sahnenin diğer tarafına geçtiğinizde, size benzeyen oyunculara nasıl davranıyorsunuz?

▲Futbolculuk dönemimin özelleştirisini yaptığımda, kendi hatamı bir başkasına yönlendirmeye çalıştığımı fark ettim. Belki saha içinde topu kaybedip bunun faturasını hakeme yüklemeye çalışıyordum. Bugün de aynı şey var. Saha içindeki başarısızlıklar hakeme fatura edilmeye çalışılıyor. O dönemde bunu yaşadığım için şimdi saha içinde niyetin ne

olduğunu çözebiliyorum. Bu da futbol oynamanın pozitif yönlerinden biri.

Cizre’de maç yönetirken hiç gözümü kırpmadım

▼Bu düzeye gelirken hangi özellikleriniz sizi ön plana çıkardı?

▲Öncelikle ben kendimi cesur görüyorum. Cizre’de, Şırnak’ta, Silopi’de, Bitlis’te maç yönettim ve hiç gözümü kırpmadım. “Bu kararı böyle veririm seyirci ne yapar, yöneticiler ne yapar?” diye hiç düşünmedim. Bu biraz da manevi inancınızla ilgili bir şey. Sahada iki takım alın teri döküyor. Sizin çalacağınız bir düdük, onların evine götüreceği rızkını etkileyecek. Bunu düşünerek sahaya çıktığınızda, sadece gördüğünüzü çalışıyorsunuz. Gördüğünü çalmak çok yaygın bir terim. Ama gördüğünü çalmak derken, hakemin ilk gördüğünün doğru olduğundan bahsediyorum. Gördüğünüz pozisyonla çaldığınız düdük arasında geçen zamanın kısa olması, verdiğiniz kararın doğruluk payını yükseltiyor.

▼Cizre’de, Şırnak’ta maç yönetmek gerçekten farklı mıdır?

▲Malatya bölgesi hakemi olduğum için normal olarak civar kentlerde maç yönetiyordum. Oralarda insanların futboldan başka bir sosyal aktivitesi yok. 15 günde bir takımlarının maçını statta izliyorlar ve onu da kaybetmek istemiyorlar. Seyirciden tutun da yöneticisine, oyuncusuna kadar ciddi bir baskı var üzerinizde. Bazen saha içinde tehdit edilmeniz bile söz konusu. Eğer sizin

etkilendiğinizi görürlerse arkası da geliyor. Ama bir kere taviz vermez, dik durursanız sonrasında rahat ediyorsunuz. İlk görünüm ve ilk konuşma çok önemlidir ya, bizim açımızdan da ilk maç çok önemli. ▼**Soruya hangi özelliklerinizin öne çıktığından başlamıştık. Birincisi cesaret dediniz. Bunun dışında neler var?** ▲Futboldan geldiğimi söylemiştim. Kondisyonum da çok iyi. Kondisyonunuz iyi olduğunda hata yapma riskiniz de azalıyor. Yaz-kış sürekli çalışarak kondisyonumu yüksek tutmak için çaba harcıyorum.

Buzda kros yapardım

▼Her hakem aynı antrenman programını uygulamıyor mu?

▲Bu kişiden kişiye değişir. Bende yaptığımyla yetinmeme gibi bir psikoloji var. Sürekli daha fazlasını yapmak istiyorum. Son 1 yıldır bize antrenman programları geliyor. Daha önceki dönemde kışın kros yapardım. Kış mevsiminde Malatya’da bazen sahada antrenman yapmak mümkün olmaz. O dönemlerde krosa çıkar ve insanların yürüyemediği buz tutmuş yollarda koşardım. 50-60 santim kar varken, dağda kros yapmaktan büyük keyif alırdım.

▼Hakemlikte örnek aldığımız kişiler var mıydı?

▲Klasik bir cevap olacak ama her hakemden bir şeyler alıp kendi stilinizi oluştursunuz. Bu seviyeye gelebiliyorsa, bizi biz yapan özellikler var. Bu arada gelişebilmek için her hakemin doğru yönlerinden yararlanmak gerekiyor. Bulduğum ilde amatör küme maçlarını izliyorum ve orada maç yöneten hakemlerden bile aldığım şeyler oluyor. Bir de ben eleştiriye açığım. Bu eleştirileri, doğruyu bulmak adına önemsiyorum. Çünkü hakemler de sahada yaptıkları hatanın farkına varır.

▼Bu farkına varma konusu önemli. Bir karar veriyorsunuz ve düdüğü çalışıyorsunuz. Hata yaptığınızı ne zaman anlıyorsunuz?

▲O anda gördüğünüzü çalışıyorsunuz. Ama görmekten görmeye fark var. Önemli olan doğruyu görmek. Bu da bulunduğunuz yerle, kondisyonunuzla, beyninize giden oksijen oranıyla, yorumunuzla, hafızanızı dinç tutmanızla ilgili. Düdüğü çaldığınızda hata yaptığınızı anladığınız zaman, “Benim bu hatayı yapmamam gerekirdi” diyorsunuz ama o hata orada kalıyor. Sonrasında eğer hatalar yaptıysanız

nedenlerini araştırıp kendinize tecrübeler edinebiliyorsunuz. ▼**Hakemler ciddi bir baskı altında. Sadece kulüplerden değil, medyadan da yoğun bir baskı var. Bu baskıyla başa çıkacak psikolojik hazırlığı nasıl yapıyorsunuz?**

▲Baskıyı düşündüğünüz zaman zaten baskıya maruz kalırsınız. Maç öncesi ve sonrası aşırı yorum yapılan pozisyonlar varsa, takip etmemeye çalışıyorum. Yaptığım bir hata varsa gereken dersi alırım. Maça çıkmadan önce etkilennemek için gazete okumam mesela.

▼Maça çıkmadan önce, takımlar ve oyuncular hakkında ön hazırlıklar yapar mısınız?

▲Tabii ki bu tür hazırlıkları yaparım. Özellikle maçını yöneteceğim takımın oynadığı son müsabakayı izlemeye çalışırım. Genelde maçları sürekli takip ettiğimiz için takımların ve oyuncuların özelliklerini biliyoruz. Maçtan önce hazırlık yapmadan giderseniz, başarılı olmanız tesadüfe bağlı kalır.

Ciddi işler ciddiyetle yapılır

▼Hakemlerin saha içinde oyuncularla kurduğu diyaloglar birbirinden farklı olabiliyor. Siz bu anlamda nasıl bir hakemsiniz?

▲Doğrusunu söylemek gerekirse saha içinde çok fazla gülen bir hakem değilim. Aslında hakemin iki çeşit davranış tipi vardır; saha içinde tabiri caizse Erol Taş, saha dışında da kendisi olur. 90 dakika boyunca dikdörtgen bir alanın içinde yaptığınız neyse, onunla

anılıyorsunuz. Dolayısıyla oradaki işinizi ciddiye almak zorundasınız. Ciddi bir iş yaparken de ciddi durmak zorundasınız. Bu yündeki bir konsantrasyon da sizi ister istemez asık yüzülü gösteriyor olabilir. Konsantrasyon ve maçı elinizde tutmak için harcadığınız çabadan dolayı saha içindeki durumunuz saha dışındakilere Erol Taş imajı yansıtabilir. Ama bu görüntü, sizin oyuncuya despotça yaklaştığımız anlamına gelmemeli. Aslında saha dışında oldukça neşeli bir insanım. ▼**Süper Lig hakemi olduktan sonra hayatınızda neler değişti? Olumlu ya da olumsuz neler yaşıyorsunuz?** ▲Tabii ki göz önünde olduğunuz için ilgi artıyor. Bir de bunun getirdiği sorumluluk var. Bizler bağlı olduğumuz Türkiye Futbol Federasyonu ve Merkez Hakem Kurulu’nu temsil ettiğimiz için ilk önce bunun sorumluluğunu taşıyoruz. Malatya 600 bin nüfuslu güzel bir şehir. Süper Lig’de maç yöneterek, doğup büyüdüğünüz şehri temsil edebiliyor olmanız da ayrıca gurur verici bir görev. Süper Lig’de maç yönetmek gerçekten sabır ve emek gerektiren bir iş. Ben temsil ettiğim kuruma, bulunduğum ile ve aileme karşı hissettiğim sorumluluğu her zaman deklare ediyorum. Göz önünde olmanın güzelliği yanında sorumluluk gerektirdiğini de hiç aklımdan çıkarmıyorum.

Benim burada ne işim var?

▼Hiç hakem olduğunuza pişman olduğunuz bir an oldu mu?

▲Hakemliğe başladığım ilk yılımda oldu. Benim için çok ilginç bir anıdır ve “Benim burada ne işim var” dediğim bir maçtır. Maçtan sonra sahanın ortasında tam 45 dakika mahsur kalmıştım. Ev sahibi takımın küme düşmeme mücadelesi verdiği, rakibinin ise üst sıralara oynadığı bir maçta, tribünün önünde kademli yardımcı hakemdim. İlk yarıda iki ofsayt pozisyonu oldu. Birincisinde deplasman takımının atağında pasif ofsayttaki oyuncu sabit kaldı, arkadan gelen oyuncu gelip golü attı. İkincisinde oyuncu kendi sahasından çıkarak topu aldı ve gidiş gol attı. Maç 2-0 olunca tribünlerden bana pet şişeler yağmaya başladı. O dönemde diyagonal değişikliği yapılabiliyordu. Hakem benimle diğer yardımcı hakemin yerlerini değiştirdi. Bu sırada maç 2-1 oldu. Ev sahibi takımın atağında top önce üst direğe, sonra da çizgiye çarpıp dışarı çıktı. “Oyna” işareti yaptım ve o anda film koptu. Yöneticiler sahaya girdi, bize tacizler başladı. Maç bittiğinde herkes etrafımızı çevirdi. Sahada da sadece 3 polis vardı. Bu sırada atılan bir yumrukla diğer yardımcı hakem arkadaşımızın burnu kanamaya başladı. Ambulansa gidiyoruz, almıyorlar. Bu arada sahaya bir sürü yabancı madde atılıyor. İşte o zaman sahanın ortasında durdum ve etrafıma bakıp, “Ben buraya nereden geldim. Keşke paşa paşa evimde otursaydım” diye düşündüm.

▼Peki, bu olaydan sonra hakemliği bırakmak aklınıza gelmedi mi?

▲Bende başladığı bir işi sonuna kadar götürme inadı var. Bir şeyi çok istiyorsanız ona ulaşabileceğinize inanıyorum. The Secret diye bir kitap okumuş ve çok etkilenmişim. Olumlu düşünürseniz olumlu, olumsuz düşünürseniz olumsuz olur gibi bir ana fikri var. Ben de “Madem ki hakemliğe başladım, pes etmemeliyim” diye düşündüm ve yoluma devam ettim. Benzer örnekler yaşadım ama şartlar ne olursa olsun, hep doğru gördüğümü uyguladım. Doğruyu yapınca Allah da size yardım ediyor. ▼**Maçlara çıkmadan önce bir uğurunuz var mı?** ▲Çok dua ederim. Maça çıkmadan önce ayrıca annemin, eşimin, ağabeyimin, ablamın

benim için dua etmesini isterim ve hepsinin maçtan önce sesini mutlaka duyarım. Bunların benim için en büyük uğur olduğuna inanırım.

▼Hakemlikte bundan sonraki hedefleriniz neler?

▲Her hakemin idealleri arasında Avrupa’da maç yönetmek mutlaka vardır. Benim de idealim Avrupa Şampiyonalarında, Dünya Kupası’nda Türkiye’yi temsil edebilmek. Şu anda Selçuk Dereli ve Cüneyt Çakır Hocalarımız bu yönde ilerliyor ve bize yol açıyor. İnşallah ben de onların arkasından yürüeyebilirim.

▼FIFA hakemi olabilmek için olmazsa olmaz şartlardan biri yabancı dil bilmek. Lisan konusunda hangi seviyedesiniz?

▲Eşim İngilizce öğretmeni. Evde sürekli İngilizce konuşmaya çalışıyor ve pratik yapıyoruz. Faydası oluyor tabii.

▼Futbolun dışındaki hayatınızda neler var?

▲Spor yapmaktan hiç vazgeçmiyorum. Boş zamanlarımda da antrenman yaparım. Yardımcı uzmanlığım badminton ve badminton oynamayı çok seviyorum. Üniversitede okuyan arkadaşlarımla oynuyorum. Kayseri’de okuduğum dönemde kayak yapıyordum ama riskli olduğu için 2-3 yıldır kaymıyorum. Arabayla gezmeyi, doğayla baş başa kalmayı seviyorum. Nostaljik yaşamayı severim. Malatya’nın tarihi ve doğal güzellikleriyle bilinen Battalgazi ilçesine gidip, oraları gezmek beni eskilere götürüyor. Aileme mutlaka zaman ayırmaya çalışıyorum. Eşimle dışarı çıkıp gezmeyi, sinemaya gitmeyi seviyorum.

Savaşın hakemleri

İstanbul'dan geçti

Irak yıllardır süren bir kanlı savaşın pençesinde. Patlayan bombaların ve toplu ölümlerin artık alışkanlık haline geldiği ülkede, insanların hayata sarılma yollarından birisi de futbol. Bir yanda kanlı savaş sürerken, diğer yandan ligler devam ediyor. Ve bu ligde maç yöneten hakemler daha önce 4 kez Trabzon'da gerçekleştirdikleri kamplarını bu kez İstanbul'a taşıdı. Türkiye'yi "futbolda söz sahibi ülkeler arasında" diye tanımlayan Iraklı hakemler, bu kampların ardından performanslarının da yükseldiğini söylüyor.

Türker Tozar

2005 yılından beri toplam dört kez Trabzon'da kamp yapan Iraklı hakemler, beşinci kamplarını bu kez İstanbul'da gerçekleştirdi. Toplam 22 hakem, Milli Takımlar Riva Tesisleri'nde bir hafta süreyle MHK EPAK eğitimcileri gözetiminde ders gördü ve antrenman yaptı. Irak Futbol Federasyonu'nun kamp için neden Türkiye'yi tercih ettiğini öğrenmek için sorularımızı yönelttiğimiz Hakem Komitesi Sekreteri Adil Kasap, bunu "Türkiye ile dinimiz ortak. Bu durum insanların birbirini yakın hissetmesini neden oluyor. Ayrıca burada iklim Irak'la karşılaştırıldığında çok serin. Şu anda Bağdat'ta 46 dereceye ulaşan sıcaklar var ve o koşullar içinde çalışmak mümkün değil. Türkiye'nin futbolda söz sahibi ülkeler arasında yer aldığını düşünüyorum. Hakemlerinin vizyonu geniş, Avrupa ölçüsünde" diyerek açıklıyor. Kasap, dört yıl önce Trabzon'da yapılan ilk kamptan sonra hakemlerin performansında ciddi artış gördüğünü, bunun üzerine kampların sürekli hale getirildiğini söylüyor. Türkiye'deki her kamptan sonra hakemlerin kendilerini geliştirme fırsatı bulunduğunu vurgulayan Hakem Komitesi

Sekreteri, 2008 yılında TFF Başkanı Hasan Doğan'ın vefat etmesi nedeniyle kamp yapamadıklarını söylüyor ve bu nedenle performanslarında düşüş yaşandığını belirtiyor. 2002 yılından beri kendi topraklarında hiçbir uluslararası maç oynayamayan Irak Milli Takımı, 7 yıl süren bu ayrılığa 10 Temmuz 2009 tarihinde Franso Hariri Stadyumu'nda Filistin'le oynadığı ve 3-0 kazandığı maçla son verdi. Bu maçtan üç gün sonra Bağdat'taki Al-Shaab Stadi'nda iki ülkenin takımları bir kez daha karşılaştı. Irak'ın 4-0 galip geldiği mücadeleyi tribünlerdeki 40 bin futbolsever izlerken, 20 bin kişi ise dışarıda kaldı. Maç böylesine anlamlı olunca, karşılaşmanın hakemi de ayrı bir önem kazanıyor şüphesiz. İşte o hakem Sabah Abid de İstanbul'da kamp yapan hakemler arasındaydı. Abid böyle bir maçı yönetme onurunun kendisine verilmesinden dolayı duyduğu mutluluğu ifade ederken, maça bu kadar yoğun ilgi olmasına şaşırmadığını da sözlerine ekliyor. 42 yaşındaki 6 çocuk babası olan Abid, 6 senedir FIFA kokartı taşıyor. Abid'le yaptığımız söyleşide Iraklı hakemlerin büyük bir kısmının yüksek tahsilli öğrenciler ve beden eğitimi

öğretmenleri olduğunu öğreniyoruz. Abid'e göre Iraklı hakemlerin en büyük sıkıntısı hem kendilerinin hem de ailelerinin can emniyeti. Ülkedeki savaş henüz tam anlamıyla bitmediği için, ciddi bir güvenlik endişeleri var. Lig maçlarında zaten takımlar arasındaki sıkı rekabetin üzerine bir de savaşın yarattığı tedirginlik eklenince ortamın gerilmesi kaçınılmaz oluyor. Merak ettiğimiz bir diğer husus da Irak'taki medyanın hakemler üzerinde yarattığı baskı. Türkiye'deki ortamı bildiğimizden bunun Irak'ta da aynı yoğunlukta yaşanıp yaşanmadığını merak ediyoruz. Abid, "Her hakem hata yapar ama kaybeden her zaman hakeme kusur bulur. Tartışmalı bir karar verildiğinde, bütün stadyumda bir uğultu kopar. Hakem bu gürültüyü duymamalı, yoksa hata yapmaya başlar" diye konuşuyor. Abid'e göre, Irak'ta 35 senedir devam eden diktatörlüğün 2003 yılında sona ermesi ülkede günlük hayatı kökten değiştirdiği gibi hakemlerin işini de zorlaştırmış. Abid, eskiden televizyonun her şeyi göstermediğini, var olan 5-6 gazetenin de her şeyi yazmadığını söylüyor. Oysa şimdi hakemlerin bütün yönettikleri maçların ve verdikleri

Luay Subhi

Sabah Abid

kararların gözler önünde olduğunu, sayıları yüze ulaşan gazetelerin de hakemleri kritik ettiğini belirtiyor. Geçtiğimiz sezon, Erbil ile Necef takımları arasında oynanan Irak Premier Ligi maçını yöneten 44 yaşındaki FIFA kokartlı hakem Ala Abdul da Türkiye'de kamp yapmaktan son derece memnun; "Türkiye her zaman bizi kucaklıyor. İnsanlar konuksever ve biz de onları kardeş gibi görüyoruz. Türk futbolunun başarılarıyla seviniyor ve onları takdir ediyoruz" diyor.

Asya Futbol Konfederasyonu'nun merkezinin bulunduğu Malezya'da birçok kez hakem kamplarının yapıldığını ama buna katılmadıklarını ifade eden Abdul, "Türkiye'de gördüğümüz dersler çok farklı ve daha faydalı. Orada geçireceğimiz 10 gün, buradaki 1 gün kadar bile yarar sağlamıyor. Eğitimcilerimize teşekkür ediyoruz" diye konuşuyor. Hakemlikte son senesini yaşayan Abdul, toplam 83 uluslararası maç yönetmiş, 2'si kız toplam 4 çocuğu var. Abdul'a hakemlikten ne kadar kazandığını soruyor ve şu cevabı alıyor: "Kimse bu işi para için yapmaz, sadece sevdiği için yapar. Ücret de olmasa bizler bu işi yine yaparız.

Yaşar Filiz

Maç başına 100 dolar para alıyoruz. Deplasmana gittiğimizde otel ve otobüs paramız karşılanıyor." 38 yaşındaki FIFA kokartlı yardımcı hakem Luay Subhi için ise "Irak hakemliğinin gururu" desek yanlış olmaz. Düzenli olarak FIFA maçlarında görevlendirilen Subhi, 2009 Pekin Olimpiyatları'nda da bayrak sallamış. İngilizcesi üst düzeyde. Şimdi de ismi 2010 Dünya Kupası finallerinde maç yönetmeye aday hakemler arasında açıklanmış. Beden eğitimi öğretmeni olan Subhi, şimdi heyecanla 1 Ocak 2010'da açıklanacak son listede adının açıklanmasını bekliyor. 2003 yılından beri FIFA hakemi

olan Subhi, Pekin Olimpiyatları'nda 8'in üzerinde bir ortalama tutturmuş. Kendisine göre bir hakem için en büyük sıkıntı diğer hakemlerin kıskançlığı. Hakem olmanın en güzel yanı ise tanınmış birisi olmak. Iraklı hakemler, Riva'daki kamp çalışmalarını MHK EPAK Eğitimcisi Yaşar Filiz'in gözetiminde yaptı. Biz de bu sayede hem Filiz'i daha yakından tanıma fırsatı bulduk

hem de kendisiyle Iraklı hakemlerin performansını konuştuk. Asker kökenli hakemlerimizden olan Filiz, Türk Silahlı Kuvvetleri mensuplarının bu mesleği yapması yasalandıktan sonra 17 yıllık kariyerine 2001 yılında nokta koymak zorunda kalmış. Hasan Doğan döneminde EPAK eğitimcisi ve il hakem kurulu üyesi olan Yaşar Filiz, hâlihazırda klasman hakemlerinin eğitimiyle uğraşüyor; bir süre gözlemcilik de yapmış. Filiz, Iraklı hakemlerle çalışmanın kendisi için büyük bir farklılık olduğunu

söylese de işini kolaylaştıran birçok faktör olmuş. "Irak halkının bizimle özdeş olması, yaşantılarımızın ve ortak kültürel değerlerimizin oluşu bizim için kolaylaştırıcı bir etken oldu" diyor. Silivri'de sezon öncesinde klasman hakemlerine verilen seminer ve UEFA eğitim programının aynısını Iraklı hakemlere de uyguladıklarını vurgulayan Filiz'e, bu çalışmasında diğer eğitimci Ali Akdemir ve kondisyoner Serkan Bilici de eşlik etmiş. Hakemler, güne sabah 07.00'de yapılan beden eğitimi antrenmanlarıyla başlayıp, kahvaltı sonrası uygulamalı dersler görmüş. UEFA tarafından gönderilen CD'lerle oyun kuralları üzerine tartışmalar yapılmış ve doğru olanı bulmak üzere adımlar atılmış. Bir eğitimci gözüyle Iraklı hakemlerin performansını değerlendiren Filiz, UEFA eğitim metoduna göre biraz eksikleri olduğunu söylüyor: "Hakemler Asya Kıtası'nın üst seviye hakemleri. Aralarından 7'si FIFA, 9'u FIFA yardımcı ve 3'ü FIFA futsal hakemi. Oyun kuralları bakımından bilgi eksiklikleri yok ancak Avrupa'da oynanan hızlı ve teknik açıdan üst seviyedeki futbol, Iraklı hakem arkadaşlarımızı bazı kararlarda zor durumda bırakıyor. Asya'da futbolun daha yavaş oynanması onların işini kolaylaştırıyor. Eğer hızlı pozisyonları süzebilirlerse, kendi bölgelerinde çok daha iyi olurlar."

Kiralık yıldızlar

Kiralık oyuncu mutlaka kötü oyuncu demek değil. Aksine kiralık oyuncuların motivasyonu zaman zaman bonservisiyle alınan bir oyuncudan çok daha yüksek olabiliyor. Ya da bir takım, bonservisini asla karşılayamayacağı bir oyuncuyu, bir ya da iki sezon da olsa kadrosunda tutarak daha üst hedeflere ulaşabiliyor. Bu başarı, çoğu kez kiralık gelen oyuncunun maliyetinin çok fazlasını kulübe gelir olarak kaydedebiliyor. İyi seçilmiş bir kiralık oyuncu, en az yapılmış iyi bir transfer kadar faydalı olabilir. Bu yazıda sezonun en sıcak kiralık oyuncularından bir derleme yaptık.

Dağhan *Irak*

Endüstri futbolu, bütün takımların eşit şartlarda mücadele ettiği koşullar yerine, “büyük balık, küçük balığı yer” felsefesini futbola getirdi. Maddi anlamda imkânları daha fazla olan ekipler, bazen aslında kadrolarında hiç düşünmedikleri oyuncuları geleceğe yatırım için ya da başka bir kulüp kapmasın diye kendilerine bağlayabiliyor. Özellikle İngiltere Premier Lig’deki takımların kadrolarını, o takımların taraftarlarının bile tamamen bilmesi çok zor. Altmışa yakın üst düzey oyuncu, bir gün on bire girmenin hayalini kuruyor. Bunların bir kısmı tabii ki bunu başaramıyor ve alt liglere doğru itirfa kaybediyor. Bir de arada kalanlar var, yani gelecekte kadroya girme ihtimali olanlar. İşte bunlar, genelde kulübede beklemek yerine maç tecrübelerinin artması için kiralık veriliyor. Kiralık giden oyuncu illa ki kötü oyuncu demek değil. Aksine kiralık oyuncuların motivasyonu zaman zaman bonservisiyle alınan bir oyuncudan çok daha yüksek olabiliyor. Ya da bir takım, bonservisini asla karşılayamayacağı bir oyuncuyu, bir ya da iki sezon da olsa kadrosunda tutarak daha üst hedeflere ulaşabiliyor. Bu başarı, çoğu kez kiralık gelen oyuncunun maliyetinin çok fazlasını kulübe gelir olarak kaydedebiliyor. İyi seçilmiş bir kiralık oyuncu, en az yapılmış iyi bir transfer kadar faydalı olabilir. İşte bu yılın en “sıcak” kiralıkları...

Danny Drinkwater (Huddersfield Town)

İngiltere 19 Yaş Altı Takımı’nın en önemli orta saha oyuncularından, Manchester doğumlu ve United altyapısından yetişme. 1990 doğumlu oyuncu, geçen yıl 18 Yaş Altı Ligi’de mücadele ederken parladı ve hemen yedek takıma alındı. Hatta bir Premier Lig maçında A takım kadrosuna bile girdi. Bu yaz İngiltere Millî Takımı’yla U19 Avrupa Şampiyonası’nda gösterdiği performans, United yöneticilerinin de dikkatini çekti. Bu sezon A takım tecrübesini yaşaması için Huddersfield Town’a kiralık verildi. İngiltere’nin üçüncü kumesi olan League One’da şu ana kadar 2 maça çıkan Drinkwater, şimdiden gollerine başladı. İlerleyen dönemde onu Kırmızı Şeytanların kadrosunda görürsek şaşırmayalım.

Michael Mancienne (Wolverhampton Wanderers)

Chelsea, İngiltere’nin hem parasal hem de kadro açısından en zengin kulüplerinden biri. Durum böyle olunca mavili kulübün kiralık verdiği

oyuncuların da kalitesinin yüksek olması son derece doğal. 1988 doğumlu Michael Mancienne, bunun en rafine örneklerinden biri. Seyşel kökenli bir ailenin çocuğu olan Mancienne, U16’dan itibaren İngiltere’nin bütün altyapı millî takımlarında forma giydi. Chelsea’nin altyapısından yetişen oyuncu, ilk kez 2006’da Queens Park Rangers’a 2 yıllığına kiralık verildi. Geçen yıl Wolves ile Championship’te zafer yaşayan oyuncu, bu sezon yine aynı kulübe gönderildi. Mancienne için bu sezon çok önemli, çünkü artık Premier Lig’de oynayacak ve Chelsea’ye kalıcı olarak dönüp dönmeyeceğini büyük oranda bu yılki performansı gösterecek.

Pedro Botelho (Celta Vigo)

Arsenal’in 2007 yılında Brezilya’nın Figueirense takımından transfer ettiği Pedro Botelho, İngiltere’de 17 yaşından önce profesyonel olamadığı için zorunlu olarak kiralık verilenlerden. 1.88’lik sol bek, Avrupa’daki ilk yıllarını İspanya’da Salamanca’da geçirdi. İlk sezonda hemen hemen tüm maçlarda forma giyen oyuncu, ikinci sezonda teknik ekiple anlaşmazlık yaşayınca gelişimi sekteye uğradı. 19 yaşındaki Brezilyalı, bu sezon yine İspanya’da Celta Vigo için ter dökecek.

Jo (Everton)

Son dönemde transfer çılgınlığının başını çeken kulüplerden Manchester City, CSKA Moskova’ya UEFA Kupası’nı getiren Brezilyalılardan Jo’yu 2008 yılında kadrosuna katmıştı. City’de dikiş tuturmakta çok zorlanan 22 yaşındaki oyuncu, Merseyside’a gönderildi ve Everton formasını giymeye başladı. Mavi-beyazlı ekipte çok daha fazla oynama şansı bulan ve 12 maça 5 gol kaydeden Brezilyalı, kendi isteği üzerine bu sezon da bu ekipte kiralık

oynuyor. Zaman zaman golcülük yetenekleri sorgulansa da Jo, Olimpiyat bronz madalya maçında attığı iki golle Brezilya’nın Pekin’den boş dönmemesini sağlamıştı. Bundan iki yıl önce ilk A millî maçını Türkiye’ye karşı oynayan golcü, eğer bu yıl Everton’u yukarı taşıyabilirse Seleçao’nun kapıları ona tekrar açılabilir.

Nikolay Mihaylov (FC Twente)

Bazı yeteneklerin babadan oğula ne kadar geçtiği tartışmalı olsa da futbol sevgisinin genelde aileden geldiğini kabul etmek gerekir. Eğer siz dünyayı tanımaya başlarken babanız Dünya Kupası’nda kaledeyse, siz de küçücük ellerinize eldiveni geçiririrsiniz.

Bulgaristan’ın altın dönemlerinin kalecisi Borislav Mihaylov’un oğlu Nikolay’ın hikâyesi de bu. Tıpkı babası gibi Levski Sofya’dan yetişen Nikolay, İngiltere’nin yolunu babasından çok daha erken buldu ve 2007 yılında Liverpool saflarına katıldı. Aynı yıl Twente’ye kiralık verilen kaleci, burada Pauuwe’yle rekabete girdi. Son yıllarda Steve McClaren yönetiminde yıldızı iyice parlayan Hollanda ekibinde eldiveni yavaş yavaş devralan Mihaylov, Bulgaristan Millî Takımı’na da adım attı. Bu sezon onun için de en kritik sezon. Artık eskisinden çok daha tecrübeli ve üst düzey sayılabilecek bir ekibin kalesinde. Premier Lig’e ya da başka bir büyük lige dönüp dönemeyeceğini bu yıl belirleyebilir.

Slobodan Rajković (FC Twente)

Sırbistan son dönemde altyapısıyla ve yetiştirdiği fiziklî oyuncularla dikkat çeken bir ülke. Rajković de şüphesiz bunun bir istisnası değil. 1.91’lik defans oyuncusu OFK Belgrad’dan Chelsea’ye 2007 yılında geldi, ancak hemen PSV’nin yolunu tuttu. Burada istediği kadar oynama fırsatı bulamayan dev defans oyuncusu, geçtiğimiz sezon yine Hollanda’da, bu kez Twente’de oynamaya başladı. McClaren’ın ekibinde rüşünü ispat etmeye başlayan oyuncu,

millî takımda da kendine yer buldu. Ancak Rajković hakkında belli başlı soru işaretleri olduğunu da söylemek gerekiyor. Bir millî maçta hakeme tükürdüğü için bir yıl uluslararası maçlardan men edilen Rajković’in davranış sorunlarını çözmemesi hâlinde kariyerini yukarı taşıması zor. Bu sorunlar çözüldüğü takdirde ise Rajković 2010 Dünya Kupası’nda yıldızı parlayacak oyunculardan biri olabilir.

Andrea Ranocchia (Bari)

Genoa’nın sözleşmeli oyuncusu olan 1988 doğumlu Ranocchia, İtalya’da basamakları hızlı ve istikrarlı şekilde tırmanıyor. Arezzo’da yetiştikten sonra Cenova ekibine gelen Ranocchia, bu sırada İtalya U20 ve Ümit Millî Takımlarında da kendine yer bulmaya başladı. İtalya’nın Pekin’e giden Olimpiyat takımında yer alan en genç isim olan yetenekli stoper, Bari’ye kiralık gittiği ilk sezonda Serie B şampiyonluğu da yaşadı. Bu sezon yine Bari’de kiralık oynayacak olan Ranocchia, hiçbir resmi maçta formasını giymediği Genoa’yı pas geçerek daha büyük takımlarda da karşımıza çıkabilir.

Francesco Bolzoni (Frosinone)

İnter altyapısından yetişen Bolzoni, İtalya’nın tüm altyapı millî takımlarında oynamayı başaran isimlerden. Bu yıl Diego Milito-Thiago Motta transferleri sırasında Genoa’ya giden Bolzoni, bu ekip tarafından Frosinone’ye kiralandı. Ümit Millî Takım patronu Casiraghi’nin giderek daha çok şans tanıdığı orta saha oyuncusu, bu sezon aradığı maç tecrübesine kavuşacak gibi gözüküyor.

Parfait Mandanda (Beauvais)

Fransa şampiyonu Bordeaux’nun kalecisi Parfait Mandanda, enteresan hikâyeye sahip oyunculardan. Parfait’nin tüm kardeşleri kendisi gibi file bekçisi. Ağabeyi ise Fransa’nın en iyi genç kalecilerinden Marsilyalı Steve Mandanda. Ancak Fransa kalesini koruyan Steve’in aksine, Parfait ailesinin geldiği Demokratik Kongo’yu (Zaire) tercih etti. İki kardeş, Parfait’nin ilk millî maçında karşı karşıya da geldi. Ancak Mandanda kardeşleri buluşturan Fransa-Demokratik Kongo maçında, Steve ilk yarıda Fransa’da, Parfait ise ikinci yarıda Demokratik Kongo’da bir devre oynayınca sahada bir arada hiç bulunmadılar. Fakat böyle giderse Parfait ile Steve ilerleyen yıllarda bırakalım Fransa Ligi’ni, Şampiyonlar Ligi’nde bile karşı karşıya gelebilir.

Frédéric Piquionne (Portsmouth)

Yeni Kalendonya doğumlu Fransız Piquionne, bu bölümde incelediğimiz oyunculardan en tecrübelisi. Lyon’un 30 yaşındaki oyuncusu, Saint Etienne’de geçirdiği yıllarda Fransa Millî Takımı’nın kapısına kadar gelmiş, Monaco’nun düşüşte olduğu yıllarda bu kulüpte bulunduktan sonra St.Etienne’in ezeli rakibi Lyon kadrosuna dâhil olmuştu. Piquionne’un Lyon’da geçirdiği sezon da tıpkı Monaco’da olduğu gibi kulübün düşüşe geçtiği döneme denk geldi. Ancak bu yıl talih ona Premier Lig’in kapısını açtı ve Portsmouth’a kiralık gitti. Eğer bu yılki performansı beğenilirse bonservisinin alınması da söz konusu. Bu bakımdan 2009-10, Frédéric Piquionne için de kader sezonu olabilir.

İbrahim Kaş (Beşiktaş)

Geçtiğimiz sezon Beşiktaş’tan ayrılarak İspanyol Getafe’nin yolunu tutan millî takımımızın genç defans oyuncusu İbrahim Kaş, sürpriz bir şekilde İnönü Stadı’na bu kez kiralık olarak geri döndü. Gökhan Zan’ın Galatasaray’a transferi ve Zapotocny’nin yabancı sınırına takılmasıyla savunmada sayısal olarak sıkıntı yaşamaya başlayan Beşiktaş için de millî takım için de faydalı olabilecek bir hamle.

Joe Hart (Birmingham City)

Bu sezon Premier Lig’e dönen Birmingham da Manchester City’nin cömertliğinden yararlananlardan. Mavi-beyazlılar, İngiltere Ümit Millî Takımı’nda defalarca kaleyi koruyan ve A millî takım adayları arasında yer alan Joe Hart’ı kiraladı. Daha önce Tranmere ve Blackpool’a kiralanan Hart, bu kez en üst ligde forma şansı bulacak. Kaleci sıkıntısı yaşayan İngiltere için iyi bir alternatif olabilir.

Franco Di Santo (Blackburn Rovers)

Chelsea’nin Arjantinli genç yeteneği Franco Di Santo, bu sezon Blackburn Rovers’ta forma giyecek. Londra ekibindeki pahalı yıldızların gölgesinde kalan ve bu nedenle çok az maçta forma giyebilen Di Santo, bu sezon daha mütevazı olan Blackburn’de kendini gösterebilir. Arjantinli oyuncuların İngiltere’ye uyum sürecinin biraz sancılı olduğu da düşünüldüğünde hem kendisi hem de

Chelsea için faydalı bir kiralama operasyonu sayılabilir.

Aliaksandr Hleb (Stuttgart)

Barcelona ilginç bir kulüp. Bu kulüpte yıllarını geçirenler kadar şöyle bir görünup kaybolanlar da bir hayli fazla. Arsenal’den bu kulübe katılan iki oyuncudan Thierry Henry, Barça’ya giderek alışıırken, Belarus’un yıldızı Hleb, istediği kadar şans bulamadı. Bu sezon Eto’o-Ibrahimovic takasında Inter’e kiralınması beklenen Hleb, bu kulüp yerine Stuttgart’ı tercih etti. Alman ekibinin büyük yıldızlar yerine dengeli kadrolarla başarıyı yakaladığı düşünüldüğünde tencere kapağını bulmuş gibi.

Marcelo Zalayeta (Bologna)

Futbol sahnesinde eski günlerini arayan Uruguay’ın Avrupa’da kendini kanıtlayan isimlerinden Zalayeta da bu sezon kiralıklar piyasasında yer alanlardan. Daha önce Juventus’tayken biri İspanya’ya olmak üzere üç kez kiralık giden Zalayeta, bu kez iki sezondur oynadığı Napoli’den Bologna’ya gidiyor. Eski günlerini arayan Bologna için şüphesiz iyi transfer ama Uruguaylı için sonun başlangıcı mı, yoksa yeniden doğuş mu olacağını zaman gösterecek.

Ever Banega (Everton)

Arjantin Ümit Millî Takımı’nın kaptanı Ever Banega, son yıllarda büyük takımların iştahını kabartan oyunculardan. 2008 yılında Valencia ile La Liga’ya adım atan orta saha oyuncusu, geçtiğimiz sezonu Atletico Madrid’de geçirmişti. Bu sezon ise 1988 doğumlu yeteneğin İngiltere’de top koşturması bekleniyor. Ancak Banega’nın Everton’a kiralık olarak gitmesi henüz kesinleşmiş değil. Zira bu yazının yazıldığı tarihte Arjantinli oyuncu İngiltere’den çalışma izni bekliyordu. Lige kâbus gibi giren Everton için önemli bir katkı olacağı kesin.

Avrupa’da bu yıl kiralık oynayacak isimler arasında dikkat çeken oyuncular bunlar. Tabii ki bu sayıların dışında farklı isimler de ön plana çıkabilir. Zira özellikle genç yaştaki yeteneklerin ne zaman patlama yapacağını kestirmek güç. Üstelik kiralık giden oyuncuların yeni kulüpleriyle uyum sağlayıp sağlamayacağı da çok önemli. Geçtiğimiz yıl Yoann Gourcuff ve Matt Derbyshire gibi oyuncular kiralık gittikleri takımları şampiyonluğa taşıyıp o kulüplerde kalıcı oldular. Kimileri ise gerisin geriye asıl takımlarına döndü. Tüm transferler gibi kiralıkların başarısı da zaman, uyum ve biraz da şans meselesi. Bakalım bizim kiralıklar listemizden kimler bu sezon parmak ısıracak?

Beklenen golcü

Muhammet Demir

Genç Milli Takımlarda 29 maçta 24 gol attı ve henüz 16 yaşında Chelsea'den transfer teklifi aldı. 2.5 sezondur Bursaspor'un A takımıyla idmanlara çıkmasına rağmen yaşadığı sakatlık problemleri nedeniyle oynama fırsatı bulamadı. Lider özellikleri, sürati, hırsı ve özellikle gol vuruşlarındaki ustalığıyla hem Bursaspor camiası hem de Genç Milli Takımlardaki antrenörleri ondan çok şey bekliyor. Bu beklentilerin sorumluluğunu taşıyarak, "Bu sezon benim sezonum olacak" diyor.

Mazlum **Uluç**

Araklı'da doğdum, Karadeniz Ereğli'de büyüdüm. 5 erkek kardeşiz. Ben ailenin ortanca çocuğuyum. Ağabeylerim iyi futbol oynar ama futbolcu olmadılar. İkiz kardeşlerim ise Bursaspor'un altyapısında oynuyor.

Okul takımında oynarken Kdz. Ereğli Belediyespor beni beğendi ve transfer etti. Türkiye Şampiyonası'nda iyi performans gösterdim ve Bursaspor'a transfer oldum. O sırada 12 yaşındaydım.

▼Futbol gündemine 1 yıl önce "16 yaşında Chelsea'ye transfer olacak" haberleriyle oturan Muhammet Demir'i daha yakından tanıyabilir miyiz? ▲1992 yılında Araklı'da doğdum. Ailem, babamın işi gereği ben 5 yaşındayken Karadeniz Ereğli'ye yerleşti. 5 erkek kardeşiz. Ben ailenin ortanca çocuğuyum.

Bursaspor'da yaşımın küçüklüğü ve yabancılık çekmem nedeniyle 1 ay dayanabildim. Sonra bir otobüse atlayıp Ereğli'ye kaçtım. Hocalarım ve babam beni güçlükle ikna etti. Döndükten sonra giderek Bursa'ya alıştım. Ailem de 2 sene önce Bursa'ya yerleşti.

İdolüm Fatih Tekke. Bana göre dünyanın en iyi futbolcularından birisi. Onun maç görüntülerini sürekli izliyorum. Liderliği, topla rahatlığı, soğukkanlılığı, gol vuruşlarındaki becerisi, oyunu yönlendirme yeteneği ve kafa vuruşlarıyla bence 1 numara.

Bursa'da hem camianın hem de medyanın umut bağladığı bir oyuncuyum. Henüz 17 yaşındayım ama sokağa çıktığımda herkes beni tanıyor. Beni hep bir beklenti içinde seviyorlar. Bu sorumluluk ve inançla, "Bu sezon benim sezonum olacak" diyorum.

İlk olarak U15 Takımı kampına katıldım. Hollanda ile oynayacaktık. İlk on birde yoktum ama Engin Bekdemir o gün hastalanınca ben oynadım. İki Hollanda maçında birer gol atınca Ferhat Südoğan Hocamız beni kaptan yaptı.

Manchester United'a giden Macheda'ya karşı iki maç oynadım. İtalya'yı 3-0 yenerken 2 gol atmıştım. O maçtaki Macheda'yı Manchester United'da gördüğümde gözlerime inanmadım. Bir ona bakıyorum, bir kendime bakıyorum ve üzülüyorum.

Kaptanlık sorumluluk ve güven ister. Milli Takımlarda her zaman elimden gelenin en fazlasını yapmaya çalıştım. Gerektiğinde gidip topu çizgiden çıkarmalısınız ki, arkadaşlarınız da sizi görerek daha fazla hırsılsınız.

Genç oyuncular fiziksel açıdan yeterli değil. Çünkü kulüp takımlarında oynamalarından vazgeçip, antrenman bile yapamıyorlar. Altyapıdaki antrenman sadece 5'e 2 ve çift kale maç. Türkiye'deki genç oyuncuların ağırlık çalışmasından haberi yok.

Bursaspor'un forvet hattında 6 oyuncu var. Rekabet gerçekten de çok yoğun yaşanıyor. Ben gelecek şans bekleyeceğim. Stres yapmadan beklemek ve o gün verilecek şans iyi değerlendirmek lazım. Bu sezon ligdeki hedefim 4-5 gol atmak.

İstanbul hedefim yok. İngiltere'ye gideceksem direkt Bursaspor'dan gideyim. Bu benim için çok daha büyük bir mutluluk olur. Bir yandan genç yaşta İstanbul'a giden oyuncuların durumunu da görüyorum. Avrupa'da her şeyin daha farklı olacağını düşünüyorum.

Ağabeylerim iyi futbol oynar ama futbolcu olmadılar. İkiz kardeşlerim ise Bursaspor'un altyapısında oynuyor.

▼Futbola nasıl başladın?

▲Malûm Karadenizliler futbola meraklıdır. Ben de küçük yaştan beri futbol oynuyordum. Sonra Ereğli takımında oynamaya başladım. Kdz. Ereğli Belediyespor beni beğendi ve transfer etti.

▼Futbolcu olurken hedeflerin nelerdi?

▲Başlangıçta hiçbir hedefim yoktu. Sadece çok sevdiğim bir oyunu oynuyordum. Sonra Ereğli Belediyespor'a transfer olunca kafamda hedefler belirmeye başladı. Hep daha iyi noktalara gelmek istedim. O zamanki düşüncem, aileme daha iyi bir hayat sağlamak. Bursaspor'a geldikten sonra ise futbol dünyasını görüp öğreniyorsunuz ve o zaman yeni hedefleriniz de oluyor tabii ki.

▼Üzerinde emeği olan teknik adamlar kimlerdi?

▲Ereğli Belediyespor'da Bayram Altıntaş'ın üzerimdeki emeği anlatılamaz. Bursaspor'a beni zorla götürmüştü. Ondan sonra Bursaspor'daki altyapı hocalarım Yılmaz Burul ve Tahsin Tam'ın emekleri de çok farklıdır.

Fatih Tekke hayranıyım

▼Futbol idollerin var mıydı?

▲Fatih Tekke bana göre Türkiye'nin değil dünyanın en iyi futbolcularından birisi. Onun maç görüntülerini sürekli izliyorum. En başta liderliğini çok beğeniyorum. Maç içindeki hırsı, arkadaşlarını ateşlemesi bambaşka bir şey. Topla rahatlığı, soğukkanlılığı, gol vuruşlarındaki becerisi, bir santrfor olmasına rağmen oyunu yönlendirme yeteneğine de sahip olması, takımını organize etmesi ve kafa vuruşlarıyla bence Fatih Tekke 1 numara.

▼Halen öğrencisin değil mi?

▲Evet, zor oluyor ama liseye devam ediyorum. Sürekli kampa ve maçlardayım. Bu nedenle açıkçası zorlanıyorum.

▼Bursaspor'a transferin nasıl gerçekleşti?

▲Kdz. Ereğli Belediyespor'la Türkiye Şampiyonası için Ankara'ya gitmiştik. Orada takım olarak büyük bir başarı gösterdik ve şampiyon olduk. Bunun üzerine birkaç kulüp beni istedi. Ama Kdz. Ereğli Belediyespor'un eski Bursasporlu Sedat 3'le bir bağlantısı vardı ve hocam Bayram Altıntaş beni Bursaspor'a vermek istedi. Bunun üzerine Bursa'ya gittim. O sırada 12 yaşındaydım. Antrenmanlara çıkmaya başladım ama takımın en küçüğüydüm ve yabancıydım. O yaşlarda herkes size iyi de davranmıyor açıkçası. Artık dayanamayacak noktaya geldim ve 1 ay sonra bavullarımı toplayıp Ereğli'ye kaçtım. Bursaspor'daki hocalarım Ereğli'yi arayıp beni soruyordu. Ailem de futbol geleceğim açısından Bursaspor'da devam etmemi istiyordu. Ama ben geri dönmemekte kesin kararlıydım. Sonunda babam, "Git orada okuluna devam et. Eğer futbol oynamak istemezsen, okulu bitirip dönebilirsin" diyerek beni ikna etti. Sonunda babam haklı çıktı. Bursa'ya döndükten sonra bayrama gitmeye başladım. Ailem de 2 sene önce Bursa'ya benim yanıma geldi.

▼İki kardeşinin Bursaspor'un altyapısına girişi nasıl oldu?

▲İkisi de yetenekli. Bursaspor'un pilot takım Merinosspor'dalar ve forvet bölgesinde oynuyorlar. Ama bu noktaya benim gibi çok zor şartlarda gelmedikleri için kendilerini fazla

sıkıyorlar.

▼**Bursaspor oyuncusu olmak futboluna neler kattı?**

▲İlk sezonumu hatırlıyorum da gerçekten çok kötü oynamıştım. Benden bir üst kategori olan 12-14'te Eren Albayrak'larla oynuyordum. O kadar kötü performans gösteriyordum ki, takım arkadaşlarım bana bu kadar şans verilmesine şaşıyordu. Ama Yılmaz Burul Hocam bana çok güveniyor ve şans vermeyi sürdürüyordu. Ertesi sezon öyle bir gelişme gösterdim ki kaptan oldum. Yoğun çalışma temposunda kuvvetim arttıkça yeteneklerimi gösterme fırsatı da bulmuştum.

▼**A Takıma yükselme sürecinde neler yaşadın?**

▲2. 5 senedir A takımla antrenmanlara çıkıyorum. Ama bu sürede hep sakattım ve bir türlü oynama fırsatı bulamadım. Geçtiğimiz sezon sadece Antalyaspor maçında oynayabildim.

▼**Ertuğrul Sağlam da Ereğlili ve**

futbolculuğu döneminde o da bir golcüydü. Onunla bu yönden ortak noktalarının bulunması senin için bir avantaj mı?

▲Avantaj elbette. Bana Ereğli'ye gidip gitmediğimi soruyor. Ben Ereğli'ye gittiğimde onu arayıp, “Gelmiyor musunuz hocam?” diye soruyorum. Aramızdaki diyalog çok iyi. Eski bir golcü olması da benim için avantajlı bir durum. Antrenmanlarda yanına çağırıp vuruşları gösteriyor, vücudumu nasıl yatırmam gerektiğini anlatıyor, golcünün nasıl hareket etmesi gerektiği konusunda bilgiler veriyor. Bu arada şunu da belirtmek isterim, Ertuğrul Hoca oyuncusuyla mesafesini korumayı çok iyi bilen bir teknik adam.

▼**Genç Milli Takımlarda 29 maçta 24 gol atmış bir oyuncusun. Bir santrfor olarak ne gibi avantajlara sahip olduğunu düşünüyorsun? Antrenörlerin senin futbolculuğunu nasıl tarif ediyor?**

▲Süratim ve kuvvetim iyi. Sonuçta ben A takım antrenmanlarında

Ömer Erdoğan'a karşı oynayabiliyorum. İki ayağımı da kullanabiliyorum. Kafa toplarında başarılı sayılırım. Mesela Rusya'ya iki maçta 5 gol atmıştım ve ikisi kafayla idi.

▼**Eksik yönlerin neler? Bunları tespit etmek için bir çalışman var mı?**

▲Uzun zamandır sakatlık nedeniyle oynamamanın getirdiği bir tutukluk var üzerimde. İki sene üzerine bu sezon başında Avusturya kampında maçlarla yeniden buluştum. Maç eksikliğim nedeniyle sahada daha önce yaptığım şeyleri yapamıyorum ve moralim bozuluyor. Psikolojik olarak çok etkileniyorum ve kafama takıyorum. Hocam da bunları yapmamamı, rahat olmamı istiyor.

15 yaşında, A takım idmanı ağır geldi

▼**Peki, bu sakatlıklar nereden kaynaklanıyor?**

▲A takıma çıktığımda 15 yaşındaydım. O yaşta olmama rağmen A takımın yaptığı antrenmanların aynısını bana da uyguladılar, ağır geldi ve sakatlandım. Hem kasığımdan hem de dizimden sakatlık geçirdim. Tam iyileştim deyip yeniden antrenmana çıktığımda başka bir yerim sakatlandı. Bu süreçte vücudum güçsüz kaldı ve sakatlıklarım tekrarladı.

▼**Fiziksel açıdan şimdi ne durumdasın?**

▲İki sezondur ilk defa sezon başı kampı geçirdim ve herhangi bir problem yaşamadım. Kendime de çok iyi bakıyorum. Bu sezonun benim sezonum olacağını düşünüyorum.

▼**Bursa'da güçlü bir yerel basın var. Seninle ilgili nasıl yayınlar yapıyor?**

▲Beni çok seviyorlar. Hem camianın hem de yerel basının umut bağladığı bir oyuncuyum. Henüz 17 yaşındayım ama sokağa çıktığımda herkes beni tanıyor.

Üstelik henüz doğru dürüst bir maç bile oynamadım. Ama insanlar beni gördüğünde “Senden çok şey bekliyoruz” diyor. Mesela geçtiğimiz sezon Gaziantepspor maçının kadrosuna alınmıştım, bütün tribünler maç öncesi bana büyük bir sevgi gösterisinde bulunmuştu. O andaki duyguyu anlatabilmem mümkün değil.

Beni hep bir beklenti içinde seviyorlar, ben de bu beklentileri bu sezon mutlaka karşılamak amacındayım. Bu sorumluluk ve inançla, “Bu sezon benim sezonum olacak” diyorum zaten.

▼**Chelsea ve West Ham'ın transfer tekliflerine gelelim. Seni nerede izlediler ve transfer teklifinde bulundular?**

▲Genç Milli Takımlardaki maçlarımı izlemişler. Üç gol attığım Rusya maçından sonra teklifleri geldi. Benim sakatlığımı bile benden iyi biliyorlardı. Çünkü uzun süredir izliyorlarmış.

Chelsea'ye gitmeme kulübüm izin vermedi

▼**Peki, İngiltere'ye transferin neden gerçekleşmedi?**

▲Bonservisim için bir ücret teklif ettiler ama kulüp başkanımız “Henüz erken” deyince bu transfer gerçekleşmedi. Tek sebep kulübün beni vermek istememesiydi.

▼**Genç Milli Takımlar için seni**

keşfeden kimdi?

▲İlk olarak U15 Takımı kampına katıldım. Hocamız Ferhat Südoğan'dı. Fethiye'de kampa girmiştik ve Hollanda ile oynayacaktık. Ben ilk on birde yoktum ama şimdi Porto'ya transfer olan Engin Bekdemir o gün hastalanınca ben oynadım. İki Hollanda maçında birer gol atınca hocamız beni kaptan yaptı.

▼**Bugüne kadar olan kariyerine baktığınızda Bursaspor'daki değil, Genç Milli Takımlardaki performansınla ön plana çıkan bir oyuncu olduğunuzu görüyoruz. Ay-yıldızlı formayı giymek sana neler kazandırdı?**

▲Bir kere bu formayı giymek bir özgüven oluşturuyor. Ayrıca burası bir vitrin. Milli Takımlara gelen oyuncuya kulübün bakışı da farklı oluyor. İki Avrupa Şampiyonası oynadım, Ekim ayında da bir Dünya Şampiyonası oynayacağım. 17 yaşında böyle bir tecrübeye sahip olmak küçümsenecek bir şey değil.

Macheda'ya bakıp üzülüyorum

▼**Bir yandan da rakip takımlardaki oyuncularını görüp, “Benim onlardan bir eksikim yok” gibi bir özgüven de kazanılıyor mu Genç Milli Takımlarda?**

▲Bakın bu konuda bir örnek vereyim. Manchester United'a giden 1991 doğumlu İtalyan oyuncu Macheda'ya karşı iki maç oynadım. İngiltere'de oynadığımız ilk maçta İtalya'yı 3-0 yendik. O maçta 2 gol atmıştım. O günkü Macheda'yı Manchester United'da gördüğümde gözlerime inanmadım. Bir ona bakıyorum, bir kendime bakıyorum ve üzülüyorum. Ben iki senedir sakat olduğum için oynamadım. O ise iki sezon içindeki gelişimiyle Manchester United'da oynuyor. İnsanın morali bozuluyor ister istemez.

▼**Aslında moralin bozulacağına, “O Manchester United'a gidebiliyorsa, ben de rahat rahat gidebilirim” gibi bir düşünceyle motivasyonunu da yükseltebilirsin.**

▲Zaten benim moralimin bozulması Macheda'nın Manchester United'da oynamasıyla ilgili değil. Daha iyi yerlere gelmesini de isterim. Benim üzüntüm sakatlıklar sebebiyle yerimde saymamla ilgili.

▼**Bu arada hem Genç Milli Takımlarda hem de Bursaspor altyapısında kaptanlık yaptığını öğrendik. Kaptan olmak için ne gibi özelliklere sahip olmak gerekiyor?**

▲Her şeyden önce takım arkadaşlarınızın ve hocanızın

güvendiği bir oyuncu olmalısınız. Sahada sorumluluk alabilmelisiniz. Milli Takımlara geldiğimde her zaman elimden gelenin en fazlasını yapmaya çalıştım. Gerektiğinde gidip topu çizgiden çıkarmalısınız ki, arkadaşlarınız da sizi görerek daha fazla hırsılsın. Bir de “Madem ki arkadaşlarım bana güveniyor, onlar için daha fazlasını yapmalıyım” duygusuna kapılıyor ve daha fazla çaba harcıyorsunuz. Bugün U17 Takımındaki arkadaşlarım sakat olduğum dönemde beni sürekli arayıp “Sana ihtiyacımız var... Seni seviyoruz... Mutlaka aramızda olmalısın” diyorlardı. O zaman kendinizden vazgeçiyorsunuz ve her şeyinizi arkadaşlarınız için sahaya koyuyorsunuz.

▼**Bu jenerasyonun, 5-6 sezon sonra A Milli Takımın iskeletini oluşturması bekleniyor. Sen bu jenerasyonun o dönemde neler yapabileceğini düşünüyorsun?**

▲Yetenekli oyuncu çok ama açıkçası yetenekli olmak yetmiyor. Futbolda kuvvet çok önemli. Bizim kadromuzda kuvvet kazandığı takdirde çok iyi işler yapabilecek oyuncular var ancak fiziksel olarak yeterli olduğumuzu söyleyemeyiz.

Gençler idman bile yapamıyor

▼**Bunun sebebi, genç oyuncuların kulüplerinde oynama fırsatı bulamaması mı?**

▲Kendi kulüplerinde oynamalarından vazgeçtim, antrenman bile yapamıyorlar ki... Altyapıda yapılan antrenman sadece 5'e 2 ve çift kale maç. Genç Milli Takım hocalarımız da bu sorunu çok yakından biliyor. Bakın, ben Millwall'da oynayan Kamil'le antrenman programlarını konuşuyordum, saat 08.00'de kulübe gelip kahvaltılarını yaptıklarını, 11.00'de antrenmana çıktıklarını, öğle yemeğinin ardından ise ağırlık çalışması yaptıklarını anlatıyor. Bizde ise birkaç şutun ardından çift kale maçla antrenman sona eriyor. Türkiye'deki genç oyuncuların ağırlık çalışmasından haberi yok. Benim avantajım, son 2.5 senedir A takımla antrenmana çıkmak oldu. Genç Milli Takım'daki ilk maçımda formanın içinde kayboluyordum. Son yıllardaki ağırlık çalışmalarının ardından forma üzerimde yırtılacak gibi duruyor. Ama birçok oyuncu A takımla antrenman yapma şansına sahip değil.

▼**Bursaspor'un forvet hattında çok**

sayıda oyuncu var. “Bu sezon benim sezonum olacak” derken bu rekabeti de göz önünde tutuyor musun?

▲Bursaspor'un forvet hattında Sercan Yıldırım, Young Rok, Turgay Bahadır, Tadeu ve Halil Zeybek var. Rekabet gerçekten de çok yoğun yaşanıyor. Bence rekabet, olması gerek bir şey. Ben gelecek şans bekleyeceğim. O gün mutlaka gelecek. Stres yapmadan beklemek ve o gün verilecek şans iyi değerlendirmek lâzım. Bu sezon ligdeki hedefim 4-5 gol atmak. 17 yaşında bir oyuncu için bu iyi bir rakam. 5'in üzerinde gol atarsam gerçekten ekstra olur.

▼**Ligimizde beğendiğin oyuncular var mı?**

▲Bence Cangele Süper Lig'in en yetenekli oyuncusu. Onu canlı da izledim. Hem Sakaryaspor'da hem de Kayserispor'daki performansıyla gerçekten müthiş yetenekli bir forvet.

▼**Kendini A Milli Takım'a ne kadar yakın görüyorsun?**

▲A Milli Takım'da Türkiye'nin en iyi oyuncuları var. Ben yine de kendimi oraya yakın görüyorum. Dediğim gibi her şey bu sezon yapacağım patlamaya bağlı.

Direkt Avrupa'ya gitmek istiyorum

▼**Biraz önce yakın hedeflerini saydın ama uzun vadedeki hedeflerin neler? 16 yaşında Chelsea'den teklif almış bir oyuncu olarak ligde 5 gol atmak seni kesmez herhalde.**

▲Açık söyleyeyim, İstanbul hedefim yok. İngiltere'ye gideceksem direkt Bursaspor'dan gideyim. Bu benim için çok daha büyük bir mutluluk olur. Bir yandan genç yaşta İstanbul'a giden oyuncuların durumunu da görüyorum. Avrupa'da her şeyin daha farklı olacağını düşünüyorum.

▼**Futbolun dışında neler yapıyorsun?**

▲A takıma çıktıktan sonra çok fazla boş vaktim olmuyor. Bir yandan da Genç Milli Takım kampları ve maçlarını göz önüne alırsanız çok yoğun bir mesai içinde yaşıyorum. Boş vakit bulduğumda sinemaya giderim, bol bol gezerim. Bursa'yı çok seviyorum. Tatilde bile Bursa'da kalmaktan ve şehri gezmekten hoşlanıyorum.

Sambanın lâneti

Ronaldinho, Adriano, Ronaldo... Bu isimler yan yana yazıldığında insana o kadar fazla ortak özellik çağırıştırıyor ki... Hepsi Brezilyalı... Hepsi bir dönem “dünyanın en iyi futbolcusu” olarak kabul gördü. Ve hepsi ani bir düşüşle yıldızlar sahnesinden çekildi. Kimisi sakatlıklara, kimisi karşı koyamadığı gece hayatına kimisi de yaşadığı mental problemlere mağlup olan yıldızların hikâyesi bu.

Aydın **Güvenir**

En son 2006 Dünya Kupası'ndaki Brezilya Milli Takımı kadrosunda birlikte yer alan ve muhteşem kare as olarak adlandırılan Ronaldo, Adriano ve Ronaldinho (karenin diğer oyuncusu Kaka) turnuvada Fransa'ya çeyrek finalde elenen Brezilya'yı şampiyonluğa taşıyamamıştı. Bu starların eski form düzeylerinde olmaması Brezilya'nın kupayı kaldıramamasında etkili rol oynamıştı. Şimdi bu üç oyuncunun zirveye nasıl çıktıklarını ve oradan nasıl indiklerini, hayat hikâyelerine bakarak inceleyelim. Belki Brezilyalı oyuncularını bir anda tepetakla eden

“sambanın lâneti” ile ilgili ipuçlarına ulaşabiliriz.

Ronaldinho

21 Mart 1980 Porto Alegre doğumlu Ronaldo de Assis Moreira, diğer ismiyle Ronaldinho, çoğu Brezilyalı oyuncu gibi fakir bir aileden gelmektedir. 3 kardeşin en küçüğü olan Ronaldinho'nun küçükken en sevdiği oyuncuğ olan top, seneler sonra onun ve ailesinin hayatını değiştirecektir. 7 yaşındayken futbolcu olan ağabeyi Roberto'nun formasını giydiği Gremio'nun altyapısına giren Ronaldinho, bir sene sonra babasının havuzda geçirdiği kalp krizi sonucu hayatını kaybetmesi üzerine büyük bir dram yaşar. Bu ani ölümle sarsılan ailenin geçimini, ağabey Roberto sağlamaya başlamıştı. Ağabeyinden büyük destek ve akıl hocalığı alan Ronaldinho'nun yükselmeye başlaması ise çok uzun sürmez. Futsal ve plaj futbolunda kendini geliştirdikten sonra küçükler liginde Gremio ile göze çarpan oyuncu, 1997 yılında Brezilya U17 Milli Takımı'na çağırılır. O sene Mısır'da düzenlenen U17 Dünya Şampiyona'sında gösterdiği performansla turnuvanın en iyi oyuncusu seçilen Ronaldinho, 1999 yılında da Teknik Direktör Vanderlei Luxemburgo tarafından Copa America'da mücadele etmek için ilk kez Brezilya Milli Takımı'na alınır. Bu dönemden sonra Avrupa takımlarının kendisini transfer etmek için sıraya girdiği ‘Ronaldinho Gaúcho’ (Mutlu Ronaldinho) 2001 yılında Fransa'nın Paris Saint Germain takımına transfer olur. 2002 Dünya Kupası'nın çeyrek finalinde David Seaman'ın kalesini koruduğu İngiltere'ye attığı müthiş frikik golü ise hâlâ hafızalarımızda yer almaktadır. Brezilya'nın Dünya Kupası'nı kazanmasında rol oynayan dünya futbolunun yükselen yıldızı, 2 sene formasını giydiği PSG'de 53 maçta 17 gol kaydeder. 2003 sezonunun sonunda PSG'den ayrılıp dünya devi Barcelona'nın yolunu tutar.

Ronaldinho kariyerindeki en parlak günlerini hiç kuşku yok ki 30 milyon euroya transfer olduğu Barcelona'da yaşar. 2004 sonunda FIFA tarafından dünyanın en iyi oyuncusu seçilen Brezilyalı yıldız, 2004-2005 sezonu sonunda da Barcelona'yla ilk şampiyonluğunu yaşar. 2005 sonunda Avrupa'da yılın futbolcusu seçilirken, aynı zamanda da üst üste ikinci kez FIFA tarafından dünyanın en iyi oyuncusu ödülüne layık görülür. 2005-2006 sezonunda ise Barcelona'nın hem İspanya Ligi hem de Şampiyonlar Ligi şampiyonluğunu yakalamasında en büyük pay hiç kuşkusuz onundur. Şu an Galatasaray'ın Teknik Direktörlüğünü yapan Frank Rijkaard yönetimindeki Barcelona, o sezon oynadığı futbolla tüm izleyenlere büyük keyif vermiştir ve müthiş orkestranın tartışmasız virtüözü Brezilyalı yıldızdır. Top ayağına geldiğinde bir samba ritmindeki driplingler, izleyenleri büyüleyen çalımlar, paslar ve goller... Bir futbolcudan daha ne beklenebilir ki? Brezilyalı star artık bir markadır ve birçok otorite onu dünyanın en iyi futbolcusu olarak kabul etmektedir. O sezon Şampiyonlar Ligi'nin en değerli oyuncusu seçilmesi de bu durumun kanıtlarından biridir. Maç sırasında bile yüzünden hiç eksilmeyen tebessüm, futbol oynamaktan aldığı keyfi ortaya koymakta, izleyenler de bu şirin Brezilyalıya büyük sempati duymaktadır. Öyle ki; 19 Kasım 2005 günü Santiago Bernabeu'da oynanan El Clásico'da ikinci golünü attığında Real Madrid taraftarları bile onu ayakta alkışlamaktan gocunmaz. Ancak “Her güzel şeyin bir sonu

vardır” sözünü doğrularcasına, bu zamandan sonra hiçbir şey Ronaldinho için eskisi gibi olmayacaktır. Gönüllerde taht kurduğu 2005-2006 sezonundan sonra Almanya'da yapılan 2006 Dünya Kupası'nda gol atamaz. Sadece 1 asistlik performansı ile dünyanın en iyi futbolcusundan beklenmeyecek derecede başarısız olan Ronaldinho, düşüşün başladığının ilk sinyallerini de vermiştir. Turnuvadan elendikten iki gün sonra Adriano'nun da dâhil olduğu bir grupta sabaha kadar gece kulüplerinde eğlenmesi, Brezilyalı taraftarların ‘kendisini tamamen futbola adanmış’ düşüncesinin de yıkılmasına yol açar. Bunu öğrenen holiganlar, Brezilyalı yıldızın 2004'te FIFA Yılın Futbolcusu seçilmesinden dolayı ülkesinde yaptırılan heykelini harap eder. Ronaldinho artık dünyanın en sevilen futbolcusu değildir. Brezilyalı yıldızın üzerindeki baskı her geçen gün artarken, Barcelona, 2006-2007 sezonunda şampiyonluğu Real Madrid'e kaptırır. Bir sonraki sezon da bundan farksız olmaz. Tüm medyanın ilgisinin üzerinde toplanması, kendisinden çok şeyler beklendiği için üzerinde hissettiği baskı ve bununla beraber yaşadığı form düşüklüğü, maç esnasında bile gülüşü yüzünden hiç eksik olmayan adamın yerine mutsuz ve somurtkan birinin gelmesine neden olmuştur. Tüm bu nedenler bir araya gelince Ronaldinho'nun disiplin dışı hareketler sergilediği ve Teknik Direktör Frank Rijkaard ile sorunlar yaşadığı basında yer almaya başlar. Aslında benzer bir hikâyeye

geçmişteki PSG günlerinde de rastlamak mümkündür. Başka bir takıma gitmek istediği için kendini tam olarak futbola vermediği, Paris gece hayatında sürekli olarak boy gösterdiği ve tatillerden zamanında dönmediği için Teknik Direktör Luis Fernandez'le de problemler yaşamıştır. Bu dönemle benzer disiplinsiz davranışlar göstermeye başlayan Ronaldinho, Brezilya'nın 5-0'lık Ekvador galibiyetinden sonra arkadaşlarıyla birlikte galibiyeti kutlamak için Rio de Janeiro'daki bir gece kulübünde sabahlayıp, İspanya'ya dönmesi gereken sürede dönmeyince, Frank Rijkaard tarafından yedek bırakılmaya başlanır. İşte zirveden inmeye başlayan Brezilyalı yıldızın Barcelona'dan kopuş süreci de böyle start alır. 2007-2008 sezonu sonunda Barcelona Başkanı Laporta'nın kariyerini yeniden canlandırması için değişikliğe ihtiyacı olduğunu belirttiği Ronaldinho, o yaz 21 milyon euro karşılığında Milan'a transfer olur. Sezon başındaki derbide Inter'e attığı golle dikkatleri yeniden üzerine çekse de sezon boyunca ‘yaşlı’ Milan'ın temposuna ayak uydurarak kendisinden beklenen

Adriano

17 Şubat 1982 doğumlu Leite Riberio Adriano, Flamengo'nun altyapısında futbol kariyerine başladığında 17 yaşındadır. Profesyonel futbola başlama yaşı daha geç olan Adriano, güçlü fiziki ve mükemmel tekniği sayesinde kısa sürede bu farkı kapatmayı başarır. 2000-2001 sezonunda A takımına çıkmayı başardığı Flamengo'da 19 maçta 7 gol attıktan sonra İtalya'nın Inter takımına transfer olur. Inter, henüz 19 yaşındaki golcüyü yetiştirmesi için önce Fiorentina'ya, ardından da Parma'ya kiralar. Parma'daki ilk sezonunda Adrian Mutu ile müthiş bir uyum sağlayan Adriano, 27 maçta 15 gol atmayı başarır ve Parma'nın Avrupa kupalarına katılmasında büyük rol oynar. 2003-2004 sezonunda 9 maçta 8 gol atmışken, Inter Brezilyalı golcünün artık Milano'da oynama vaktinin geldiğini fark eder. Kariyerindeki en parlak sezonlardan biri olan 2003-2004 sezonunu Inter formasıyla

tamamlayan Adriano, 18 maçta 12 golle göz doldurur. Artık hem Inter hem de Brezilya Milli Takımı için müthiş bir santrfor vardır ortada. Bir sonraki sezonu 30 maçta 16 golle tamamlar. FIFA Konfederasyon Kupası ise Brezilyalı forvet için unutulmayacak bir turnuvadır. 5 golle krallığa ulaştığı turnuvanın finalinde, Brezilya'nın Arjantin'i 4-1 mağlup ederek kupayı kazanmasında, attığı 2 golle baş role soyunur. Özellikle ilk golde uzaktan attığı inanılmaz sertlikteki şut hâlâ tüm futbolseverlerin hafızasında kayıtlı. Adriano bu performansı ile FIFA Konfederasyon Kupası'nın en iyi oyuncusu seçilirken, artık dünyanın sayılı forvetlerinden biridir. Ancak 2005-2006 sezonunu 12 golle kapattıktan sonra onun için de düşüş süreci başlar. Konfederasyon Kupası'ndaki müthiş performansından ötürü Eylül 2005'te Inter'in kontratını 2010 yılına kadar uzattığı Adriano, bu tarihten itibaren mavi-siyahlı kulüp için tam bir problem haline gelir. 2006 Dünya Kupası'nda 2 gol kaydeden Brezilyalı yıldız, buna karşın turnuva boyunca kaleye sadece 5 şut atarak futbolseverleri hayal kırıklığına uğrattır. 2006-2007 sezonunda ise attığı gollerden çok magazin sayfalarındaki gece eğlenceleriyle ön plana çıkar. Bu nedenle Brezilya Milli Takımı Teknik Direktörü Dunga tarafından yedek bırakılır. Dunga'nın bir an önce bu tarz davranışlarını değiştirerek futbola odaklanması gerektiğini belirttiği Adriano, bu tavsiyelere de kulak asmaz. Doğum gününü kutlamak için gittiği gece kulübünde sabahlara kadar eğlendiği için idmanı kaçırın oyuncu, Inter'deki hocası Mancini tarafından da yedek bırakılır. 2006-2007 sezonunu sadece 5 golle tamamladıktan sonra, artmakta olan alkol bağımlılığı ve fiziksel yorgunluğunu aşmak için Inter Başkanı Massimo Moratti tarafından Brezilya'da Sao Paulo kulübünün antrenman merkezine gönderilen Adriano, kendine gelebilmek için ülkesinde oynamak istediğini söyleyince 2007 yılı sonunda Inter tarafından Sao Paulo'ya kiralanır. Yepyeni bir sayfa açmak için gittiği Sao Paulo'da da aynı sorunları sergilemeye devam eden Adriano, Santos maçında rakibine attığı kafa nedeniyle kırmızı kart görür ve psikolojik sorunlarının yanına bir de agresifliğin eklendiğini tüm izleyenlere gösterir. Sao Paulo'ya geldiği gün taraftarlara ve kulüp yetkililerine “Beni burada Tanrı olarak görmeyi istiyorum” diyerek megalomanlığın zirvesinde dolaşan Brezilyalı golcü, kısa bir süre sonra antrenmanlara geç gelmek ve erken terk etmek, bir fotoğrafçıya şantaj yaparak gazeteye

ileteceği sözlerini zorla değiştirmek gibi çeşitli problemlere de imza atınca, Sao Paulo tarafından Inter'e geri gönderilir. 2008-2009 sezonu başlamadan önce Inter'in teknik direktörlüğe getirdiği Jose Mourinho, Adriano için yeni bir şansır aslında. Çünkü özellikle sezon başında Brezilyalı golcüyü Ibrahimović'le birlikte sahaya çıkartmakta ve her demecinde Adriano'nun büyük bir golcü olduğunu, ona tekrar eski formunu kazandırmak istediğini belirtmektedir. Ancak Mourinho'nun da Adriano umudu kısa sürer. Özellikle Genoa ile 0-0 berabere kalınan maçta başarısız performansı nedeniyle oyundan alınan Brezilyalı yıldızın, aynı gece Milanlı Ronaldinho ile gece kulüplerinde sabahladığı öğrenilince, Mourinho çileden çıkar. Inter'de başarısız bir sezon geçirdikten sonra mavi-siyahlı kulüp artık Adriano'dan kurtulma (!) vaktinin geldiğini düşünerek Brezilyalı golcüyü geçtiğimiz Mayıs ayında futbola başladığı kulüp olan Flamengo'ya satar. Müthiş fizik yapısı ve inanılmaz şut tekniği gibi özelliklere sahip Adriano, ne yazık ki bu özelliklerinin tam anlamıyla futbol kariyerine yansıtamadı. Son yıllarda özellikle yaşadığı mental problemler, alkol bağımlılığı ve kulüpleriyle olan sorunlarıyla gündeme gelen Brezilyalı, bir ara psikolojik sorunlarını aşmak için futbola ara vermişti. Yıllar geçtikçe futbol sahalarındaki büyüklüğünü yavaş yavaş yitiren Adriano, şu sıralar Brezilya ekibi Flamengo'da yeniden var olma savaşı veriyor. Kırmızı-siyahlı kulüp için 16 maçta attığı 10 golle Dunga'nın dikkatini yeniden çekip milli takıma çağrılan sorunlu yıldızın, belki de yaşadığı tüm bu problemlerin nedeni olarak “ev” özlemi çektiğini söyleyebiliriz.

Ronaldo

Tam adı Ronaldo Luis Nazario de Lima olan “Ronaldo”, 13 Eylül 1976'da fakir bir ailenin çocuğu olarak Rio de Janeiro'da dünyaya gelir. Her Brezilyalı erkek çocuğun umut kapısı olarak gördüğü futbolla profesyonel olarak tanışması 1993'te Cruzeiro forması için ter dökmeye başlamasıyla gerçekleşir. Henüz 17 yaşındayken 14 maçta attığı 12 golle takımının Brezilya Kupası'nı (Copa do Brasil) kazanmasını sağlayan Ronaldo, bu başarılı performansının ardından 1994'te Hollanda'nın PSV takımına transfer olur. Total futbolu dünyaya tanıtan ve devamlı ileriye dönük oyun anlayışını benimseyen Hollanda futbolu, genç yaşta Avrupa'ya ayak bastığı ilk yıl Ronaldo'nun kendisini geliştirmesi ve Avrupa'ya tanıtması için büyük şansır. İki sezon formasını giydiği Hollanda takımı için 46 maçta 42 gol atarak mükemmel bir performans

RONALDINHO

ADRIANO

ortaya koyan Brezilyalı golcü, aynı zamanda 1995'te Hollanda Ligi Gol Kralı unvanına da sahip oldu. 1996-1997 sezonunda transfer olduğu İspanyol devi Barcelona'da ise zirveye çıkar. Herkesi kendine hayran bıraktığı bu sezonda La Liga'da 37 maçta attığı 34 golle kral olurken, takımının UEFA Kupa Galipleri Kupası, İspanya Kral Kupası, İspanya Süper Kupası'nı kazanmasında büyük pay sahibidir. Bir maçta orta sahanın gerisinden aldığı pasla 6 rakibini hızı ve müthiş bilek çalımlarıyla

ekarte edip topu ağlara göndermesi, Barcelona'nın o dönemki Teknik Direktörü Sir Bobby Robson'ın bile ellerini başına götürerek şaşkınlığını belli etmesine neden olmuştur. Katalan takımı için bir sezonda oynadığı

49 maçta toplam 47 gol kaydederek harikalara imza attıktan sonra, Inter'e transfer olarak dünyanın en pahalı oyuncusu unvanını kazanan Brezilyalı yıldız için İtalya günleri hiç de iyi geçmez. Mavi-siyahlı ekiple 1998'de UEFA Kupası'nı kazanan Brezilyalı, 21 Kasım 1999'daki Lecce maçında dizinden sakatlanarak yeşil sahalara uzun süre veda eder. Ancak Ronaldo'nun futbol kariyerindeki şanssızlık ve sakatlıklar bununla son bulmayacaktır.

Sakatlıktan kurtulduktan yaklaşık 5 ay sonra çıktığı ilk maç, Lazio ile oynanan İtalya Kupası finalidir. Rakiplerine o kendisine has çalımını yaparken, dizinin dönmesi sonucu bir anda yere yığılıp gözyaşlarına boğulan Brezilyalı yıldızın o an yüzünde beliren acı, tüm futbolseverlerin de içine bir mızrak gibi saplanır. Ünlü oyuncu için zaferlerle dolu olan futbol kariyeri tam bir hüsrana dönüşmüştür. Geçirdiği iki ameliyat ve aylar süren rehabilitasyon sürecinin sonucunda, özlemle beklediği yeşil sahalara tekrar dönen Ronaldo, Brezilya'nın Dünya Kupası'nı kazanmasında 7 maçta attığı 8 golle başrol oynar. (Bu gollerden 2'sini kupa boyunca karşılaştığımız iki maçta birer tane olmak üzere Milli Takımımıza kaydetmişti) Neredeyse 3 yıla yakın bir süre futbol oynayamadıktan sonra Dünya Kupası'nda böyle bir performans göstererek gol krallığına ulaşması, gerçekleştirilmesi çok zor bir başarıdır. Ancak belki de Brezilya futbolunun

62 gol, 1996, 1997, 2002 senelerinde kazanılan FIFA Yılın Futbolcusu ödülleri, 15 golle Dünya Kupaları tarihinde en çok gol kaydeden futbolcu unvanı, efsane Alman futbolcu Jürgen Klinsmann'la birlikte oynadığı 3 Dünya Kupası'nda da en az 3 gol atan 2 futbolcudan biri olması, kazanılan şampiyonluklar ve gol krallıkları... İşte İtalya basınının "O Fenomeno" olarak adlandırdığı

Ronaldo'nun belki de her futbolcunun hayalini kurduğu başarılarla dolu kariyeri. Hiç kuşku yok ki, günümüzde birçok üst düzey forvetin bir zamanlar örnek aldığı isim olan Ronaldo'nun artık "eski Ronaldo" olmamasındaki neden Ronaldinho ve Adriano gibi mental sorunlar yaşaması değil, tamamen sakatlıklar. İnanılmaz top sürme yeteneği, durdurulamaz hızı, müthiş tekniği ve çalım atabilme özelliği, engellenemez gol

vuruşlarıyla bir ara dünya futbolunun 1 numaralı oyuncusu olarak kabul edilen Brezilyalı yıldız, geçirdiği 3 önemli diz sakatlığı sonucu geldiği bu noktadan yavaş yavaş inmek zorunda kaldı. Yaşadığı sakatlıklara karşı içindeki futbol oynama isteğiyle direnen Ronaldo, yaşı da ilerledikten sonra vücudunun zayıflığına iyice yenik düştü. 22 ve 24 yaşında geçirdiği üst üste diz sakatlıkları sonucu, antrenmansızlıktan dolayı aşırı kilo alan Ronaldo, hiçbir savunma oyuncusunun önüne geçemediği hızını da yitirmiş oldu. Bu dönemden sonra yeniden var olma mücadelesinde zaman zaman başarılı olan, ancak zaten problemlili olan dizleri aşırı kilolarına karşı koyamadığı için yine birçok kez sakatlanan Brezilyalı golcü, yaşının da ilerlemesiyle kendini tamamen sakatlıklara teslim etmek zorunda kaldı. Şu an formasını giydiği Corinthians'taki performansıya yeniden milli takımda oynamayı düşleyen Brezilyalı yıldız, 28 Temmuz'da tekrar sakatlandı.

Ricardinho ve Kleberson

Çıkış yaptıktan sonra çeşitli nedenlerden ötürü büyük düşüş yaşayan, Türkiye'de top oynamış ünlü Brezilyalıları da bu kafiyle ekleyebiliriz. Bu oyuncular arasından ilk akla gelen isim hiç kuşku yok ki Ricardinho. Brezilya Ligi'nde özellikle Corinthians forması altında başarılı bir performans gösterdikten sonra Scolari tarafından Brezilya Milli Takımı kadrosuna dâhil edildi. 2002'de Brezilya'yla

Dünya Kupası'nı kaldırma şerefine erişen Ricardinho, daha sonra Santos'ta gösterdiği üstün performanstan ötürü Parreira tarafından 2006 Dünya Kupası kadrosuna alındı. Gana maçında Ze Roberto'ya yaptığı asistle akıllarda yer edinen Brezilyalı, Dünya Kupası'nın bitimiyle birlikte Beşiktaş'a transfer oldu. Transferi Türkiye'de ve dünyada büyük yankı uyandıran Rico Paşa, siyah beyazlı ekpte oynadığı 2 sezonda beklentilere cevap veremedi. Avrupa'ya açıldığı her sefer gittiği kulüplerden başarısızlıkla ayrılan Ricardinho, şu an yaşlı ve deneyimli futbolculara ödediği büyük paralarla gündeme gelen Katar'ın Al Rayyan takımında forma giyiyor. Ülkemizde top oynayıp da beklentileri boşa çıkaran bir diğer isim ise Jose Kleberson. 2002 Dünya Kupası'nda Brezilya formasıyla gösterdiği performans ve final maçında yaptığı asistle dünyaya kendini tanıtan orta saha oyuncusu, bu turnuvadan hemen sonra Sir Alex Ferguson'un kendisini çok istemesinden dolayı Manchester United'a imza atmıştı. Ancak United formasıyla çıktığı ikinci maçta sakatlanan Kleberson'un, bu sakatlıktan sonra da Ferguson'un ekibinde tutunması doğal olarak pek kolay olmadı. Kırmızı Şeytanlarda iki sezonda 30 maç oynayabilen Brezilyalı, 2005-2006 sezonu başında Beşiktaş'a transfer oldu. Beşiktaş'ta oynadığı ilk maçlarda başarılı bir performans ortaya koymasına karşın, Manchester United formasıyla yaşamaya başladığı düşüş burada da devam etti. 2007 Ağustos'unda Brezilya'ya dönerek Flamengo'yla anlaşılan Kleberson, 4 yıl aradan sonra 2009 Konfederasyon Kupası'nda tekrar Brezilya Milli Takımı'na seçildi.

CM 2010 Türkçe olarak geliyor

Çok eski olmayan günlerde, Milli Takımımızın Dünya Kupası'nda üçüncü olduğu dönemlerde menajerlik oyunu dediğiniz zaman akla gelen tek bir oyun vardı. 90'ların başından itibaren ortalığı kasıp kavuran

Championship Manager, 2000'lerin başında zirve yaptığında, yapımcı ile dağıtımçı anlaşmazlığı düşmüştü. Sonuçta dağıtımçı ile yayıncının yolları ayrılırken, ortada kalan Championship Manager markası şu sıralar FIFA ekibinin başında bulunan David Rutter'ın oldu. 9 ayda sıfırdan bir oyun yarattılar. Çok başarılı olmadı elbette. Bu acelecilik markaya büyük bir darbe de vurdu aynı zamanda. Sırf bu oyunun kötü imajı nedeniyle Championship Manager bugün hâlâ çok başarısız bir oyun

gibi görülüyor. Fakat Championship Manager 2010, bu gidişatı tersine çevirmeye niyetli. Bir kere bu oyun için 2 yıldır uğraşıyorlar. Geçen seneyi yapım sürecini tamamlamak için boş geçtiler. Yapım süreci yönetilebilir bir süreç ama dünyanın en iyi oyununu da yapsanız insanların algısını değiştirmek oldukça zor. Bu amaçla oyun sektöründe denenmemiş yeni satış yöntemlerine başvuruyorlar. Eski başarılı günlere

dönmek için ihtiyaçları olan şey insanların oyunu oynamalarını sağlamak, ama aslında en zoru da bu. Championship Manager, Türkiye'de 25 lira gibi oldukça ucuz bir fiyattan satışı çıkacak. İnternette ise daha bile ucuza alabilirsiniz. Oyunun resmi satış sitesinde gönlünüzden geçeni ödeyebilirsiniz. Bu 1 pound da olur, 5 veya 10 pound da. Gönlünüzden ne koparsa. Bu sistemle olabildiğince çok insanın

oyunu oynaması hedefleniyor. Ürünlerine çok güvenen yapımcılar, oyunu bir kere oynayanın kolay kolay bırakamayacağını düşünüyor. Championship Manager'ın bir yönü de tamamıyla Türkçe olarak piyasaya sürülecek olması. Futbol menajerlik oyunlarının sonradan yapılan eklemelerle yarım yamalak Türkçeye çevrilmesine aşına olan bizler için bu harika

bir haber aslında. Oyunun yapımcıları Türkiye pazarına çok güveniyor. Oyuncu deneyimini tamamen sağlamak için lisans haklarını TFF'den satın aldıklarını belirtmemiz gerek. Daha bitmedi. Hiç görmediğiniz

muhteşem bir özellik bu oyunla hayata geçiyor. Championship Manager Live Season ile her hafta oynanan maçlar sonrası veritabanı gerçeğe uygun olarak güncellenecek. Bu sayede bir lige istediğiniz zaman başlayabileceksiniz. Diyelim takımınız şampiyonluk yolunda çok zorlu bir mücadelede. Puan farkı biraz açık ama ihtimal hâlâ var. O an oyunu açıp, o noktadan başlayabiliyorsunuz. Ya da gönül verdiğiniz takım küme düşmek üzere; açın oyunu ve elinizden geleni yapın. Bu süper özellik eğer iyi uygulanırsa muhteşem bir yenilik olarak Championship Manager'a üstünlük sağlayacaktır. Peki, oyunun diğer özellikleri neler, kısaca onlardan da

bahsedelim isterseniz.

3 boyutlu maç motoru

Taç çizgisine geçin ve tüm çalışmalarınızın meyvesini tamamen 3D olarak, futbolcu başına 500'ün üzerinde animasyon, çeşitli hava durumu efektleri, stadyum ve kamera açılarıyla izleyin. Maç günü duygularını hiç olmadığı kadar yoğun yaşayacaksınız.

Duran top antrenmanı

Menajerler artık günümüz futbolunun önemli kısımlarından biri olan ölü top düzenlerini, tamamen kafalarındaki şekle göre yaratabilecek. Maçı kazandıracak olan frikik veya korneri önceden planlayın ve takımınızın üç boyutlu sahada yaptığı antrenmanda nasıl görüldüğüne bakın.

Gözlemci ağı

Gözlemciliğin de gerçek dünya futboluna daha yakın olması için menajerler dünya çapında gözlemci ağıları kurabilecek ve en iyi anlaşmaları yapabilmek için yerel kaynaklardan yardım alabilecek. Futbolcular hakkında bilgi toplamak için yatırım yaptıkça, transfer pazarında rakiplerinizden bir adım önde olacaksınız.

Medya etkileşimi

Geliştirilmiş haber ve medya etkileşimi vaat eden oyunda çok iyi bir medya arayüzü bulunuyor. Championship Manager, umarım bu özellikleri oyuna iyi bir şekilde yansıtmayı başarmıştır. Eğer başardıysa geçen sene milyondan fazla satan Football Manager'a ciddi bir rakip gelmekle kalmayacak, bizler gibi menajerlik oyunu sevenlerin gönlünde eski dost tekrar yer bulacak. Merakla bekliyoruz.

Kâmil Ahmet Çörekçi

Ada'daki dinamo

Kıbrıslı bir ailenin Londra doğumlu oğlu, Millwall'un rezerv takımında banko oynuyor ve bu sezon A takımda yer almayı bekliyor. 15 yaşından bu yana Genç Milli Takımların formasını giyiyor. Bitmek bilmeyen enerjisi ve iki ayağını kullanabilme yeteneğiyle orta sahanın yükünü çekiyor. Aileden hali vakti yerinde olmasına karşılık futbola büyük bir aşkla sarılıyor.

▼**Genç Milli Takımlara İngiltere'den gelen bir oyuncusun ve adın şimdilik sadece takım kadrolarında geçiyor. Gelecek vaat eden bir oyuncu olarak biz seni daha yakından tanımak istiyoruz.**
▲Kıbrıslı bir ailenin çocuğuyum. Londra'da doğdum. Üç kardeşiz. Bir abla ve bir erkek kardeşe sahibim. Babamın ayakkabı imal eden bir fabrikası var. Annem ise çocuklar yararına çalışan bir yardım kuruluşunun müdürlüğünü yapıyor.
▼**Futbola nasıl başladın?**
▲Babam hafta sonlarında arkadaşlarıyla futbol oynardı ve ben de onları seyretmekten çok hoşlanırdım. 5-6 yaşlarındayken ben de parklarda topun peşinde koşmayla başladım. 7 yaşındayken Leyton Orient takımına girdim. 13 yaşındayken, Fulham'a transfer oldum. Beni izlemiş ve beğenmişler. 16 yaşındayken de Millwall'a geçtim.
▼**Fulham bir Premier Lig takımı. Orada devam etmen senin açısından daha iyi olmaz mıydı? Neden bir alt kategorideki Millwall'u tercih ettin?**
▲Kariyerim açısından Millwall'un daha doğru bir tercih olduğunu düşünüyorum. Çünkü Fulham'da A takıma çıkmam daha zordu.

Millwall 2. Lig'de olduğu için A takıma yükselmenin daha rahat olacağını düşünerek böyle bir karar verdim. Geçtiğimiz sezon Millwall'un rezerv takımında sürekli oynama fırsatı buldum. Benim için çok başarılı ve yararlı bir sezondur. Her şey yolunda gitti. Kulübümle 1 yıl daha kontratım bulunuyor. Ondan sonra inşallah profesyonel sözleşme yapacağım.
▼**Bu süreçte eğitimi ne yaptın?**
▲İngiltere'de bu konuda farklı bir sistem var. Haftanın beş iş gününün dördünde antrenman yapıyorsunuz, bir gün ise okula gidiyorsunuz. Cumartesi günleri de maç yapıyorsunuz. Bu eğitim sistemi futbolcular için düzenlemiş. Zaten gittiğim okul da kulübe ait.
▼**Futbolcu olma motivasyonun neydi? Zengin ya da şöhretli birisi olmak mıydı amacın?**
▲Hayır, kesinlikle böyle değil. Futbol oynamayı gerçekten çok seviyorum. Para ya da şöhret sahibi olmak için değil, bu oyunu sevdiğim için futbolcu oldum.
▼**Her genç oyuncunun çok beğendiği, onun gibi olmak istediği futbolcular vardır. Senin böyle bir idolün var mı?**
▲Liverpool'un kaptanı Steven Gerrard'ı çok beğeniyorum ve onun

gibi bir futbolcu olmak istiyorum. Topu mükemmel kullanan bir oyuncu. Bu özelliğinin yanı sıra oyunun defansif yönünü de oynayabilen, mücadele gücüyle takımını ateşleyen bir oyuncu.
▼**Peki, sen kendinde benzer özellikleri görüyor musun?**
▲Ben de Gerrard gibi ön libero oynuyorum. Antrenörlerim topu iyi kullandığımı söylüyor. Milli Takımdaki hocalarım özellikle mücadele gücümü ve 90 dakika boyunca oyundan düşmeden koşmamı çok beğeniyor. İki ayağımı da aynı ölçüde kullanabiliyorum. Ancak boyum biraz kısa ve hava toplarında iyi değilim.
▼**İngiltere'deki altyapı eğitimi ile Türkiye'deki arasında nasıl farklar var sence?**
▲İngiltere ile Avrupa Şampiyonası finallerinde oynadık ve 1-0 yendik. Ancak İngiltere'de altyapı oyuncuları daha fazla futbol mesaisi yapıyor. Oradaki altyapı eğitiminde tıpkı A takımlardaki kadar bir yoğunluk söz konusu. Antrenmanlarda çok ciddi fizik ve taktik çalışmalar yaptırılıyor.
▼**Premier Lig'deki futbol anlayışı ile Süper Lig arasında bir kıyaslama yapabilir misin?**
▲İngiliz kulüpleri ekonomik açıdan

Kıbrıslı bir ailenin çocuğuyum. Londra'da doğdum. Üç kardeşiz. Bir abla ve bir erkek kardeşe sahibim. Babamın ayakkabı imal eden bir fabrikası var. Annem ise çocuklar yararına çalışan bir yardım kuruluşunun müdürlüğünü yapıyor.

Futbola 7 yaşında Leyton Orient'te başladım. 13 yaşındayken Fulham'a, 16 yaşındayken de Millwall'a transfer oldum. Millwall doğru bir tercihti. Çünkü A takıma çıkmam daha rahat olacaktı. Geçtiğimiz sezon rezerv takımında sürekli oynama fırsatı buldum.

İngiltere'de futbolcular için düzenlenen eğitim sistemi oldukça farklı. Haftanın beş iş gününün dördünde antrenman yapıyorsunuz, bir gün ise okula gidiyorsunuz. Cumartesi günleri de maç yapıyorsunuz. Zaten gittiğim okul da kulübe ait.

Gerrard'ı çok beğeniyorum ve onun gibi bir futbolcu olmak istiyorum. Ben de ön libero oynuyorum. Antrenörlerim topu iyi kullandığımı söylüyor ve özellikle mücadele gücümü çok beğeniyor. Ancak boyum biraz kısa ve hava toplarında iyi değilim.

İngiltere ile Avrupa Şampiyonası finallerinde oynadık ve 1-0 yendik. Ancak İngiltere'de altyapı oyuncuları daha fazla futbol mesaisi yapıyor. Tıpkı A takımlardaki kadar bir yoğunluk söz konusu. Antrenmanlarda çok ciddi fizik ve taktik çalışmalar yaptırılıyor.

Buraya geldiğimde Türkçem çok kötüydü. Ama kamptaki sıcak ortamda arkadaşlarımla çok çabuk kaynaştım. Benim kırık dökük Türkçemle dalga geçiyorlardı ancak her hareketlerinde ve davranışlarında samimiyet vardı.

Millwall'da A takıma yükselmek ve 2-3 sezon oynayıp tecrübe kazanmak istiyorum. Tabii ki sonraki hayalim Premier Lig'de forma giymek. Ama nihai hedefim Türkiye'de oynamak. 5-6 sene sonra Turkcell Süper Lig'de oynamayı gerçekten çok istiyorum.

çok güçlü. Brezilya'dan ve İspanya'dan çok kaliteli oyuncuları transfer edebiliyorlar. Bu da ligin kalitesini yükseltiyor. Ayrıca Premier Lig'deki futbol sadece Turkcell Süper Lig'e göre değil, dünyanın bütün diğer liglerine göre çok daha çabuk, tempolu ve sert oynanıyor.
▼**Ligimizde beğendiğin oyuncular var mı?**
▲Fenerbahçe'yi tutuyorum ve Emre Belözoğlu'nu çok beğeniyorum. Arda Turan da çok beğendiğim bir oyuncu.
▼**Milli Takımımız 2002'de Dünya Kupası'nda üçüncü olurken sen 10 yaşındaydın. O dönemde Milli Takımımızı takip ediyordun mu?**
▲Elbette ediyordum. Müthiş bir sevinç yaşamıştım. Londra'da Türklerin yoğun olarak yaşadığı bir bölge var. Milli Takımımız dünya üçüncüsü olduğunda herkes bayraklarını çıkarıp otomobilleriyle konvoy oluşturmuştu. Ben de ailemle birlikte o coşkulu gösteriye katılmıştım.
▼**Tugay ve Tuncay gibi oyuncuların Premier Lig'deki performansı, bir Türk oyuncu olarak sana bakışta olumlu bir gelişme sağladı mı?**

▲Tugay olsun Tuncay olsun, ikisi de İngiltere'de gerçekten çok sevilen futbolcular. Tugay Kerimoğlu oyun zekâsı ve uzaktan attığı gollerle unutulmazlar arasına girdi. Tuncay Şanlı ise takımı küme düşmesine rağmen mücadele gücü ve tecniğiyle çok sevilen bir oyuncu oldu. Elbette bu iki Türk oyuncunun Premier Lig'deki başarısı sadece benim için değil, diğer tüm Türk oyuncular için de olumlu bir referans olarak kabul edilebilir.
▼**Türkiye'den ilk teklifi ne zaman almıştın?**
▲U15 Takımına Ferhat Südoğan tarafından alınmıştım. İngiltere'deki genç Türk oyuncular aslında çok göz önünde değil ama ben Hannover'deki Genç Milli Takım seçmelerine katılmıştım. Orada beğenildim.
▼**Genç Milli Takım kampına ilk katıldığında neler hissetmiştin?**
▲Buraya geldiğimde Türkçem çok kötüydü. Dolayısıyla çok sıkıntılı gelmişim. Ama kampa katıldıktan sonra buradaki sıcak ortamda arkadaşlarımla çok çabuk kaynaştım. Benim kırık dökük Türkçemle dalga geçiyorlardı (gülüyor) ama her hareketlerinde ve davranışlarında samimiyet

vardı.
▼**İngilizler de seni kendi milli takımlarında oynamak istemiş miydi?**
▲Hayır, böyle bir teklifleri olmadı. Çünkü onlar benim kadar kısa boylu oyuncuları tercih etmiyor. İngilizlere göre oyuncular daha boylu poslu olmalı.
▼**Önündeki yakın ve uzak hedefler neler? 1 yıl sonra Millwall'la sözleşmen de sona erecek. Sonrası için neler hayal ediyorsun?**
▲Öncelikle Millwall'da A takıma yükselmek ve 2-3 sezon sürekli oynayan bir oyuncu olarak tecrübe kazanmak istiyorum. Tabii ki sonraki hayalim Premier Lig'de forma giymek. Ama nihai hedefim Türkiye'de oynamak. 5-6 sene sonra Turkcell Süper Lig'de oynamayı gerçekten çok istiyorum. Hele Fenerbahçe'den bir teklif gelirse koşu koşu giderim, çünkü o benim takımım (gülüyor).
▼**Kazım Kazım'ı İngiltere'den tanıyor musun?**
▲Onu uzaktan da olsa tanıyorum ama kardeşiyle arkadaşız.
▼**Millwall'daki antrenörlerin seninle ilgili neler düşünüyor?**

▲Beni gerçekten beğeniyor ve önümüzdeki sezon A takım için ilk sıralarda düşünüyorlar.
▼**Türkiye'de oynamak istediğini söyledin, Londra'da yaşayan biri olarak buraya alışman kolay olur mu sence?**
▲Belki başlangıçta zor olur ama ailem yanımda olursa kolay alışacağımı düşünüyorum. Sonuçta İstanbul da dünyanın en güzel şehirlerinden biri ve burada yaşamaktan mutluluk duyarım.
▼**Futbol oynamanın dışında neler yapıyorsun?**
▲İstirahat ediyorum. Hayatım antrenman, maç ve istirahat arasında geçiyor.

Zaten bir futbolcunun hayatı budur. Elbette futbolcu da insandır ve gezip dolaşabilir ama benim önceliğim futbol olduğu için çok dikkatli yaşamaya özen gösteriyorum. Öylesine yoğun bir tempoda çalışıyoruz ki, zaten antrenmandan sonra dinlenmekten başka çaremiz de kalmıyor. Ayda bir kez sinemaya giderim. Playstation oynarım. U17 Takımının en iyi playstation oyuncusuyum. R&B dinlemeyi ve dans etmeyi severim.

Adilcevaz plajı

Kimin aklına gelir ki, Türkiye'nin doğusunda, Bitlis ilinde bir gün plaj futbolu oynanacak, üstelik sadece oyun olmakla kalmayıp Plaj Futbolu Ligi'nin etapları arasına girecek diye? İşte birçok insanın aklına bile gelmeyen gerçekleşti ve Bitlis'in Adilcevaz ilçesi, 7-9 Ağustos tarihleri arasında Garanti Plaj Futbolu Ligi'nin etaplarından birine ev sahipliği yaptı.

Plaj futbolu denildiğinde insanın aklına ister istemez kum ve dolayısıyla deniz geliyor. Dolayısıyla Garanti Plaj Futbolu Ligi'nin bu sezondaki 20 etabının arasında Sarıgerme, İskenderun, Atakum, Karasu, Alanya, Ordu, Foça, Mudanya, Turgutreis, Seferihisar, Körfez, Menderes, Karataş gibi kent ve kasaba isimlerini duyduğunuzda hiç de şaşırmıyorsunuz. Ama ya Adilcevaz? Kimin aklına gelir ki, Türkiye'nin doğusunda, Bitlis ilinde bir gün plaj futbolu oynanacak, üstelik sadece oyun olmakla kalmayıp Plaj Futbolu Ligi'nin etapları arasına girecek diye? İşte birçok insanın aklına bile gelmeyen gerçekleşti ve Bitlis'in Adilcevaz ilçesi, 7-9 Ağustos tarihleri arasında Garanti Plaj Futbolu Ligi'nin etaplarından birine ev sahipliği yaptı. Aslında bu ev sahipliği, ev sahipleri için pek de yadırganacak bir durum değildi. Çünkü her ne kadar o bölgeyi görmeyen insanlar için Van Gölü sadece "Türkiye'nin en büyük gölü" olarak bilinse de yöre insanları için adı "deniz"dir. Adilcevaz'da, Erciş'te, Ahlat'ta yaz geldiğinde, insanlar plaj malzemelerini alıp "deniz kıyısına" koşar. Van Gölü'nün suyu sodalıdır ve işte bunun için kaldırma kuvveti de fazladır. Başka göllere benzemez,

insan kendini gerçekten denizde hisseder. Ancak biraz su yutup tuzla sodanın farkını ayırt ettiğinizde anlırsınız denizde değil de gölde yüzdüğünüzü. Tarihi M.Ö 2500 yılına, Kafkaslardan gelen Hurrilerin bölgeye yerleşmesine kadar uzanan Adilcevaz, Selçuklu hâkimiyetine girdiği 1071'den itibaren şehirleşmeye başlamış, medeniyet kurmuş bir beldedir. Süphan

Dağı'nın eteklerindeki kent, Urartulardan kalma Kef ve Kefir Kaleleri, daha sonraki yıllarda inşa edilen Adilcevaz Kalesi, Ulu Camii, Hatuniyye Medresesi, Adilcevaz Paşa Camii olarak da anılan Zal Paşa Camii ve Zal Paşa Hanı gibi eserlerle yansır tarihin zenginliğini. Bu tarihi zenginliğin ve Adilcevaz'daki kent medeniyetinin futbolla, hem de plaj futboluyla buluşması ise 2009 yılının Ağustos ayına rastlar. TFF Futbol Geliştirme Merkezi'nin planlamaları dâhilinde organize edilen Plaj Futbolu Ligi'nin 2009'da 20 etaba çıkartılması hesaplanırken, Doğu'da da bir etap yapılması düşünülür. İşte tam da bu sırada Bitlis'in Adilcevaz ilçesinden "Şehrimize buyurun ve bir etabı da burada gerçekleştirin" daveti gelir. Adilcevaz, TFF'nin Van Bölge Müdürlüğü alanındadır ve devreye Bölge Müdürü Fatih Tekbudak girer. Yoğun temasların ardından Türkiye Futbol Federasyonu, Garanti Plaj Futbol Ligi'nin etapları arasına Adilcevaz'ı da alır. Sıra, Plaj Futbolu Ligi'nin organize edilebilmesi için kentteki şartları

oluşturmaya gelmiştir. TFF heyetini karşılayan Adilcevaz Belediyesi'nde görevli Veyssel Togalan, daha sonra organizasyonun baş mimarı haline gelecektir. Belediye görevlileri böyle bir organizasyona ev sahipliği yapacak olmanın heyecanı ve coşkusu içindedir. Plaj futbolunun Adilcevaz'da düzenlenmesi için yapılması gerekenler kendilerine anlatılır ve daha sonra sözleşmenin imzalanması için Belediye Başkanı Adnan Göksoy'un makamına geçilir. Başkan da bu büyük organizasyonun heyecanını paylaşmaktadır ve "En iyi şekilde yapacağız" sözünü vererek imzayı atar. Eski bir öğretmen olan Başkan Göksoy, yöre halkının sporu çok sevdiğini, tüm zorluklara rağmen büyük bir tribün yaptıracağını ve komşu illerden gelecek takımların da 3 gün boyunca kentte konaklamasını sağlayacağını söyler. Başkan gerçekten de verdiği sözü yerine getirir. Aradan birkaç ay geçip organizasyonun düzenleneceği 7 Ağustos tarihi geldiğinde, Adilcevaz sahilinde mükemmel bir plaj stadı yükselmektedir. Önce stadın yapımı için ihale açan

futbolla tanıştı

Belediye, sonra bu karardan vazgeçip kendi imkânları ve futbola gönül verenlerin katkılarıyla 1500 kişilik bir tribün inşa etmiştir. Ortasındaki protokol tribünü ile betonarme olarak inşa edilen tribün ve altın sarısı kumlarıyla Adilcevaz artık görkemli bir plaj futbolu stadına sahiptir. Batıdaki birçok plaj futbolu stadına parmak ısırtacak Adilcevaz Stadı, Van gölünün turkuaz rengi ve sarı kumuyla bütünleşen güzelliğiyle konuklarını ağırlamaya hazırdır. 7 Ağustos günü geldiğinde Van, Erciş, Muş ve Bitlis'ten 8 takım, kumun üzerinde

Bu arada açılış sırasında halkoyunlarıyla başlayan coşku, üç gün süren maçlar boyunca tıklım tıklım dolu tribünler önünde, giderek artan bir dozda devam eder. Kum futboluna ve kurallarına yabancı olan doğulu gençler, büyük bir azim ve istekle mücadele etmiş, oyuna çok çabuk adapte olduklarını, final günü ortaya koydukları futbolla göstermiştir. Sahada kıyasıya kapan sporcuların, maç bitiminde kol kola girerek birlikte halay çekmesi ve etap boyunca tek bir kırmızı kartın çıkmaması, Fair Play'in Van Gölü'nün kıyısından Süphan Dağı'nın doruklarına yükselmesini sağlar. Etabı birinci bitiren Erciş Gençlik Belediyespor, Alanya'daki Türkiye Şampiyonası'na katılma hakkını elde etti. Ancak daha önemlisi, Adilcevaz'ın ve Van Gölü yöresinin böyle bir sosyal etkinliğe ev sahipliği yapması. Belediye Başkanı Adnan Göksoy'un sözleri de zaten bu gerçeği vurguluyor: "Bu organizasyon, turizm harikası ilçemiz için büyük önem

oynamaya hazırdır. Etaba, Adilcevaz Onkonolijspor, Muş ASKF Spor, Tatvanspor, Erciş Gençlik Belediyespor, Van Arena Halisahaspor, Muş Malazgirtspor, Adilcevazspor ve Özel İdare Vanspor katılır. Erciş Gençlik Belediyespor, sırasıyla Tatvanspor, Muş ASKF Spor ve Van Arena Halisahaspor'u aynı skorlarla 5-4 yenerek birinciliği elde eder.

taşıyor. Bu tip faaliyetlerin devam etmesini umuyoruz. İlçemizin tanıtımı için sahilde plaj futbolu sahası yaptık. Plaj futbolunun burada da oynanabileceğini, Adilcevaz'ın bir turizm cenneti olduğunu herkese göstermek istedik. Sportif etkinliklerle gençlerimizi kötü alışkanlıklardan uzaklaştırmak, gençler arasında dostluğu, kardeşliği, samimiyeti geliştirmek amacındayız."

Kızgın kumdan çıkan genç yetenekler

Plaj Futbolu Ligi etap etap ilerlerken, Milli Takım sorumlularının gözleri skor tabelasından çok kumların arasından çıkacak genç yeteneklere çeviliyor. Türkiye'de yeni yeni hareketlenmeye başlayan plaj futbolu için bir Milli Takım oluşturmak hiç de kolay değil. Çünkü kumda oynamak farklı beceri ve ustalık istiyor. İşte o yeteneklerden biri, Ortaca etabının son gününde ortaya çıkıyor. Sarıgerme plajında Köyceğiz takımı var sahada. 5 numaralı oyuncu sanki Afrika'dan transfer edilmiş gibi. Sınırda sırasında sergilediği hareketler, Fenerbahçe'nin eski yıldızlarından Jay Jay Okocha'yı andırıyor. Adı Ali Rıza Mercan. İnanılmaz koşuyor, zıplıyor, pas veriyor, şut atıyor. Maç boyunca hiç yorulmuyor, temposu düşmüyor. Diğer sporcular dengelerini zor kurarken, o kuma hiç de yabancı değilmişcesine adeta raks ediyor. Plaj Futbolu Milli Takımı İdari Sorumlusu Şamil Bilgin'in dikkatini de bu özellikleriyle çekiyor ve karşılığını da Milli Takım kampına davet edilerek alıyor. Ali Rıza'nın renginin sırrı ise büyükbabasının Osmanlı döneminde Cezayirli bir hanımla evlenmesi. Ortaokul mezunu olan Ali Rıza, anne ve babasını kaybettikten sonra hayata çalışarak ve futbol oynayarak tutunmaya çalışıyor. İkinci yıldız adayı ise Eskişehir Tepebaşı etabında ortaya çıkıyor. Porsuk Çayı kenarındaki organizasyon sırasında herkes Demirsporlu Hüseyin'den söz ediyor. Hüseyin, 18 yaşını yeni bitirmiş, mükemmel fiziğiyle dikkat çeken bir oyuncu. Sol ayaklı ve defansta görev yapıyor. Buna rağmen açık farkla etabın gol krallığını elde ediyor. İkili mücadelelerin tümünden üstün çıkıyor. Üçü kız, dört çocuklu bir ailenin en küçüğü ve gözbebeği. Plaj Futbolu Milli Takımımız ondan da çok şey bekliyor.

Rize'ye örnek stadyum

Yapımı tamamlanan yeni Rize Stadyumu'nun açılışı Başbakan Recep Tayyip Erdoğan, Devlet Bakanı Faruk Nafiz Özak ve TFF Başkanı Mahmut Özgener tarafından yapıldı. Açılış törenine TFF Başkanvekili Servet Yardımcı, Yönetim Kurulu üyeleri Zafer Yıldırım, Mehmet Başkan, Yunus Egemenoğlu ile Genel Sekreter Ahmet Güvener, Fenerbahçe Başkanı Aziz Yıldırım, Trabzonspor Başkanı Sadri Şener, Çaykur Rizespor Başkanı Halim Mete ve çok sayıda davetli katıldı. Açılışta Çaykur Rizespor ile Fenerbahçe arasında bir dostluk maçı yapıldı. Karşılaşma öncesi sahaya inen Başbakan Recep Tayyip Erdoğan, her iki takım taraftarlarının bulunduğu tribünlere, takımların formlarını attı. Başbakan Erdoğan, daha sonra her iki takımla birlikte fotoğraf çekirtirdi ve ardından karşılaşmanın başlama vuruşunu yaptı. TFF Başkanı Mahmut Özgener, açılışta yaptığı konuşmasına, "Bugün Türk futbolu için tarihi bir

gün. Böyle bir eserin Türk sporuna, Türk futboluna kazandırılmasında başta Rize Yatırım A.Ş. ve Rizeli işadamları olmak üzere Rize Valiliği, Rize Belediyesi ve tüm emeği geçenlere, canı gönülden teşekkür ediyorum" diyerek başladı ve şunları söyledi: "Sayın Başbakanımızın teşrifleriyle hizmete açacağımız bu mükemmel spor tesisi için, görevi başladığımız günden bu yana TFF olarak bizler de büyük emek ve mesai harcadık. Gerek biz yöneticiler, gerekse de ilgili komitelerimiz, buraya defalarca gelerek hazırlıkları yerinde inceledik. UEFA'nın öngördüğü bazı yeni düzenlemeleri yaptırdık. Özellikle medya ve VIP tribünleri uluslararası normlara ulaştı. Bu sayede 15 bin kişilik bu stadyum, UEFA standartlarında ve onların bile birçok ülkeye örnek proje olarak gösterdiği bir tesis haline geldi. Bu stat örnek model teşkil ediyor. Eski stadın bulunduğu yer, şehir içinde kalmış

bir arsa. Burası da alışveriş merkezi olarak değerlendirilecek. Eski arsası alan Rize Yatırım A.Ş. ve Rize'nin hayırsever işadamları, o arsanın değerinin çok üstünde bir meblağ harcamasıyla bu stadyumu inşa ederek, Türk futboluna kalıcı bir eser bırakma özverisini gösterdi. Türk futbol ailesinin bir yöneticisi olarak, kendilerine yürekten teşekkür ediyorum. Bu tarz modern tesisler sayesinde, ülkemizde futbol ekonomisi her geçen gün gelişecektir. Rize'de maç seyretmek ve buradaki konforu bizzat yaşamak isteyen futbolseverler, şehir ve hatta bölge ekonomisine hatırı sayılır ekonomik girdi yaratacaktır. Futbol ve yeni stadyum, Rize'nin marka şehir olma yolundaki çabasında tarihi bir dönüm noktası oluşturacaktır. Bunların yanı sıra bu sezondan itibaren maçlarını yeni stadyumunda oynayacak olan Çaykur Rizespor'a başarılar diliyorum. Stadyum ve yanındaki tesisler, Rize'deki zengin

potansiyel ve şehirdeki futbol sevgisi ile birleşince Rize'nin Türk futbol ailesi içindeki yerinin çok daha ilerilere gitmesi kaçınılmaz bir sonuç olacaktır. Bu stadyum gibi modern tesisler sayesinde Türk futbolu, sportif, ekonomik ve tesisleşme konularında kayda değer bir ivme kazanmaya devam edecektir. 15 ay gibi kısa bir sürede hayata geçen bu tesisler, Türkiye'nin gücünü tüm Avrupa'ya göstermektedir. Ev sahibi ülke olmak için var gücümüzle çalıştığımız 2016 Avrupa Şampiyonası adaylığı yolunda, neler başarabileceğimizin de en önemli kanıtıdır. Euro 2016 adaylığı ile tarihi bir fırsatın içine giren ülkemiz, sahip olduğu eşsiz futbol sevgisi ve projelerini tamamladığı yepyeni stadyumları ile bu şampiyonayı düzenlemeye en yakışır adaydır. İnşallah Mayıs 2010'da tamamlanacak bu süreçten ev sahibi ülke olmanın gururuyla çıkma başarısını gösteririz."

Arıboğan, Kiev Olimpiyat Stadı'nı inceledi

Türkiye Futbol Federasyonu Başkanvekili Lutfi Arıboğan ile Euro 2016 Proje Koordinatörü Orhan Gorbon, 2012 Avrupa Şampiyonası'nın final maçının oynanacağı Kiev Olimpiyat Stadı'nda incelemelerde bulundu. Euro 2012 için ciddi biçimde revizyondan geçen ve kapasitesi 65 bin kişiye düşürülen stadın inşaatı hakkında Ukrayna Organizasyon Komitesi yetkililerinden bilgi alan Arıboğan, Türkiye'nin de aday olduğu Euro 2016 sürecinde Ukrayna Futbol Federasyonu yöneticileri ile görüş alışverişinde bulundu. Türkiye'nin de düzenlemeye aday olduğu 2016 Avrupa Şampiyonası'na ev sahipliği yapacak ülke, 27 Mayıs 2010 tarihinde belli olacak.

Bakan Özak'tan TFF'ye ziyaret

Sporan Sorumlu Devlet Bakanı Faruk Nafiz Özak, Başkan Mahmut Özgener'in davetlisi olarak Türkiye Futbol Federasyonu'nun İstinye'deki yeni binasını ziyaret etti. TFF Başkanvekili Lutfi Arıboğan, Milli Takımlar Sorumlusu Levent Kızıl ve Genel Sekreter Ahmet Güvener'in de hazır bulunduğu ziyarette Bakan Özak, 2009-2010 futbol sezonunda mücadele eden tüm profesyonel kulüplere başarılar diledi. Türkiye'nin birçok organizasyona ev sahipliği yaptığını kaydeden Faruk Nafiz Özak, "Türkiye çok büyük organizasyonlar

yapabilir. Futbol Federasyonu Başkanı Mahmut Özgener ile 2016 Avrupa Şampiyonası'na talip olunması nedeniyle toplantı yaptık. 2010 Dünya Basketbol Şampiyonası'na ev sahipliği yapacağız. Avrupa Voleybol Şampiyonası ve Avrupa Salon Atletizm Şampiyonası'nı düzenleyeceğiz" diye konuştu. TFF Başkanı Mahmut Özgener ise Turkcell Süper Lig'in yeni sezonunun keyifli geçeceğine inandığını belirterek, beklentilerini şu cümlelerle ifade etti: "Takımlarımız çok önemli transferler yaptı.

Bu da beklentileri yükseltiyor. Rekabetin çok yüksek olacağı, güzel futbolun oynanacağı bir lig yaşayacağımıza inanıyorum. Geçen sezon bu ligden çok keyif almıştık. Sezon sonuna kadar her takım bir hedefe koşmuştu. Şampiyonluk, Şampiyonlar Ligi'ne katılma ve UEFA Avrupa Ligi'nde yer alma mücadelesi verilmişti. Aynı heyecanı bu sezon da yaşayacağımıza inanıyorum. Kaliteli futbol ve rekabetin yanında tribünlerin de güzelliği çok önemli. İnşallah her maçın keyifli geçeceği bir sezon yaşarız."

Euro 2016 en önemli hedeflerden biri

iki firmayla anlaştık. Bu firmalarımızın belirleyeceği projeler, şehirlerimizin ihtiyaçları ve istekleri de göz önünde bulundurularak inşallah Türk futbolunun hizmetine sunulacaktır." Türkiye'deki futbolun geleceği açısından, statların iyileştirilmesinin zorunlu olduğunu dile getiren Özgener, "Eğer biz, Avrupa futbol ekonomisinde en büyük 6. ülkeysek, Avrupa Şampiyonası'nda üçüncülük başarısı yakalamış bir ülkeysek, statlarımızı da Avrupa standartlarında yapmamız, hatta ve hatta onun ötesinde Avrupa'nın örnek alınacak statlarına sahip olmamız öncelikli hedeflerimizden biridir" diye konuştu.

"Portekiz'de yapılan Avrupa Şampiyonası'ndan örnek vermek gerekirse, Avrupa Şampiyonası'nı takip eden yıl içinde şampiyonayı izlemeye gelen seyircilerin yüzde 80'i Portekiz'e bir kez daha gitmiş. Bu şampiyonanın ülkemize kazandırılması halinde, organizasyona ev sahipliği yapacak şehirlerden birisi olacak İzmir'in futbol dışındaki kazançlarını da bu açıdan düşünmek gerek. Bu şampiyona, 2.3 milyar euro ekonomik büyüklüğü olan dünyanın en büyük üçüncü spor organizasyonu. Dolayısıyla ülkemizdeki futbolun geleceği, ülkemizin geleceği açısından Euro 2016'yı almak, Futbol Federasyonu olarak bizlerin en önemli hedeflerinden biridir."

Naklen yayın sürecinde rekabet önemli

Özgener, naklen yayın ihale süreci hakkında da bilgi vererek, gelecek yıl Ocak ayında yapılacak ihalede, rekabet yaratarak futbolun bu çok önemli ürününü kulüpler adına en fazla gelir getirecek biçimde pazarlayabilmeyi hedeflediklerini dile getirdi. Özgener, şunları kaydetti: "Elimizdeki ürünün değerini son derece iyi biliyoruz. İhale süreci henüz başlamadığı ve nihai kararı vermediğimiz için sadece şunu söyleyebiliriz; geçmişten farklı bir ihale olacak. Geçmişte tüm ürünler tek bir paket halinde pazarlanmıştı. Bu ihalede tüm ürünler tek parça olarak değil, farklı ürünler yaratılarak, paket paket satılacak. Rekabeti artırıp, buradan elde edeceğimiz gelirleri maksimuma ederek kulüplerimize daha büyük katkıda bulunacağız."

2.3 milyar euroluk organizasyon

Özgener, Euro 2016'nın Türkiye'ye kazandırılmasının ülke açısından taşıdığı öneme işaret ederek, ev sahibi ülkenin belirleneceği 2010 yılı Mayıs ayına dek tüm futbol ailesinin bu konuda lobi çalışması yapması gerektiğini söyledi. Şampiyonanın Türkiye'ye kazandırılması durumunda, federasyon olarak yaptıkları fizibilite çalışmasına göre İzmir'den örnek verildiğinde, şampiyonanın yapılacağı Haziran ayında yalnızca bu kente gelen yabancı turist sayısının yüzde 400'lük artışla 540 bin olmasının öngörüldüğüne dikkati çeken Özgener, şöyle devam etti:

Futbol Şampiyonası finalleri için 7 kent ve 9 stadın belirlendiğini, bu kentlerden birinin İzmir olacağını kaydetti. Özgener, şampiyonaya ev sahipliği yapmak için hazırlanan başvuru dosyasının UEFA'ya 15 Şubat 2010'da verileceğini belirterek, şöyle devam etti: "UEFA'ya sunacağımız başvuru dosyası içinde, maçların yapılacağı tüm şehirler ve bu şehirlerde yapılacak tüm stat projelerimizin bulunması gerekiyor. Dolayısıyla bundan sonraki aşamada bizlere düşen görev, bu şehirlerimizde yapılacak stat projelerini nihai hale getirmektir. Bu konuda dünyanın en önemli stat projelerini gerçekleştirmiş uluslararası

TFF Başkanı Mahmut Özgener, Federasyon olarak en önemli hedeflerinden birinin, 2016 yılında yapılacak Avrupa Futbol Şampiyonası finallerini Türkiye'ye kazandırmak olduğunu söyledi. Mahmut Özgener, spor kulüplerine daha fazla gelir sağlamak için 2010 yılındaki naklen yayın ihalesinin, geçmişteki gibi tek paket halinde değil, farklı ürünler yaratılarak paket paket satılacağını bildirdi. İzmir Gücü Spor Vakfı (İZVAK) tarafından düzenlenen futbol eğitim seminerinin açılışında konuşan Özgener, Türkiye'nin, düzenlemek için UEFA'ya sunacağı başvuru dosyasında, ilk kez 24 ülkenin katılımıyla yapılacak 2016'daki Avrupa

TFF’de yeni kurullar

TFF Yönetim Kurulu, 12 Haziran 2009 tarihinde yapılan TFF Olağan Genel Kurulu’nda son haline getirilen ve akabinde Resmi Gazete’de yayınlanan Türkiye Futbol Federasyonu Statüsü’nde belirtildiği üzere oluşturulan yeni kurulların atamasını yaptı. Ataması yapılan 3 kurulun başkanı ve üyeleri şöyle...

TFF İcra Kurulu

TFF Başkanı **Mahmut Özgener**
TFF Başkanvekili **Lufti Aribdoğan**
TFF Başkanvekili **Servet Yardımcı**
TFF Yönetim Kurulu Üyesi **Ufuk Özerten**
Milli Takımlardan Sorumlu TFF Yönetim Kurulu Üyesi **Levent Kızıl**

Etik Kurulu

Başkan
Prof. Dr. Sait Güran
Av. Kemal Keleşoğlu
Av. Mertay Kugay
Av. İbrahim Kadirbeyoğlu
Av. Halil Tomruk
Yedek Üyeler
Av. Turgut Neşeli
Av. Biran İnal
Av. Dilek Gürsan
Av. M.Ali Turan

Kulüp Lisans Kurulu

Başkan
Serdar Arıkan
Ömer Araz
R.Bülent Tarhan
Metin Ceyhun
İsmet Salihoğlu
Yedek Üyeler
Osman Nuri Canik
Av. Serap Demir
Feramuz Şah Sarı
Hayrettin Serinol

Kupa maçları TRT’de

2009-2010 ile 2010-2011 sezonu Türkiye Kupası müsabakalarının televizyondan yayınlanmasına ilişkin ihale sonuçlandı. Önümüzdeki iki sezonun Türkiye Kupası yayın ve isim hakkını Türkiye Radyo ve Televizyon Kurumu (TRT) aldı. Kapalı zarf usulüne göre gerçekleştirilen ihalede TRT, yıllık “17 milyon 100 bin dolar artı Türkiye Futbol Federasyonu payını” teklif ederek yeni yayıncı oldu.

Kulüplerin kazancı %30 artacak

Söz konusu ihalenin son derece şeffaf ve Türk futboluna yakışır düzeyde olduğunu belirten Türkiye Futbol Federasyonu Başkanı Mahmut Özgener şunları söyledi: “Türkiye Kupası, Türk futbolunun en önemli değerlerinden biri. Son yıllardaki çalışmalarla yeniden marka değeri yükselen bu organizasyonun önemi son ihale ile birlikte bir kez daha ortaya çıktı. Yayın ve isim hakkı toplam tutarının yeni ihale ile birlikte artarak kulüplerin kazancının yüzde 30 yükselmesi, Türk futbolunda sağlanan güven ortamının bir eseri. Böyle bir ortamda futbolumuza ayrılan kaynağı artırarak, kulüplerimizin çok daha fazla para kazanmasını sağlamak bizlere de

gurur veriyor. Bu rakama çıkan TRT’ye, federasyon ve kulüplerimiz adına teşekkürlerimi sunuyorum.” Yeni sezonda kulüplerin Türkiye Kupası’ndan kazanacağı paranın da önemli miktarda yükseleceğine dikkat çeken Başkan Özgener şöyle devam etti: “Türk futbolu sponsorlar ve onların sağladığı kaynaklarla çok daha ilerilere gidecektir. Bunun için bize destek olan, işbirliği yapan tüm sponsorlarımız ile Türkiye Kupası’nın 4 sezon boyunca yayıncı kuruluşluğunu üstlenen Digitürk’e ve isim sponsorluğunu yapan Fortis’e bir kez daha teşekkür ediyorum.”

Akreditasyon Sorumlularına sertifikasyon eğitimi

Profesyonel futbol kulüplerinin Akreditasyon Sorumlularına (Extranet Sorumlusu) Türkiye Futbol Federasyonu bölgelerinin bulunduğu şehirlerde TFF Akreditasyon Sorumlusu Cem Akdağ tarafından, sertifikasyon eğitimleri verilecek. Eğitimin içeriği, ligler statüsündeki akreditasyon ile ilgili değişiklikler, değişen kart ve yetki sınırlamaları, sabit kart ve yelek uygulamaları, extranet sisteminin fonksiyonu ve işleyişi, kulübün yükümlülükleri, extranet sorumlusunun görev ve sorumlulukları olarak belirlendi.

Emniyetle toplantı

Türkiye Futbol Federasyonu ile Emniyet Genel Müdürlüğü Güvenlik Daire Başkanlığı yetkilileri arasında düzenlenen toplantıda 2009-2010 sezonundaki müsabakalarda alınacak güvenlik önlemleri görüşüldü. Türkiye Futbol Federasyonu’nu temsilen Başkan Mahmut Özgener, Yönetim Kurulu üyesi Yunus Egemenoglu, Genel Sekreter Ahmet Güvener ve Stadyum Güvenlik Komitesi yetkililerinin katıldığı toplantıda, kulüplerin özel güvenlik sistemi ile ilgili talep ve önerileri de görüşüldü.

Güvener’den Trabzonspor’a ziyaret

Türkiye Futbol Federasyonu Genel Sekreteri Ahmet Güvener, Trabzonspor Kulübü’nü ziyaret etti. TFF Trabzon Bölge Müdürü Hasan Gençoglu’nun da bulunduğu ziyarette Trabzonspor Genel

Sekreteri Metin Kazancıoğlu ile görüşen Güvener, kendisine yeni görevinde başarılar diledi. Genel Sekreter Güvener, ayrıca 1989-2009 yılları arasında aralıksız olarak Türkiye Futbol Federasyonu’nda çalışan ve son olarak Genel Sekreterlik görevini yürüten Metin Kazancıoğlu’na hizmetlerinden dolayı teşekkür ederek plaket takdim etti.

Türkiye Kupası’na daha çok takım katılacak

TFF Yönetim Kurulu, Türkiye Kupası’nın yeni statüsünü kararlaştırdı. Yeni statü sayesinde Türkiye Kupası mücadelesine daha çok profesyonel takım dâhil olabilecek. Buna göre, Türkiye Kupası heyecanı yaşayan takım sayısı geçen sezon 54 iken, yapılan yeni düzenlemelerle bu sayı 2009-2010 sezonu için 71’e yükseldi. Geçen sezondan farklı olarak grup maçlarından önce, iki kademe maçlarının yanı sıra bir de play-off turu oynanacak ve 3 eleme sonucunda Türkiye Kupası gruplarına kalan 20 takım belli olacak. Buna göre, Türkiye Kupası 1. Kademe’de, 2008-2009 sezonunda TFF 2. Lig Yükselme Grubu’nda oynayan 10 takım, TFF 2. Lig Klasman Gruplarını ilk 2 sırada tamamlayan toplam 10 takım, TFF 3. Lig Yükselme Grubu’ndaki 10 takım ve TFF 3. Lig Klasman Gruplarını lider tamamlayan 5 takımdan oluşan toplam 35 takım, bölgesel gruplar halinde tek maç eliminasyon sistemine göre karşı karşıya gelecek. Tur atlayan 17 takım ile bay çeken 1 takım, 2. Kademe’ye yükselecek. Türkiye Kupası 2. Kademe’de, 2008-2009 sezonunda Turkcell Süper Lig’i son 3 sırada tamamlayan takımlar, yine aynı sezon Bank Asya 1. Ligi’nde oynayıp Turkcell Süper Lig’e çıkamayan 15 takım ile 1. Kademe’de tur atlayan 18 takımdan oluşan toplam 36 takım, bölgesel gruplar halinde tek maç eliminasyon sistemine göre karşı karşıya gelecek. Tur atlayan 18 takım, play-off turuna yükselecek.

Türkiye Kupası play-off turunda, 2008-2009 sezonunda Turkcell Süper Lig’de 4-15 derecesi alan ve son kupa şampiyonu olan takımın hariç tutulduğu 11 takım, aynı sezon sonunda Turkcell Süper Lig’e katılmaya hak kazanan 3 takım ile 2. Kademe’de tur atlayan 18 takımdan oluşan toplam 32 takım, seri başı uygulaması olmadan tek maç eliminasyon sistemine göre karşı karşıya gelecek. Tur atlayan

16 takım, gruplara yükselecek. 2008-2009 sezonunda Turkcell Süper Lig’de ilk 3 sırayı alan takımlarla, sezonu Fortis Türkiye Kupası şampiyonu olarak tamamlayan takım, seri başı olduklarından eleme turları oynamadan gruplara kalacak. Eğer Türkiye Kupası şampiyonu, ligi de ilk 3 sırada tamamlamışsa, bir önceki sezon Türkiye Kupası’nda final oynayan diğer takım seri başı olacak. Kupa finalisti de ligi ilk 3’te tamamlamışsa lig dördüncüsü seri başı olmaya hak kazanacak. Böylece 20 takım, 5’erli 4 grupta yer alacak. Her grupta ilk 2 sırayı alan toplam 8 takım çeyrek finale kalacak. Çift maçlı eliminasyon sistemine göre oynanacak çeyrek final maçlarında üstünlük sağlayan 4 takım yine çift maçlı eliminasyon sistemine göre yarı final maçları oynayacak. Yarı finalde başarılı olan 2 takım tek maçlı eliminasyon sistemine göre ve tarafsız bir sahada Türkiye Kupası final maçını oynayacak.

Sarvan, Dereli ve Çakır kursa gitti

MHK Başkanı Oğuz Sarvan ile FIFA kokartlı hakemlerimiz Selçuk Dereli ve Cüneyt Çakır, İsviçre’nin Nyon kentinde düzenlenen İlave Yardımcı Hakemlik Kursu’na davet edildi. 24 Ağustos 2009 Pazartesi günü UEFA’nın merkezinde gerçekleştirilen kursa 48 hakem ve 48 gözlemci katıldı. Kursta, öncelikli olarak katılımcılara çeşitli dersler verildi. Daha sonra pratik çalışmalara geçilerek, hakemlere pozisyon alma ve sorumluluk alanlarıyla ilgili uygulamalı anlatımlar yapıldı. UEFA’dan yapılan açıklamada, bu sezon Avrupa Ligi karşılaşmalarında denenecek ilave yardımcı hakem uygulaması kapsamında görevlendirilecek hakemlerin, yalnızca bu seminare katılanlar arasından seçileceği belirtildi.

Özkahya, Ukrayna’da düdük çaldı

FIFA kokartlı hakemimiz Halis Özkahya, Ukrayna’da 10-13 Ağustos 2009 tarihleri arasında düzenlenen U21 Valeri Lobanovskiy Turnuvası için Merkez Hakem Kurulu tarafından görevlendirildi. Halis Özkahya’nın görev yaptığı özel turnuvada Ümit Milli Takımımız da mücadele etti.

Dereli ve Çakır’a UEFA görevi

UEFA, FIFA kokartlı hakemlerimiz Selçuk Dereli ve Cüneyt Çakır’ı Avrupa Ligi Play-Off maçlarında görevlendirdi. Portekiz’in Nacional ile Rusya’nın Zenit takımları arasında 20 Ağustos’ta oynanan UEFA Avrupa Ligi Play-Off ilk maçını Cüneyt Çakır yönetti. Çakır’ın yardımcılıklarını Bahattin Duran ve Tarık Ongun yaparken, dördüncü hakem de Tolga Özkalfa’ydı. İtalya’nın Roma ile Slovakya’nın MFK Kosice takımları arasında 27 Ağustos’ta oynanan UEFA Avrupa Ligi Play-Off rövanş maçını ise Selçuk Dereli, Erdinç Sezertam, Volkan Nariñ üçlüsü yönetti. Karşılaşmanın dördüncü hakemi ise Özgüç Türkalp’ti.

Serdar Akçer Süper Final’de

Plaj futbolu hakemi Serdar Akçer, 20-23 Ağustos 2009 tarihleri arasında Portekiz’in Vila Real de Santo Antonio şehrinde düzenlenen Avrupa Plaj Futbolu Ligi 2009 Süper Finali’nde FIFA tarafından görevlendirildi. Akçer, 19 Ağustos tarihinde yapılan hakem semineri, atletik testler ve hakem toplantılarına da katıldı.

Önen, Namoğlu ve Ceylan kupalarda görev aldı

UEFA, TFF Euro 2016 Proje Koordinatörü Süheyl Önen’i UEFA Avrupa Ligi 3. tur ön eleme rövanş maçında görevlendirdi. Önen, 6 Ağustos 2009 Perşembe günü İsviçre’nin Basel kentinde oynanan FC Basel-Reykjavik takımları arasındaki maçta UEFA delegesi olarak görev yaptı. Yusuf Namoğlu ise 27 Ağustos 2009 günü Kazakistan’ın Aktobe kentinde oynanan FK Aktobe-Werder Bremen Avrupa Ligi play-off maçının delegesiydi. Öte yandan 25 Ağustos’ta FC Zürih-FK Ventpils arasında oynanan Şampiyonlar Ligi play-off maçının gözlemcisi olan Hasan Ceylan, 4 Eylül’de de Çek Cumhuriyeti ile Kuzey İrlanda’nın karşılaşacağı 2011 Avrupa U21 Şampiyonası eleme grubu maçında gözlemcilik yapacak.

Statlarda sigaraya taviz yok!

Sağlık ekiplerine lisans uygulaması

Türkiye Futbol Federasyonu Sağlık Kurulu, kulüplerin sağlık konusundaki uygulamalarına büyük bir kontrol getirdi ve yeni yapılanma ile eğitim sistemine ağırlık verdi. TFF Sağlık Kurulu, bu konuda ilk adımı kendisi attı. Kurul, yeni sezonla birlikte 14 bölgede alt kurullarını oluşturdu. İstanbul, Bursa, Sakarya, İzmir, Antalya, Diyarbakır, Trabzon, Van, Erzurum, Malatya, Kayseri, Ankara, Samsun ve Adana illerinde bölgesel sağlık birimleri kuruldu. Her bölgesel sağlık biriminin başına bir de başkan atandı. Bölgesel Sağlık Birimleri oluşumunun hemen ardından, çalışmalara start verildi. 14 bölgede eşzamanlı olarak düzenlenen konferanslarla, sağlık birimleri başkanları kendi bölgelerine ait profesyonel kulüplerin yönetici, müdür ve sağlık ekiplerine bilgi verdi. Öncelikle, Türkiye Futbol Federasyonu Sağlık Kurulu İç Talimatı ile Sağlık Ekipleri Yapılanmaları ve İşleyişleri Talimatı'nın yeni şekli, değişen maddeleri hakkında açıklayıcı bilgiler sunuldu. Bölgesel Sağlık Birimleri, açıklayıcı bilgilerin yanı sıra, sıcakta futbol, domuz gribi vaka yönetim şeması ve doping ile ilgili son gelişmeler hakkında bilimsel sunumlar gerçekleştirdi. Türkiye Futbol Federasyonu Sağlık Kurulu Üyesi Doç. Dr. Bülent Bayraktar,

yapılan bu çalışmalarla ilgili şunları söyledi: "Türkiye'de kulüp yöneticileri, müdürleri ve sağlık ekipleriyle ilk kez bu kadar geniş kapsamlı ve eş zamanlı bilgilendirme toplantıları gerçekleştirildi. Sağlık Kurulu, yapılan yeni düzenlemelerle kulüplerin sağlık uygulamalarına ve ekiplerine büyük bir kontrol getiriyor. Bu uygulamaların tamamı kulüplerimizin yararına gerçekleştiriliyor. Amacımız, bu konuda yeterli olmayan kişilerin görevde bulunmamları ve kulüplerimize zarar vermemeleri. Bu nedenle kulüplerimizin bünyelerinde bulunan doktorlar, performans uzmanları (tıbbi antrenman ve egzersiz uzmanları), fizyoterapistler, masörler, beslenme uzmanları, psikiyatrist ve psikologlar TFF'nin eğitim programına katılıp lisans alarak görev yapabilecek. Bu çalışmalarımızı tamamlama sürecimiz bir yıldan ibaret olacak. Aynı şekilde futbolcularımız üzerinde de yeni çalışmalar yapacağız. Futbolcularımızın da sağlıkları ile ilgili yeni düzenlemeler düşünüyoruz. Her futbolcunun bir sağlık kartının tutulması ve burada sağlıkla ilgili tüm bilgilerinin bulunmasında yarar olduğuna inanıyoruz."

TBMM'de kabul edilen 4207 sayılı kanun doğrultusunda, 19 Temmuz 2009 tarihinden itibaren stadyumlarda ve spor sahalarında da hayata geçen "tütün ürünlerinin tüketilmesi" yasağının en uygun ve doğru şekilde uygulanmasını sağlamak amacıyla T.C. Sağlık Bakanlığı, Spordan Sorumlu Devlet Bakanlığı ve Türkiye Futbol Federasyonu tarafından organize edilen toplantı Swissotel'de yapıldı. Toplantıya Spordan Sorumlu Devlet

Bakanı Faruk Nafiz Özak, Sağlık Bakanı Prof. Dr. Recep Akdağ, Türkiye Futbol Federasyonu Başkanı Mahmut Özgener, Kulüpler Birliği Vakfı Başkanı Aziz Yıldırım ile vakıf üyesi kulüplerin başkan ve yöneticileri katıldı. TBMM'de kabul edilen yasa ve

genelgenin, taviz verilmeden, telkinlerle, yapılacak olumlu çalışmalarla spor sahalarında da uygulanacağını belirten Spordan Sorumlu Devlet Bakanı Faruk Nafiz Özak, spor seyircisini broşürlerle, takımların sahaya çıkacağı pankartlarla "dumansız hava sahası"na geçirme çalışmaları yürüteceklerini söyledi. Toplantının örnek olduğunu söyleyerek katılanlara teşekkür eden Sağlık Bakanı Prof. Dr. Recep Akdağ da "Türkiye yasayı çok iyi biçimde uygulamakta. Dünya Sağlık Örgütü, Türkiye'yi örnek ülke olarak inceliyor. Kanunun gereği olarak stadyumlarda da uyulması gerekiyor. Sevinerek görüyorum ki, kulüp başkanları ve spor yöneticileri bizimle aynı hassasiyeti paylaşıyor. Özellikle şeref tribününde maçı seyredenler, teknik direktörler, futbolcular bu konuda örnek teşkil ederlerse herhangi bir sorun yaşanmaz. Televizyonlardaki spor programlarına da bu hassasiyeti göstermeleri ve gerekli uyarıları yapmalarını rica edeceğiz" dedi.

Takım masörlerine kurs

TFF Sağlık Eğitim Programı Takım Masörü 1. Basamak Kursu Ataköy Sheraton Hotel'de yapıldı. İki gün süren ve 300 masörün katıldığı eğitim programının açılış konuşmasını Sağlık Kurulu Üyesi Dt. Muhlis Polat yaptı. Toplantının ilk gününde Doç. Dr. Bülent Bayraktar, Sağlık Kurulu İç Talimatı ve Sağlık Ekiplerinin Yapılanmaları ve İşleyişleri Talimatı ile ilgili sunumunu yaptı. "Sağlık Ekiplerinin Yapılanmaları ve İşleyişleri Talimatı" gereğince kulüplerde çalışan/çalışacak sağlık ekibi üyelerinin katılması gereken eğitim programları, 2009-2010 sezonu başlamadan tamamlandı.

20 teknik direktöre Pro Lisans diploması

HiF İl Sorumluları ile toplantı yapıldı

Türkiye'de ilk kez düzenlenen HERKEŞİN FUTBOL İl Sorumluları toplantısı Ankara Crown Plaza Otel'de yapıldı. HERKEŞİN FUTBOL (HiF) Bölgeler Eşgüdüm Yönetmeni Taygun Erdem ve HiF Müdürü Zeynepgül Ene'nin yaptığı konuşmalarla başlayan toplantı, HiF etkinlikleri ile ilgili sunumlarla devam etti. 2 gün 5 çalışma grubuyla devam toplantıya, 64 HiFİS ve 12 HiF Bölge Sorumlusu katıldı.

Ülker Futbol Köyleri'nde ikinci dönem sona erdi

Türkiye Futbol Federasyonu ve Ülker işbirliğiyle düzenlenen "Ülker Futbol Köyleri"nde ikinci dönem de sona erdi. 8 dönem olarak 7 ayrı ilde gerçekleştirilen futbol köylerinde, toplam 640 çocuk futbol eğitiminin yanı sıra Fair Play, satranç, çevre bilinci ve kişisel gelişim eğitimleri alıyor. Ülker Futbol Köyleri'nde çocuklar sabah ve öğleden sonra iki kez antrenman için sahaya çıkıyor. Günün kalan zamanlarında ise satranç oynuyor, psikodrama çalışmaları yapıyor, film seyrediyor ve okuma saati faaliyetine katılıyor. Çocuklar eğitmenlerden "Atatürk ve Liderlik" ile TFF yetkililerinden futbol oyun kuralları ve Fair Play konusunda eğitim alıyor. İlk kez 2007'de Van'da gerçekleştirilen Ülker Futbol Köyü'ne katılan çocuklardan beşi, U15 Milli Takım aday kadrosuna çağrıldı. Türkiye Futbol Federasyonu ve Ülker yetkilileri, köylerde atmosferin çok güzel olduğunu, çocukların futbol ve sosyokültürel gelişiminin yanı sıra centilmenlik ve dayanışma ruhunu keşfetmelerinin sağlandığının altını çizdi.

Türkiye Futbol Federasyonu Futbol Geliştirme Merkezi tarafından ilk kez açılan UEFA Pro Lisans Kursu'nu başarı ile tamamlayan 20 teknik direktör, İstanbul'da düzenlenen törenle diplomalarını aldı. Ortaköy'deki Esmâ Sultan Yalısı'nda düzenlenen Pro Lisans diploma törenine TFF Onursal Başkanı ve UEFA 1. Asbaşkanı Şenes Erzik, Türkiye Futbol Federasyonu Başkanı Mahmut Özgener, Başkanvekili Lutfi Arıboğan ve bazı yönetim kurulu üyeleri ile milli takım eski antrenörleri ve kulüp yöneticileri de katıldı.

TFF Genel Sekreteri Ahmet Güvener'in açılış konuşmasıyla başlayan törende, ilk olarak UEFA Asbaşkanı Şenes Erzik, Pro Lisans Diploması almaya hak kazanan Milli Takımlar Teknik Direktörü Fatih Terim'e diplomasını verdi. Erzik, Türk futbolunun zirveyi yakalama yolunda hızlı adımlarla ilerlediğini belirterek, "İçimde hep bir duygusal mağlubiyetin hissi vardı. JİRA konvansiyonuna bizden geri kalmış, futbolda esamisi okunmayan ülkelerin federasyonlarının arkasından gelerek katılmamız geç oldu. Bugün hak ettiğimiz yere gelmenin gururunu yaşıyorum. 20 arkadaşımız bugün Pro Lisans sahibi olarak futboldaki gelişimi daha da ileri

götürecekler" diye konuştu. Gecede konuşan TFF Başkanı Mahmut Özgener de Pro Lisans'ın sadece bir diploma olmadığını ifade ederek, "Bu, bizler için uluslararası seviyeye ulaşmaktır. Bir zihniyet değişimini ifade ediyor. Bu diplomayı almayı hak eden tüm teknik adamlarımız Avrupa'nın her yerinde çalışma şansını ve ülkemizi en iyi şekilde temsil etme hakkını elde etti" dedi. Fatih Terim de yaptığı konuşmada, 2005'te göreve geldiğinde Şenes Erzik'in bu konuyla bizzat ilgilenmesini

istediğini belirterek, "Bu belge, UEFA'nın Avrupa'daki tek tip eğitiminde Türkiye'nin de yer aldığını gösteren belgedir. Özü, kaliteli antrenör, kaliteli futbolcu yetiştirmektir. Bunu da yapacak olan

kaliteli antrenör ve aldıkları kaliteli eğitimidir" şeklinde konuştu. Törende Fatih Terim'in dışında Abdullah Tanyolaç, Atilla Yüce, Coşkun Süer, Emrah Bayraktar, Ercüment Coşkundere, Esat Öztıp, Gökhan Geylani, Mustafa Acar, Kamuran Yavuz, Muammer Birdal, Necat Gürpınar, Osman Öngün, Ömer Kaner, Özcan Bizati, Sinan Bozkurt, Taygun Erdem, Ümit Davala ve Zafer Şahinoğlu diplomalarını aldı. Çetin İşleğen ise törene katılamadı.

Plajda Avrupa 11.'si olduk

Vilareal de Santo Antonio şehrinde düzenlenen organizasyondaki ilk maçında Romanya'ya 5-3, ikinci maçında ise Belarus'a penaltı atışları sonunda 5-4 yenilen Millilerimiz, Norveç'i 4-0 yenerek 28 Avrupa ülkesi arasında 11. sırada yer aldı. Birinciliği Rusya'nın elde ettiği finallerde ikinciliği Portekiz, üçüncülüğü de İtalya aldı.

Plaj Futbolu Milli Takımımız, 20-23 Ağustos 2009 tarihleri arasında Portekiz'de düzenlenen Avrupa Ligi Finalleri'nde iki yenilgi, bir galibiyet alarak 11. sırayı aldı. Portekiz'in

U17 Takımımızın rakipleri belli oldu

Nijerya'da 24 Ekim-15 Kasım 2009 tarihleri arası düzenlenecek olan FIFA U17 Dünya Kupası kuraları ev sahibi ülkenin başkenti Abuja'daki Uluslararası Konferans Merkezi'nde çekildi. Türkiye Futbol Federasyonu adına Genel Sekreter Vekili Ali Parlak'ın katıldığı kura çekiminde Türkiye, D Grubu'nda Burkina Faso, Kosta Rika ve Yeni Zelanda ile eşleşti.

U17 Milli Takımımız, grubundaki ilk maçını 25 Ekim'de Burkina Faso ile yapacak. 28 Ekim'de Kosta Rika karşısına çıkacak U17 Milliler, son maçında 31 Ekim'de Yeni Zelanda ile mücadele edecek.

FIFA prensiplerine göre gerçekleştirilen kura çekimi sonunda, bir grupta birden fazla aynı konfederasyondan gelen takımın bulunmaması sağlandı. Gruplarını ilk 2 sırada tamamlayan 12 takımın yanı sıra tüm gruplarda 3. sıraya alan takımların en iyi konumdaki 4 tanesi daha 2. Tur'a yükselecek. 2. Tur maçları 4 ve 5 Kasım tarihlerinde oynanacak. Öte yandan Dünya Şampiyonası'na katılacak takımımız, Finlandiya ile deplasmanda oynadığı iki maçtan da 2-0 ve 3-0'lık skorlarla galip ayrıldı. Abdullah Ercan'ın öğrencileri, Helsinki'de oynanan ilk maçı Muhammet Demir ve Gökay Işıtan'ın, ikinci maçı da Ufuk Özbek, Kamil Ahmet Çörekçi ve Muhammet Demir'in golleriyle kazandı.

U19'lar Ukrayna'ya yenildi

Sorumluluğunu Müfit Erkasap'ın, Teknik Direktörlüğünü Ogün Temizkanoglu'nun yaptığı U19 Milli Takımımız Ukrayna ile oynadığı iki hazırlık maçını da kaybetti. Simferepol şehrindeki Yalta Stadı'nda oynanan ilk maçta 1-0 yenilen U19 Takımımız, ikinci maçta da 2-1 mağlup oldu. Takımımızın Ukrayna maçlarındaki tek golünü Cem Sultan kaydetti.

Embiya Yıldırım anıldı

Türkiye Futbol Federasyonu MHK Hakem İşleri eski Müdürü Embiya Yıldırım, aramızdan ayrılışının 1. yıldönümünde anıldı. Yıldırım'ın Ankara Elmadağ Mezarlığı'ndaki kabri başında yapılan anma törenine ailesi, yakınları ve TFF'deki çalışma arkadaşları katıldı. Embiya Yıldırım 1977-2008 yılları arasında Türkiye Futbol Federasyonu çatısı altında memur, şef ve müdürlük görevlerinde bulunurken, hakem ve gözlemci olarak da uzun yıllar futbola hizmet vermişti.

Bayanlar Moldova'ya gol yağdırdı

Hamdi Aslan yönetimindeki Bayan Milli Takımlarımız, Moldova ile içeride ve dışarıda oynadığı dört maçta toplam 26 gol atarken, kalesinde hiç gol görmedi. U19 Bayan Milli Takımımız, Moldova ile Sakarya Atatürk Stadı'nda iki özel maçı 5-0 ve 8-0'lık skorlarla kazandı. İlk karşılaşmadaki golleri Eylül Ergalp (2), Hanife Demiryol (2) ve Fatma Kara, ikinci maçtaki golleri ise Başak Ersoy, Özge Özel, Pınar Gül Yıldırım, Fatma Kara (3), Hanife Demiryol ve Eylül Elgalp kaydetti. U17 Bayan Milli Takımımız ise Moldova ile deplasmanda oynanan iki özel maçta karşı karşıya geldi. 6-0 biten ilk maçın gollerini Sevgi Çınar (2), Merve Aladağ, Gülbin Hız, Aybüke Aslan ve İpek Baştürk, 7-0 sona eren ikinci maçın gollerini ise Naciye Kara, Gizem Gönültaş, Sevgi Çınar (3) ve İpek Baştürk kaydetti.

2008-2009 Sezonu U17 Genç Bayanlar Türkiye Şampiyonası'nı, finalde İzmir Konak Belediyespor'u 1-0 mağlup eden İstanbul Mevlana Lisesi kazandı. Grup birincisi olan 6 takımın katılımı ile Bartın'da oynanan karşılaşmalarda rakiplerini eleyen İstanbul Mevlana Lisesi ile İzmir Konak Belediyespor finalde karşı karşıya geldi. İstanbul Mevlana Lisesi'nin, İzmir Konak Belediyespor'u 1-0 mağlup ederek şampiyonluğa ulaştığı karşılaşmayı çok sayıda futbolseverin yanında Bartın Vali Yardımcısı Süleyman Deniz, Bartın Belediye Başkanı Cemal Akın, Bartın Milletvekili Yılmaz Tunç, TFF Genel Sekreter Vekili Adnan Ersan, Gençlik ve Spor İl Müdürü Şakir Erdem, ASKF Başkanı Turgut Altınçubuk, TFF Amatör İşler Müdürü Dinçer Baydemir ve Futbol İl Temsilcisi Yüksel Tekin izledi.

Futbolcu sayısında büyük artış

Ülkemizin en çok takip edilen sporu olan futbolun daha geniş kesimlere yayılması ve kalitesinin daha yüksek seviyelere çıkartılmasını amaçlayan Türkiye Futbol Federasyonu, “3 yılda 1 milyon lisanslı futbolcu” hedefine hızla ilerliyor. Ülkemizde lisanslı futbolcu

sayısının artırılması konusunda önemli bir dönemeç olan “Herkes İçin Futbol Lisansı”nı 2009 yılının Mart ayında hayata geçiren Türkiye Futbol Federasyonu, Ağustos 2009 itibarıyla 260 bin faal futbolcuya ulaştı. Mart 2009’da 217 bin seviyesinde olan bu rakam, 32 bine yakın

HİF lisanslı futbolcu ve 10 bin amatör futbolcunun katılması ile yüzde 20 artarak 260 bine yükseldi. Ülkemizde halen 260 bin olan lisanslı futbolcuların 4 bin 409’unu profesyoneller oluştururken, amatör futbolcu sayısı da 222 bin 507’ye ulaştı. 4 ay gibi kısa bir sürede 32 bin

kişi olan HİF lisanslı futbolcuların yüzde 10’unun bayan olması, bayanların futbola olan ilgisinin arttığını gösteriyor. İstanbul, 46 bin 674 ile lisanslı futbolcu sayısında lider olurken, İzmir 15 bin 322 futbolcuyla ikinci, Ankara da 14 bin 199 futbolcuyla üçüncü sırada bulunuyor.

A2 Ligi başladı

Türk futboluna farklı bir açılım sunma hedefiyle ilk defa bu sezon kurulan A2 Ligi’nde, 2009-2010 sezonu 25 Ağustos’ta oynanan maçlarla başladı. Ligin normal sezonu ise 12 Mayıs 2010’da bitecek. Turkcell Süper Lig ve Bank Asya 1. Lig’de bulunan kulüplerin 01.01.1990 (U20) ve daha sonraki tarihlerde doğmuş oyuncularıyla katıldığı A2 Ligi’nde yer alan 36 takım, 4 gruba ayrıldı. Marmara, Ege, Güney ve Kuzey gruplarında mücadele eden 9’ar takımın dört devreli lig usulüne göre oynayacağı maçlar sonucunda gruplarında ilk 2 sırayı alacak takımlar play-off’a kalacak. 4’er takımlı 2 grupta tek devreli lig usulüne göre oynanacak play-off’ta gruplarını lider tamamlayan 2 takım, “A2 Ligi Türkiye Finali’nde” karşı karşıya gelecek. Kulüpler, kadrolarında 01.01.1987 (U23) veya daha sonraki tarihte doğan, kaleciler dâhil 3 kişi bulundurabildiği gibi, en az 3 yıldır yasalara uygun olarak Türkiye’de yerleşik olan ve yaşı tutan yabancı futbolcular da kulüplerin kadrolarında yer alabiliyor.

Marmara Grubu	Ege Grubu
Beşiktaş Boluspor Bursaspor B. Belediyespor Fenerbahçe Galatasaray Kartalspor Kasımpaşa Kocaelispor	Altay Antalyaspor Bucaspor Dardanelspor Denizlispor Eskişehirspor Karşıyaka Manisaspor Ankaragücü
Kuzey Grubu	Güney Grubu
Ankaraspor Çaykur Rizespor Gençlerbirliği Giresunspor Hacettepe KDÇ. Karabükspor Orduspor Samsunspor Trabzonspor	Adanaspor Diyarbakırspor G.Antep B. B. Gaziantepspor K. Erciyesspor Kayserispor Konyaspor Mersin İ.Y. Sivasspor

Bank Asya 1. Lig’e açılış töreni

Bank Asya 1. Ligi’nin sezon açılışı Esma Sultan Yalısı’nda düzenlenen bir törenle yapıldı. TFF Başkanvekili Lutfi Arıboğan, Bank Asya Genel Müdürü Ünal Kabaca, Bank Asya 1. Lig Kulüpler Birliği Başkanı Bayram Akgül’ün yanı sıra kulüp başkanları ve medya mensuplarının katıldığı törende bir konuşma yapan Arıboğan, “Bank Asya’nın isim sponsorluğunda bu yıl 3. sezonunu yaşayacak olan Bank Asya 1. Ligi’nde mücadele edecek tüm takımlara canı gönülden başarılar dilerim. Geçtiğimiz sezon olduğu gibi bu yıl da Bank Asya 1. Ligi’nde kaliteli, rekabetin üst düzeyde

olduğu eşsiz mücadeleler izleyeceğimize eminim. Bu ligde kalite çitasının gün be gün artmasının en önemli sebeplerinden biri de kuşkusuz Bank

Asya firmasının Türk futboluna sağladığı önemli yatırım. Bank Asya 1. Ligi bizim için en az Turkcell Süper Lig kadar önemli ve değerli bir marka. Bu ligdeki kulüplerimizin de her türlü sorunlarında yanlarında olmaya çalışıyoruz” dedi. Bank Asya Genel Müdürü Ünal Kabaca ise 1. Lig’e isim sponsorluğunun yanı sıra ligde yer alan 14 kulübe de forma sponsorluğu yaptıklarını belirterek, bu desteklerinin artarak süreceğini söyledi

Turkcell Süper Lig’e forma kataloğu

TFF tarafından yeniden düzenlenen ve 1 Haziran 2009 tarihinde yürürlüğe giren Sportif Ekipman ve Reklam Talimatı doğrultusunda, Turkcell Süper Lig ve Bank Asya 1. Ligi’nde ilk defa bu sezon iç saha, dış saha ve yedek forma seti uygulamasına geçildi. Uygulama kapsamında, TFF Profesyonel Maçlar Planlama ve Organizasyon Müdürlüğü tarafından, 2009-2010 sezonunda Turkcell Süper Lig’de mücadele edecek takımlar ile hakemlerin formaları tespit edilerek bir katalog oluşturuldu. Türk futbolunda ilk defa gerçekleştirilen ve Türkiye Futbol Federasyonu Resmi İnternet Sitesi tff.org’dan da PDF formatında yayınlanan katalog çalışması ile takım formalarının, spor kamuoyu ile detaylı olarak paylaşılması sağlanırken, müsabaka öncesi yaşanabilecek forma seti karışıklıklarına da engel olunması hedefleniyor.

Ağustos ayında Milli Takım'ın eski oyuncularından Çağlayan Derebaşı ve Sıtkı Taşer'i yitirdik

İki damla gözyaşı

ligin ilk golünü İzmirsporlu Özcan Altuğ, Beykoz kalecisi Sıtkı Taşer'e atıyordu. Uzun yıllar formasını giydiği Beykoz'un maçlarını hayatının son günlerine kadar yakından takip etti ve takvimler

attı. Çok ağır bir ceza bekliyorlardı. Sadece 6 tur fazla koştular ama o bakış 60 tura bedeldi. Çağlayan bir daha pavyona gitmedi.

Kaçan penaltı

Soğukkanlı olması nedeniyle arkadaşları genelde penaltıları Çağlayan'a attırırdı. Bu nedenle antrenmanlarda sık sık penaltı çalışırdı. İdmanlarda dahi pek penaltı kaçırmazdı. Çok iyi konsantre olur, bakışlarıyla kaleciyi aldatırdı. Bir gün mutlaka kazanmaları gereken bir maçta, Alsancak Stadi'nda Altınordu ile oynuyorlardı. Maçın sonlarına doğru penaltı kazandılar. Gürsel Aksel ve Nevzat Güzelırmak, Çağlayan'ın yanına gelip "Bu penaltıyı kaçırırsan yanarız, maçı mutlaka kazanmamız lâzım" dediler. Bunun üzerine heyecanlanan Çağlayan Derebaşı ilk defa penaltı kaçırdı ve maçı da kazanamadılar. Çarlı o kadar üzülmüştü ki, arkadaşları onu teselli etmek için, maçtan sonra evine gittiler.

Göztepe'nin ve Göztepeliliğin apayrı bir olay olduğunu söylerdi Çağlayan Derebaşı. "Özveri, inanç ve zihniyet bizim için çok önemliydi. Söz konusu Göztepe'nin başarısı olunca para konuşulmazdı. Gürsel ağabey görüşmeye girer, bizim adımıza anlaşma yapar, sonra bize 'Girin içeriye, imza atın' derdi. Biz ona öylesine çok güvenir, yöneticilerimizin de bizi mağdur bırakmayacağını bilirdik" diye anlatırdı Göztepeliliği.

Çağlayan Derebaşı ve Sıtkı Taşer, camiaları tarafından hep sevidiler, örnek gösterildiler. Camialarının tarihlerini yansıtıyorlardı çünkü. Daima hatırlanacaklar, Göztepeli Çağlayan ve Beykozlu Sıtkı olarak.

4 Ağustos 2009'u işaret ederken, Sıtkı Taşer 73 yaşında ayrıldı aramızdan. İkinci kaybımız ise Çağlayan Derebaşı oldu. Hırslı, centilmen ve çalışkandı Çağlayan. Arkadaşlığa çok önem verirdi. İnsanlarla pek konuşmazdı. Kendi deyimiyle "Lüzumsuz konuşmalar" yapmazdı. Göztepe'ye dışarıdan gelmesine rağmen özbeöz Göztepeli gibi sevilirdi. Göztepe'nin Fuar Şehirleri Kupası'nda yarı final oynayan kadrosunun mimarlarından "Çarlı" lakaplı, Çağlayan Derebaşı.

1941 yılında Ankara'da doğdu. Ankaragücü altyapısında futbola başladı. Bir süre Konya İdmanyurdu forması giydikten sonra 1960-70 yılları arasında Göztepe'nin efsane kadrosunda yer aldı. Efsane kadronun kalecisi Ali Artuner'in dediği gibi, "Önümdeki defans olmasaydı, ben de Ali Artuner olamazdım" sözünün kahramanı olan savunmanın sol bekiydi.

Pavyona tövbe

Takım arkadaşları ile ara sıra pavyona giderlerdi. Onları tanıyan olursa ya uyarır ya da hocalarına durumu bildirirdi. Yine bir gün takım arkadaşları Fevzi ve Hüseyin'le pavyona gittiler. Ertesi gün idman bittikten sonra Teknik Direktör Adnan Süvari, "Pavyoncular ayrılışın" dedi. Belli ki tanıyan biri söylemişti. Sırasıyla Fevzi, Çağlayan ve Hüseyin öne çıktılar. Hocaları sert bir bakış

Selim Şakarcan

Futbolun vefasızlığından söz ederiz hep. Topun peşinde koştukları dönemde avuçlar patlarcasına alkışlananların, omuzlarda taşınanların, çimlerden ayırdığı günden itibaren unutulmasına veryansın ederiz. Evet, unutulmak kötüdür ama hepsinden acısı ölüm galiba. İşte Türk futboluna profesyonelliğin girdiği ilk yıllarda püramatör bir ruhla hizmet eden iki futbol emektarını daha yitirdik Ağustos ayında. Önce Sıtkı Taşer ayrıldı aramızdan. Milli Takım ve Beykoz'un eski kalecilerindendi. Bugünün insanları belki pek tanımaz Sıtkı Taşer'i ama o 21 Şubat 1959 günü Türk futbol tarihine bir daha silinmemek üzere kaydını yaptırmıştı. O gün İzmir'de oynanan İzmirspor-Beykoz maçıyla, o dönem "Milli Lig" adı verilen Türkiye Profesyonel Ligi başlamıştı. İzmirspor maçı 2-1 kazanıyor,